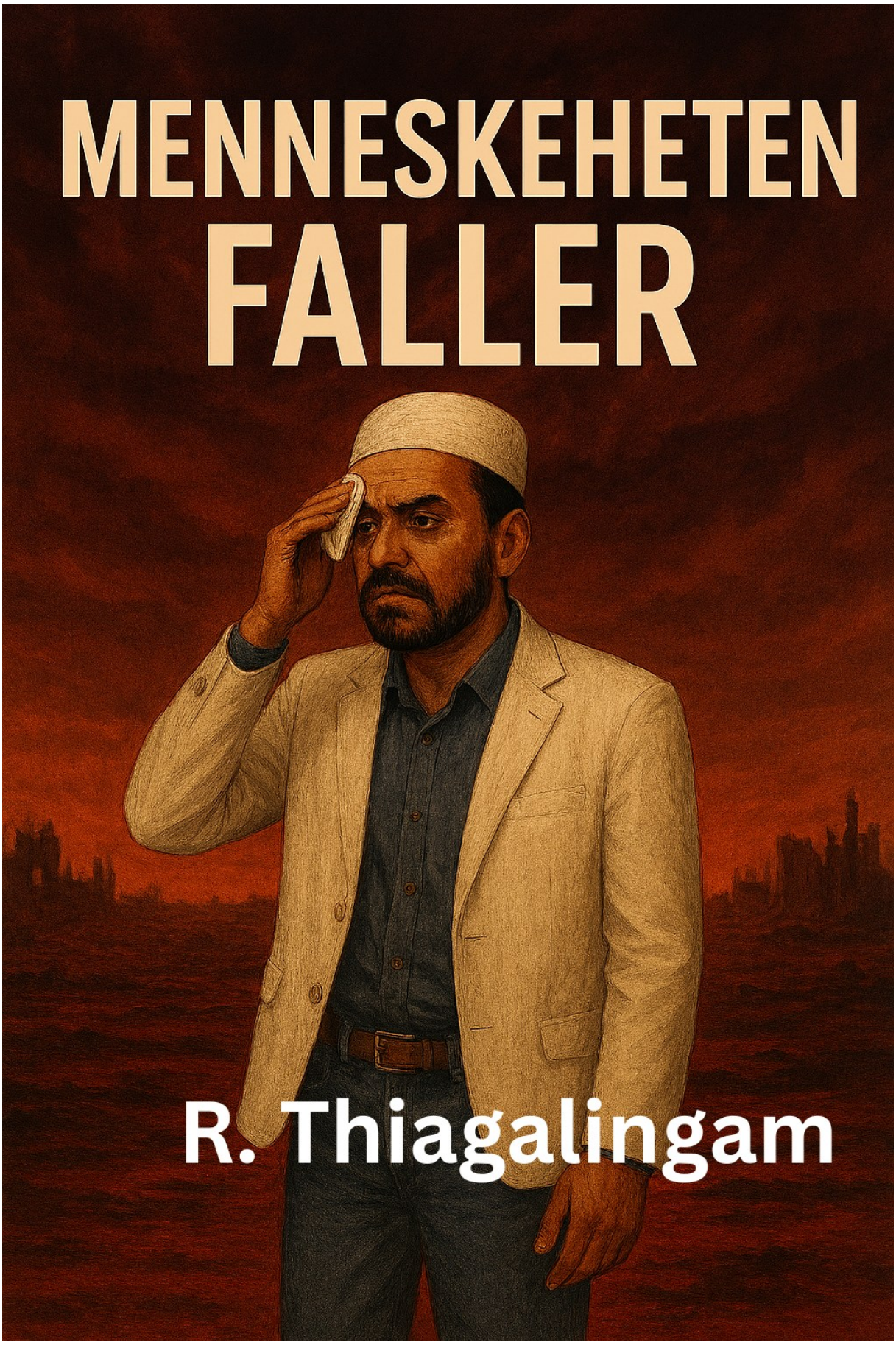
MENNESKEHETEN
FALLER
R. Thiagalingam

MENNESKEHETEN FALLER

(En ny roman fra Norge)

Av

Thiagalingam Ratnam

Første utgave april 2021

ISBN:9798734658864

Publikasjonsredaktør:

Thiagalingam Ratnam

Vetlandsveien 117

0686 Oslo

Norway

E-post: ratnamt67@gmail.com

Sider: 71

Alle rettigheter forbeholdes © Thiagalingam Ratnam

Trykt og publisert av

Karainagaran.com

De som er lei av ankomsten av flyktninger når de kommer noen hit og noen dit, hva ville skje hvis folk strømmet til Europa i kjølvannet av en atomkrig?

Dette er bare en fiktiv historie skrevet med den hensikt at verden ikke skal komme på avveie som den.

1

1.1 India

Mellom år niten nitti tre og to tusen tjuefem, rullet mange år like fort som den indiske regntiden. Det har permanent mistet ansiktet til den Gandhis nasjonen på den økonomiske arenaen i den nye verden. Nasjonen mistet Gandhi ... forlot den mannen ... reiste blindt i det fjerne i opposisjon til Gandhis livsdrøm. Trettito år og trettito epoker har gått for glemt for det indiske folket nedsenket i kino. I det to tusen tjuefemte årets stortingsvalg valgte det indiske folket et hindunasjonalistisk parti med flertall. 'Fortell store løgner, og folk vil lett tro det,' sa Hitler. Det vil bli trodd i India og Eelam uansett hvor det ikke blir trodd. Historier over hele verden blir stadig mer glemt av menneskelig rase. Det er historisk viktig at glemt historie blir skrevet om. Så lenge verden eksisterer, forsvinner dens rygg sår ikke, og den tiden har kommet til å være sann igjen.

Opptøyene som skjedde i Mumbai i 1992 og 1993 mot muslimene fortsatte å stinke av stanken i minne til det islamske folket. Uvitende om opprørenes grusomheter begynte hindufanatikere å svinge kniver igjen. De glemte en historie ... og planla å skrive den om. Det nådeløse ekkoet av spørsmålet om det er et sted i verden som respekterer menneskeheten fortsatte. Situasjonen der noen muslimer som bor i India ser på sitt eget land som fremmed. Når et land fremmedgjør noen, blir det uunngåelig at han vil se det landet som fremmed. Mange av sorgens sorg er krøllet sammen i de mørke hjørnene i menneskers sinn som giftkobra. De høster ødeleggelse når de råtner.
I stedet for de moralske sinnene til de fattige over de rike, er sinne for de rike over de fattige voldsomt i denne moderne verden. Det har igjen blitt den forbannede skjebnen til denne nye tiden. De fattige blir fattigere og fattigere overalt ... De rike blir rikere og rikere overalt ... De utnyttede blir mer og mer utnyttet ... Slaverne blir flere og flere ... Mennesket sliper bare ansiktet som rasisme, sekterisme og kasteisme. Selv om han forstår dets stygghet; Han legger den til side for egoisme.

Indias økonomiske vekst har ikke redusert de fattiges eksplosjon eller de fattiges fattigdom. Det gjødslet veksten av slummen ytterligere. Etter hvert som fasilitetene økte, økte ønsket om de velstående. Selv grusomheter var berettiget i jakten på lyst. Synet av usympatiske mennesker var langt verre enn for rovdyr.

Den fjortende i juni på en lørdag i to tusen og tjuefem etter noen dager gikk fredelig i India etter den valget det skjedde. Noen hinduistiske ekstremistiske politikere lurte i tankene sine som skjulte levende ildkula under aske og så på tiden med avsky og sinne og ventet på order fra overhånd. Det var bare i de muslimske flertallsområdene de ble plaget av nederlaget for det hinduistiske ekstremistpartiet. Det forårsaket uutholdelig hat mot disse minoritetene av hinduistiske ekstremister. De ventet på muligheten til å gjennomføre partiets implisitte politikk for å tære roten

til en minoritet rase som ikke var underlagt Hindutva. Mange land rundt om i verden jobber flittig med å oppløse eller impregnere minoriteter. Selv om det ble sagt tusen ord for å berolige, blir de perverse planene bak kulissene utført uten oppstyr.

Den perverse gleden over at en mulighet hadde kommet til dem begynte nå å luke deres avhengighet ut. Denne gangen hadde de ikke tålmodighet til å vente på et problem som Ayodhya-moskeen. Det ble besluttet å starte det lørdag kveld ved å planlegge det i henhold til festens rekkefølge. Kunstig befruktning av opptøyer er ikke vanskelig i et land der vanlig folk er minst utdannet. Det kan gjøres like enkelt som å kaste en stein på en Vepsebol.

Et lite skjult sted nær nattmarkedet, leker gjemsel i mørket. I mørket lå gudinnens Kali tempel i ruiner. En lastebil kom farende forbi tempelet. Fra det ble en ku med tynne mage som senket ned. Tre muslimer kom ned med sverd og hammer. Så snakket de med noen på en mobiltelefon og slo kua foran tempelet med en hammer. Den falt skrikende til bakken. Så kuttet de raskt nakken og la renne blodet foran tempelet. Flettet huden litt. Som de forventet, stormet mange menn i motsatt retning mot tempelet med våpen.

Da de så dette, klatret de tre tilbake i vogntoget og skiftet raskt klærne. De løsnet tre muslimene som hadde hender og ben bundet, og dyttet dem ut av lastebilen. Før muslimene klarte å gjette hva som foregikk, hoppet den bedragerske hinduer ut av vogntoget og begynte å angripe muslimene som lå på bakken.

Publikum stormet mot dem og sluttet seg til dem. Og opptøyene i Mumbai begynte i år to tusen og tjuefem. De tre første drepte muslimene forstår ikke hvorfor de blir drept, og de døde på grunn av synd som er født i et land som India. Da opprøret var over, var det bare lik og udødelige arr som var igjen. Det arret fikk mange til å tenke mot sitt eget land. Det regjerende hindupartiet ble overveldende ønsket velkommen av flertallet av folket. Lovene som ble vedtatt av dem, lukket tett alle sidene for det muslimske folks frie liv. Deres sinne og hjelpeløshet antente vanviddet om at landets fall ville frigjøre dem. Ingen kunne spørre høyt når Hitler tilbrakte seg jødenes rettigheter. Da muslimenes rettigheter ble tatt bort i India, spurte ingen også sterkt mot. Menneskeheten går tapt på økonomiske beregning. Hva er nåde fra tidsforsinkede dommer? Hva er avløp for barmhjertighet der? Kan de bare heve en bekymrings røst foran ødeleggelsesgraven? Noen ganger kan du glemme det også. Er ikke Eelam en historisk leksjon i folkemordet under Indias nåde?

1.2 Sri Lanka

Søndag, den ellevte dagen i januar måned, to tusen og tjuefem ... På slutten av kvelden da varmen avtok ... Solen utviklet seg til en rød brennende kule ... Gradvis berørte han havet ... Han begynte å somle i værvarmen og sakte svingte foten i havet. Ravana's lands skyer satte fyr på ham og sa at solen døde av blod. Noen andre skyer sto rundt solen og signaliserte at de hadde feid drapsfeltet. De viste nakenheten at dette er fargen på slagmarken. Det vil bringe tilbake minner fra den utrolige fortiden. Som om du viser meg fargen på døden, hver dag som alltid ser dødsfall uten vitner ... Solen tenkte å bli kvitt verden ved å drukne i blodets dyp. Kjede fargeskyer på slutten ble mørkere av tristheten ... Destinasjonen ble sakte påvirket av det ukjente. Blodet strømmet overalt, og himmelen ristet da reisen la av sted uten å vite stien. Bandaranaike internasjonale lufthavn har satt spor etter krig i sin manke. Nå strålende av fred ... frigjør seg fra militær okkupasjon ... Med stolthet ... fortsetter å ønske passasjerene velkommen som Sri Lankas største flyplass. Det eneste irritasjonen over å være hovedflyplassen til et inngjerdet land med politikken der ikke vinnelige egoisme er uutholdelig smerter for den som kan se sannheten.

Abdul Kadhar er fem meter åtte inches høy. Øynene hans ble fylt av sinne og han mistet tålmodigheten. Han hadde en slags uutholdelig smerte. Han så klokka ofte. Tok et lommetørkle og tørket svetten fra ansiktet og nakken. Ventetiden er forferdelig. Enten det er kjærlighet eller plikt, er ventetiden forferdelig. Abdul Khadar hadde en hvit hatt på hodet, som muslimene pleier å ha. Hungersnøden på størrelse av hår, til tross for at han har bart og skjegg i henhold til religion; Han la til skjønnhet i det. Han ønsket også at religion skulle moderniseres over tid. Han likte ikke å vandre med bart og skjegg som uberørt av saks som imamer gjør. Samtidig hadde han ikke mot til å forlate sin religion helt. Han konkluderer med at religion er menneskets livsblod. Han betraktet måten Allah hadde vist ham på som grunnen til å stå her nå. I det store og hele fikk skjegget og barten, trimmet i religionens fred og moderne tid, og ansiktet hans så som halvmåne. Han hadde på seg en hvit dress og blå jeans.

Abdul Kadhar kom frustrert inn over å se den viltvoksende Bandaranaike internasjonale flyplassen. 'Det gis ingen verdi til medmennesker eller medmennesker som skal verdsettes. Egoisme og trangsynthet er blitt kulturen til de fleste politikere. Minoritetsrasene blir alltid ydmyket av undertrykkelse av flertallet, av makten, av deres arrogante ledelse,' tenkte han for seg selv.
Han husket teksten til 'Verden som fanget gjøk og la i reiret under menneskers varetekt, og ropte for å synge den '. Han mente også at 'minoritetsrasene lever under dem som den fengslede kone, var beklagelig'.

Disse følelsene førte til at Abdul Kadhar fikk huden til å skrelle av mens han fremdeles levde og smerten av vill. Et land der mistanke om minoritetsraset har spredt seg som ild i bål. I en slags stillhet ... i sin besvimelse ... er nåtiden stille, som vulkaner sover. Bare synder uten forsoning fant sted i dette landet. Da ble de glemt. Glemt for alltid. Sinnet til de som har blitt arr av den ugudelighet, vil ikke være i fred og vil brenne som flammer i mange epoker. Han følte at flertallet av folket ikke så ut til å ha samvittighet over styggheten ved å være et ustraffet land.

De nådeløse og voldelige historiene til gribben som flertall i stedet for medfølelse med de lammede lemmer av mindretallet har blitt den bitre avskyen for mange i dag. Fanget i klørne til flertallet, som hater rettighetene til mindretallet, har disse artene beholdt sin eksistens i stillhet og har levd et elendig liv som lik som har mistet sjelen. Det er skjønnheten til det buddhistiske flertallet i dette landet.

Det var en borgerkrig i dette landet. Det strømmet blod i det. Menneskeliv har ingen verdi der og ble jaktet av jegere fra begge sider. Tortur og drap var voldsomt. Menneskelig lik råtnet i gatene og hevdet ingen rettigheter. Usikkerheten om at hvem som helst, hvor som helst, noen gang kan bli snappet bort har lenge hersket. Det brente menneskeheten i live. Sjåvinismen skjulte til og med spor av blodsutgytelse og undergravde bevisst eksistensen av minoritetsraset. Buddhas sønner bar på seierkronen som en skam for mennesket.

I hodet til de undertrykte minoritetene ble arrene til deres sekundære status permanente. Følelsen av å behandle tre barn født til samme mor på forskjellige måter kjennes av mange etter Sri Lankas uavhengighet. De politiske representantene for majoritetsraset brukte skamløst rasisme som et politisk våpen. Det er et kjennetegn ved Sinhala nasjonalistisk politikk. Statlig terrorisme, som søker å forene seg ved å undertrykke ikke-enhetlige mennesker, fortsatte.

Kampen til minoritets rase ga Abdul Kadhar hjerteskjærende smerte. Før oktober måned 1990, var han selv nedsenket i Tamil nasjonalisme som Tamil og ble beruset av den. På den tiden kunne han ikke tro at LTTE utviste muslimer fra steder som Chavakachcheri, Kilinochchi og Mannar I Sri Lanka. Han avviste det som et ondskapsfullt rykte rettet mot å undergrave Tamilers frigjøring.

30. oktober 1990, ble LTTE-kringkastere plutselig levende i hvert hjørne av Jaffna. Den dag i dag, kan han fortsatt ikke tro betydningen av ordene de uttalte. Den videre atombombardementet med ord de la fra seg ved Osmania College, knuste det Tamil språklige muslimske samfunnet permanent.

I Jaffna introduserte LTTE rase søppel som var skjult mellom Tamil språklige hinduistiske, kristne folk og Tamil språklige muslimer. De som sa at vi vil gjenvinne land og rettigheter for mennesker med støtte fra nasjonalisme ... Ruster rettighetene til følgesvenn som spesielt Tamil språklige muslimer og egen rase. Til slutt ble bare jord som ikke kunne beholdes gjenvunnet av dem. På grunn av denne hendelsen ble rusen av Tamil nasjonalisme for Kadhar oppløst. Alt som gjenstår, er den kulturelle identiteten som domineres av religionen å være muslim. Båndene mellom Tamils nasjonalisme og Tamil språklige muslimer ble brutt den dagen ... og de ble Ikke klebrig ødelagte fliser. De fortsetter å være uforbundene skinner ... som to minoritetsrase ... Nedgangen til begge to minoritetene i Sri Lanka har toppet seg siden den dagen.

LTTE-bevegelsen var verre enn nazistene som drev polakkene ut av sine egne hjem under andre verdenskrig ... og bosatte tyskerne der. Denne historiske fakta forstås fortsatt ikke av mange i dag. Denne hendelsen mot broderlig rase begravde menneskeheten i Jaffna. Mistankeartene ble fiendtlige arter. Eelam Tamil forble stille med egoisme og alene.

Muslimske folks ble utvist med femti rupier og dro som flyktninger. Det rase trodde blindt på en bevegelse som frihetskriger som plyndret muslimske folks eiendom. Fordelene med dens synd ses i dag. I dag er forståelig at raset som skåret deres egne halser er Tamiler.

Abdul Kadhar's reise, som startet med femti rupier, landet først i Puttalam. Da kunne den ikke bli der, og den fant varighet midt i mange trengsler i Kattankudy. Det var der Abdul Kadhar fikk vite at de måtte bevæpne seg med flertallsraset for å redde raset sitt.

Den tredje dagen i juli på nitten nittitallet arrangerte Tigrene anarki i Kattankudy og drepte hundre og førti-syv brødre. Det bekreftet påstanden deres om at de ikke var militante, men terrorister. Det er Kadhar som mener at de har svekket Tamilenes virkelige kamp ved å stemple seg selv som terrorister. Det er fortsatt ikke forstått av Eelam-Tamils i dag at det er forbannelsen til det raset. Det er det som holder verden ignorert legitimiteten til deres rettigheter. De som forteller disse sannhetene, får fremdeles tittelen som forrædere i dag også.

Det oppstod en situasjon der de måtte forsvare seg mot de som kjempet for broderraset. Så var det tvang til å bevæpne seg med den felles fienden. Etter femti rupier erfaring så det ut til at Abdul Kadhar hadde urokkelig rettferdiggjørelse for å løfte våpen mot LTTE.

Angrepet på tvillingtårnene i USA fant sted 11. september 2001. Abdul Kadhar's sinn var forandring litt etter litt som hard stein. Han var ikke den første til å akseptere at det var riktig. Han kunne ikke bære undertrykkelse og ydmykelse av det muslimske folket overalt som straff for det. Det førte ham bly i den kokende ovnen og ga ham smerten ved å helle den i hjertet. Det var det som skapte vanvidd for å bekjempe denne undertrykkelsen. Hans sinn var fylt av trangen til å gjøre alt han kunne for å hjelpe så mye han kunne. Som et resultat fikk analysen av syndighet ham til å si at han ikke hadde noe jobb her. Utryddelsen av sjåvinistiske singalesere og sjåvinistiske Tamiler vil ikke lenger gi uro i hans sinn. Til det punktet forvandlet han seg solid. Tiden har avskåret de ømme følelsene og kjørt volden på ham.

I dataalderen mister avstanden for kommunikasjon og bringer den eksterne personen nærmere og nærmere. Tiden for utveksling av informasjon mellom Kattankudy og Karachi har krympet med

millisekunder. Nyhetene som blir infiltrert på den ene siden kommer ut på den andre siden neste øyeblikk.

Han likte ikke å tenke på hele tiden og samtidig stå utenfor flyplassen. Han lurte et øyeblikk på hva som ville skje hvis han kjøpte en billett og gikk inn i ankomsthallen. Det virket for ham at hvis han gikk inn, kunne han bli frigjort fra vindkastene, kjøretøyets brøl og torden fra menneskelig beboelse, selv etter at solskumringen hadde gått ned. Det virket for ham at øynene til maskinen som hang i hvert hjørne av flyplassen skjøt seg selv i mange vinkler som forhindret det. Han satte også stopp for den tanken.

Abdul Kadhar mente bestemt at det å stå foran flyplassen og blinke for mye var som å forråde seg selv. Derfor så han på timeplanen og bekreftet; Avreiste til flyplassen. Noe må være galt, skjønte ham. Ingenting skjedde etter planen. Han trodde han kunne gå tilbake og snakke med Haniba i varebilen. Så unngikk han det midlertidig og håpet at det ville fange spionpolitiets øye.

Kadhar tok et bilde av dem fra lommen og så på det. Ved landing på Sri Lankas flyplass vil han ringe Kadhar mobiltelefon. Om det skrev han allerede i en separat kryptert e-post. Sahil var bare i kontakt med Kadhar. Kadhar spekulerer i at han kan være piloten bak den. Kadhar er muslim og tilbød seg å hjelpe noe med som han kan. Han anså resten av saken som ble gjort av deres statlige spionbyrå eller en annen mektig organisasjon. Han trodde at en slik fantastisk teknologi ikke kunne være besatt av et individ. I etterkant av denne hendelsen følte Kadhar at han ville snu verdenspolitikken på hodet. 'Han er fra Karachi og har ikke ringt enda. Hvis han ringte på telefonen og fortalte meg den grunnen til at han er for sen, kan jeg være stille med fred,' Tenkte Kadhar. Han gjorde ikke det, noe som ga Abdul Kadhar benblokken da han gikk på kull.

Han var godt klar over at den spesielle flyvningen kom fra Karachi, og at den ville lande på Bandaranaike internasjonale lufthavn i tide. Så Abdul Kadhar fikk vite at flyet hadde kommet i tide. I så fall forsto han nå at fly landings planen overlevde. Han kunne bare ikke forstå hvorfor Sahil og partneren hans ikke hadde kommet ut enda, selv om flyet hadde kommet. Det var ikke så sent da de fire møttes sist. De har vært ute en stund. Det er en hellig tjeneste utført med innvielse av ønsker. Arbeidet som Allah gjør for ham bare hvis han vil. Hele menneskets fokus i sitt arbeid skal bare være konsentrert om plikt. Kadhar lurte på om det ville være noe å gjøre for slike menn å kaste bort tid på flyplassen? Er det mulig å understreke noe sånt?

Abdul Kadhar er kreditert for å holde et øye med de som kom og gikk for første gang. Haniba ble kjent med at de som ble sendt til Puttalam også gjorde jobben sin veldig bra. Det er det første trinnet. Dette er andre og siste etappe. Kadhar bønnfalt Allah om at også dette skulle gjøres godt av Allahs nåde.

De smuglet reservedeler fra havdypet og sendte en porsjon til Puttalam. Kadhar måtte legge til rette for det. De i Kattankudy bygde det lille flyet på få dager. Det fortsatte å være et mareritt. Det er en flott test at ingen skal lekke så mye informasjon. Sikkerhetsstyrkenes oppmerksomhet ble redusert etter at borgerkrigen var over. Man frykter imidlertid at tilstedeværelsen til den singalesiske hæren ikke vil bli fullstendig utryddet. I det løp og flukt, gir skrekken å gå på kniven.

Kadhar forsto deres smuglerarbeid. Ingen av disse metodene er nye eller nye for her på Sri Lanka. Dette har allerede skjedd i massiv skala i Sri Lankas historie. Det var stort nok til å gi en væpnet styrke lik et land. De gjør dette i retur. De kommer til å gjøre noe som tigrene ikke en gang tenker på å gjøre. Dette kommer til å bli en hendelse som vil bli registrert permanent i verdenshistorien. Det minnet ga Abdul Kadhar en slags berusende skjelving. Kadhar var i stand til å gjette hva de skulle gjøre selv om de ikke helt sa hva de skulle gjøre. De hadde teknologien til å gjøre det.

Den største freden som er tilgjengelig for mennesker er rettidig informasjon. Kadhar er veldig sikkert om dette. Det gjør ham galt når han reagerer. Det frarøver deg fred, og jager deg bort i kaoset. Kadhar opplevde nå den grusomheten. Mobilen ringte akkurat mens han ble gal. Sahil er kjent for å være en røyker. Kadhar kunne ikke forstå hvorfor han sto på et farlig sted og prøvde å kjøpe det. For Kadhar satte det litt belastning på ham. Han var indignert over at han var en tosk som ikke forsto at selv små feil kunne omskrive store historier.

Da det ble bekreftet at Sahil og Saleem skulle komme, ringte Kadhar til Haniba på mobiltelefonen sin. Når Sahil og Saleem kommer seg ut av ankomsthallen og de to kjøretøyene ankommer og stopper ved hentestedene på flyplassen i tide.

'Assalamu alaikum' sa Kadhar. Han ventet ikke på svar og åpnet bakdøren til kjøretøyet og plasserte ham i et rush. Han gikk raskt og klatret inn i setet ved siden av sjåføren. Kjøretøyet gikk. Den tok forbi flyplassen og fløy som en pil av Arjuna mot målet sitt.

Haniba hentet også Salim i kjøretøyet sitt og dro kort tid etter. Etter dette skjønte Haniba at han bare kunne snakke med Kadhar da han kom tilbake til flyplassen. Angsten for hva som ville skje i oppkjøringen til gjenforeningen begynte å tære på ham.

Sahil så ut til å ha lyse hudfarge og høy enn Kadhar. Han var likegyldig til utseendet til et nor indere. Han hadde ingen frykt, ingen angst og ingen skjelving. I stedet krøp alltid et mildt smil over kronbladene hans, ubrutt. Kadhar syntes det var nok for kvinnene å se øynene hans. Kadhar ignorerte hans klossete overfor forpliktelsen han skulle gi overfor Allah.

Sahil smilte utenfor, men kokte innvendig. Kadhar kunne ikke forstå det. Sahil er bekymret for at han ikke vil kunne dele bekymringene sine med noen. Informasjonen ble gitt til ham av en pakistansk etterretningsoffiser før reisen. Offiseren var en trofast muslimsk ekstremist. Han visste også at hvis denne informasjonen var feil, ville mange havne i fengsel for livs tid. Ifølge rapporten hadde luftvernvåpen ved kjernekraftverkene blitt koblet fra på grunn av en teknisk feil i forbindelse med kontrollrommet, og noen uventede forsinkelser i ankomsten av nye våpen. Nå ble det rapportert at atomkraftverket var med en tom hånd som Ravana, som hadde mistet baugen og stod ubeskyttet foran Rama. Han forsto også at angrep nå er en mulighet. Han fortalte det aldri til noen. På spørsmål om luftvernet forsikret han offiseren om at han ville ta seg av det. Leppene hans smilte, men han putret av vekten av den bekymringen i tankene. Luftvernvåpen er et mindre problem. Det kan endres umiddelbart. De indiske myndigheters likegyldighet avskrekket det. Det hørtes bra ut for Sahil. 'Insha Allah,' tenkte han.

1.3 Kattankudy

Mellom byen hvor fisk synge og Arayambathi står unik Kattankudy alene. Sahil sov fredelig i halve natten og halve dagen i et hus gjemt i kokosnøtt lunden der. Klokken elleve om morgenen, tok Kadhar Sahil til en gressletter bambushytte, som var på stranden. Rakin og Ramis ventet på ham der. De sjekket og reparerte flyet igjen og igjen. Deres engasjement i mange debatter på urdu-språket var noe mindre forståelig for Kadhar.

Dette er noe som bare kan testes en gang. Med det en prøve vil suksess eller fiasko bli bestemt. Enten historien er skrevet eller ikke, vil være offentlig om noen få timer. En spesiallaget båt er klar til å frakte dette flyet. Flyet skulle etter planen reise via sjøveien. Kadhar fikk vite at en slik ordning ville gjelde flyet til Puttalam. Angrepet må finne sted samtidig som det ble fortalt. Selv om det blir forsinket noen øyeblikk, vil hele greia bli ødelagt. Teknologi, moderne verktøy og programmer for å

forhindre slike feil har blitt samlet fra mange steder og er nå klare. Bare skjelvene fra det indiske luftforsvaret gir ham en dårlig følelse. Sahil utdypet ikke svaret på det.

Til tross for å bruke mange taktikker for å fly uten å vise flyet på radaren; De forsto at det ikke ville gi hundre prosent beskyttelse. Så de forlot planen om å fly mot destinasjonen fra Kattankudy eller Puttalam. Mange ting som hadde flydd slik, hadde vært like enkelt som å injisere bananer. De forsto at det var en sjenerøs risiko involvert i den strategien. I stedet var flyet planlagt å ta av sjø veien til nær destinasjonen og fly derfra. De vet at det også på denne måten vil være mange farer under transport. Imidlertid hadde de ikke noe valg. Dette vil ikke tillate det indiske luftforsvaret å starte et angrep før det er klart.

Dette er alle beregningsbaserte prosjekter. Prosedyren er aldri beregningsmessig. Det kan føre til uventede problemer til uventede tider. De planla også hva de skulle gjøre i slike tilfeller.

Ødeleggelse, drap, er rettferdiggjort når urettferdighet gjøres på grunn av urettferdighet. Samvittigheten blir frossen. Som tråkker frossen samvittighet; Hevnskravet øker. Den frosne samvittigheten slettet uroen for urettferdighet i det han skulle gjøre. Hvis bare ødeleggelse og urettferdighet åpner ørene for å høre rettferdighet; Han ser ikke ut til å ha noen feil i å bruke den. Han vil nå ikke krangle om disse dommene blir urettferdig forbannet eller herliggjort av fremtidige generasjoner. Det er som vannet som er igjen i en beholder. Han brydde seg ikke om ødeleggelsen av islamsk største motstander på det indiske subkontinentet. Hvis Mughals hadde fullført arbeidet sitt, ville India være et muslimsk land i dag. Det virket for ham at denne tilstanden ikke ville ha kommet til seg selv.

Tvangen til å legge ut på reisen på en nåde når hun mister bølgene i Bengalbukten og synker ned i fred. Palkstredet er generelt stille. Det er mindre sannsynlig å føde store bølger. En tur over Bengalbukta er en flere dagsturer. Det var nøye planlagt. Følgelig ble utstyr, mat osv. Ordentlig pakket og lastet på båten. Etter å ha lastet flyet var det skjult for utsyn utenfor. Dekselet ble testet nøye igjen og igjen for å sikre at det ikke var naken med luft under noen omstendigheter. Det løse tauet ble strammet igjen.

To dager senere begynte reisen da Bengalbukten sovnet fredelig. Kadhar og Haniba dro til Colombo International Airport den 20. for å fly til et land i Midtøsten for å begynne sitt nye arbeid. Etter å ha jobbet i Midtøsten en stund planla de å flytte til et europeisk land.

1.4 Angrep

Tre dager med et uavbrutt forhold med skrekk. En feiring av skrekk i musen og kattespillet som skjer på godt og vondt. Det er en stor konsekvens for Sahil. Ingen våknet til mistanken om at båten hadde ankommet stranden nær moskeen nær destinasjonen klokken ett om morgenen den tjuetredje. 'Insha Allah' den hendelsen fikk alle til å glede seg. De som takket Herren, begynte å se nærmere på arbeidet deres. De som forlot Puttalam en dag sent, nådde også destinasjonen uten hindringer.

To andre, som allerede var blitt kontaktet for å laste ut flyet, satte kursen mot båten fra den tilstøtende kysten for å flyte sjøfly i sjøen. Planen deres er at alle etter å ha lastet ut flyet vil reise bort fra stedet i hast, men ikke Sahil. Det ble lagt til rette for at de skulle videre reise til et land i Midtøsten gjennom Chennai flyplass. Tilsvarende er Thiruvananthapuram også godt organisert for andre. Sjøflyet er planlagt til å slå målet klokka 05.30. Det var veldig nøye planlagt at ingenting av dette skulle gå galt, og at begge flyene skulle angripe samtidig.

Flyet ble losset til sjøs uten store vanskeligheter ved hjelp av beboerne. De hadde fasiliteter og verktøy for det. Maskinene ble deretter testet for å se om de fungerte. Rakhine og Rameez forklarte deretter Sahil hva han skulle gjøre før han skulle fly flyet. Endelig farvel til Sahil; De dro med de besøkende og satte kursen mot moskeen. Sahil ventet på at tiden skulle komme på det mørke sjøflyet. Han husket den religiøse skolen han gikk på som barn. Han trodde at Allah ville vente på et sted i paradiset. Swat-dalen og dens minner hjemsøkte ham. Han trodde at Allah hadde åpnet dørene til et vakrere paradis. 'Insha Allah' sa han igjen og igjen.

Sahil var forbløffet over illusjonen om at tidene hadde stått stille lenge. Han ba til Gud om at alt skulle finne sted i tide. Han trodde sterkt at bare to ville bli drept i denne hellige krigen. Andre vil gå ombord i flyet og forlate dette landet. Han følte da at den indiske regjeringen ikke lett kunne straffe dem. Så vil slike overlevende til slutt nå hjemlandet sitt på en eller annen måte. Han var så stolt at de da ville feire den hellige krigs seier der. Leppene mumlet en hindi-sang. Den hellige krigen og Herrens paradis fylte hjernen hans. Han ventet på Allahs kall.

Samtaletiden kom. Sahil betjente flyet nøyaktig klokka halv seks. 'Gulf air' flyet fikk fly fra Chennai Airport observasjonstårn. Den skjøv tilbake på rullebanen og fløy opp i himmelen. Den gigantiske fuglen fløy mot ørkenen med et brøl på himmelen og husket 'jeg slapp unna'.

Sahil's fly suste over havet parallelt med moskeen. Det begynte å hoppe opp i himmelen over Moské Street. Sahil observerte og holdt den høyt nok til å fly uten å berøre sjøvannet. Etter den Sahil-flyet fløy parallelt med Karumari Amman Temple og DAE Hospital. Sahil vet at han tvinger de siste øyeblikkene i sitt liv til å ta slutt. Han regnet det bra og avviste bekymringene. Kjørte flyet kontinuerlig stille mot destinasjonen. Hans tro som Himalaya høyde; at døren til himmelsk liv er åpen på slutten av dette livet. Sahil's fly fløy over Kamatchi Amman-tempelet. Den siste moderne GPS 'Blue' montert på flyet for å spore hvor Sahil-flyet befinner seg. Forutsagt med GPS-følgesvenn, var Sahil's eneste mål å få flyet til destinasjonen før noen kunne observere og se med mistenksomhet.

Det var bråk på Chennai Air Observasjon Tower. Det var oppstyr da to mistenkelige punkter dukket opp. Det var litt forvirring også i Thiruvananthapuram. I en kamp med at de ikke klarte å bekrefte hva det var, kastet de bort dyrebare tidstropper på telefonen. Det indiske luftforsvaret undersøkte også mysteriet. I mellomtiden var krigsflyene klare til å ta av mot målet. Da Narayanan-tempelet nærmet seg, dirigerte Sahil flyet mot havet motsatte retning til tempelet. Deretter han snudde den og begynte å drive den mot kjernekraftverket i høy hastighet.

Da Sahil's venner først fortalte ham om planen, kunne han ikke tro det i det hele tatt. Han hadde litt kunnskap om hele veggen til atomkraftverket. Han var målløs da de testet muligheten for en storskala katastrofe med «VNS41 AL-41» -flyet og den nye bomben. Han var først overrasket over hvordan kunnskapen, som ikke engang var tilgjengelig for etterretningsbyråene til noen supermakter, kom i hendene på enkeltpersoner. Senere fikk han vite at det hadde blitt oppnådd med hemmelig velsignelse fra dem i hans lands etterretningstjeneste.

Det faktum at slike eksplosiver kunne bli funnet i hendene på en enkeltperson overrasket ham den dagen. Den sjokkerende sannheten er at ikke alle i etterretningssamfunnet i Pakistan er pålitelige. Han forsto også at det vi gjør i dag mot India kan gjøres mot Pakistan i morgen. Han brydde seg ikke så mye om opprinnelsen til teknologien i spenningen over hva han skulle gjøre. Han ble utrolig kjent for sin mulighet til å bruke denne teknologien til hellig krig. Han bestemte at hvis bare noen ødeleggelse kunne åpne verdens øyne, var de uunngåelige å bruke dem. Han ba til Allah om å beskytte verdens muslimer mot slik ødeleggelse.

Sahil tok flyets hastighet til toppen. Målet hans var plassert mot kjernen til kjernekraftverket. Han ba til Allah igjen og igjen. Munnen hans ble stadig gjentatt igjen og igjen 'Allahu Akbar'.

Chennai lufthavn og en annen observasjonsstasjon for militærfly hadde konkludert med at fly punktet var et fly. De sendte umiddelbart informasjon til det indiske luftforsvaret. Indias moderne krigsfly fløy mot målet neste øyeblikk. Det faktum at de ikke har teknologien til å reise med lysets hastighet, har gjort uendelige lange øyeblikk for de på flyets observasjonsdekk.

Sahil og Saleem kolliderte frontalt med flyene sine og ropte 'Allahu Akbar'. Paradiset deres ble mørkt på få sekunder. Mysteriepunktene på kontrollroms skjermene forsvant for alltid. De som så det, var forbløffet.

Øyeblikk senere fortalte flyene som gikk til angrepet, en melding på radioen deres som ikke skulle bli fortalt til menneskeheten.

1.5 Atomkrig

Etter angrepet på atomreaktorreaktorene, arrangerte Indias sentralregjeringen et møte lynraskt. Visjonær tenkning ble ignorert av det hinduistiske ekstremistiske nasjonalistpartiet som driver emosjonell politikk. Mange av medlemmene kokte som en kokende atomreaktor for å iverksette prinsippet om øye for øye og tann for tann. Frykt for at partiet ville gjøre det samme, frøs verden. Supermaktene var forbløffet over at tiden var inne for det Gorbatsjov og Reagan hadde blitt enige om å gjøre i frykt for hva som kunne skje i verden.

De indiske etterretningsbyråene CBI og RAW fikk litt informasjon om angrepet. De argumenterte med hastverk i hovedkvarteret. Ifølge informasjonen som er tilgjengelig, er det klart at angrepet opprinnelig ble forberedt og lansert fra Sri Lanka. Det er også klart at gjerningsmennene av angrepet var pakistanere og ble hjulpet av noen ekstremistiske muslimer i Sri Lanka og India. Den forklarte også hvor og hvordan angrepet fant sted. De var fullt ut involvert i å samle inn og etterforske ytterligere informasjon. De sendte raskt sin første felles uttalelse som inneholdt denne informasjonen til sentralstyret.

Etter angrepet på atomreaktorreaktorene i Tamil Nadu brøt opprør ut som skogbranner mellom hinduer og muslimer over hele landet. Hvis hinduistiske ekstremistiske opprørere fant identiteten til muslimer i noen mann eller eiendom, angrep de og ødela dem. Noen steder var menn halvnakne og ble identifisert da mistanke falt over menn. Så angrep og drepte de dem hvis de var muslimer. Brente dem også. Siva som danser der begravelsespyrene lyser og belegger asken på kroppen fra stedet som brenner den døde kroppen, fikk en forlengelse av stedet for å brenne flere døde. De håpet det ville gi dem et opphold i Kailasha.

Den føderale regjeringen kunngjorde et landsdekkende portforbud, enten det ville stoppe opprør eller ikke. Mange muslimer ble drept og eiendommene deres ble brent selv mens portforbudet var i kraft. Hindu-kjeltringer hadde lister over hus der muslimer bodde. Mobiltelefoner har kapasitet som store datamaskiner, hjalp til med å koordinere alt veldig enkelt. Noen hinduistiske tjenestemenn hjalp til med gjengen. Detaljene om muslimene ble laget i lister og sendt mot menneskeheten. Med det startet de hinduistiske kjeltringene et uprovosert og aggressivt angrep på muslimene. De som skulle opprettholde loven avgjort deres hinduistiske fanatisme ved å sette i gang angrep noen steder. Hanuman satte fyr på Sri Lanka i gammel tid, nå den kom over Palkstredet og brente Ramas landet også.

Den føderale regjeringen fortsatte å undersøke situasjonen i landet over natt. Land som Russland, USA og Japan har sendt sine spesialstyrker til India for å kontrollere stråling. Spesielle politiske representanter fra Russland, Kina og USA kom til India. I mellomtiden har flere statsministre og presidenter vært i direkte videokontakt med statsministeren i India. De involverte ba om Indias statsminister om ikke å komme til noen ekstrem konklusjon. Hvis India hopper i krig nå, vil verden hoppet i krig også. Ingen kan stoppe vinden fra å blåse stråling hvor som helst i verden. Selv om et menneske behersker seg, kan han ikke forhindre naturen skjebne for i dag og for alltid med friheten skapt av vinden.

Frykten for at verdensøkonomien ville stagnere hvis Indias økonomiske hjul ikke beveget seg, var smittsom. Uansett hvor et hjul stopper etter globaliseringen, blir hele verden påvirket av bevegelsen. Når et aksjemarked snubler, spres virkningen allestedsnærværende. Hvis Reagan og Thatcher hadde forstått at deres egne økonomiske hjul ville skli, ville de spist bare middag og fullført arbeidet. Nå må Europa og USA skjelve ved rattet i India.

Som pannen splittet i to, trakk den indiske statsministeren safran i midtpannen. Han virket lys i en hvit Sherwani. Det skallede hodet hans glitret av olje da oljen eksploderte fra huden hans. Han støttet hendene på kjeven og tilførte hendene til å bære hjernens byrde. Pannen rynker var dypere på grunn av hans tenkning. Indias statsminister kjenner konsekvensene av enhver beslutning de tar. Problemet hans var å beskytte hans politiske karriere og forhindre total ødeleggelse av landet. Mange medlemmer av partiet ba om at Pakistan ble eliminert fra verdenskartet. Hindu Nasjonalist Party har det største antallet slike ekstremister. Hvis de ikke kan bli fornøyd, er selve partiets eksistens i spørsmålet. Så vil statsministerens sete forsvinne. Han var forvirret over hvordan han skulle håndtere dem og redde landet og deres politiske liv.

Etterpå holdt statsministeren flere timers diskusjoner med statsrådene. I den diskusjonen konkluderte de med at Sri Lanka og Maldivene ikke kunne identifisere terroristene som utgjorde en trussel mot Indias sikkerhet. Regjeringen til det hindunasjonalistiske partiet var allerede fiendtlig innstilt mot naboene. Bekymringer har blitt reist om at buddhismen og islam vil trekke bein uventet. Også det gjorde at Sri Lankas ål natur koke dem enda mer. Spørsmålet oppstod hva den indiske regjeringen skulle gjøre med dette.

Det ble antydet at hvis Sri Lanka ble invadert, ville det være behov for flere hundre tusen tropper og ressurser for å opprettholde landet. Det ble også uttalt at de måtte tjene verdens harde motstand. Dermed ble planen om å invadere Sri Lanka forlatt. Den indiske regjeringen bestemte seg da for å sende to hundre tusen tropper og nødvendige våpen til Sri Lanka under et program for å styrke sikkerheten. Selv om det var forstått at mange land ville motsette seg denne beslutningen, bestemte de seg for at det ikke var noen annen måte å styrke deres lands sikkerhet. Selv om de var bekymret for hva Kina skulle si, ønsket de ikke å trekke seg tilbake fra planen. India forutsa at Kina ikke ville ha en krig mellom India og Kina, og at hele landet ville bli påvirket av den resulterende strålingen.

Da India informerte den srilankiske regjeringen om denne avgjørelsen, motsatte de seg den. Dette var akkurat hva India forventet. Sri Lanka argumenterte for at ingen kunne gi fra seg sin autonomi, men ikke ble lyttet av India. De hevdet at de hadde en hær som hadde vunnet seire i en veldig effektiv krig, og at de ville håndtere dette problemet ordentlig. De sa at hæren deres ville sikre sikkerheten til landet deres. Neste øyeblikk fungerte ikke argumentene for India, de flyktet til Kina. Kina forsøkte å beskytte seg selv og sine ressurser først. Kina ønsker ikke å motsi Indias nåværende ustabilitet. Det var godt klar over at det ikke ofret haier for å fange reker. Den ønsker ikke å hjelpe Sri Lanka og bli fanget i en atomkrig. Kina rådet Sri Lanka til å godta Indias nåværende militære tilstedeværelse. Da problemet lettet litt, lovet å snakke med India og FN om det og komme til en positiv konklusjon.

Sri Lanka lar India komme inn på deres territorium for tredje gang. India entret Sri Lanka for andre gang i strid med Sri Lankas autonomi. Den srilankiske regjeringen har på sin side fryst forholdet mellom de to statene. Sri Lanka klaget til FN at India hadde brutt sin autonomi. Alle supermaktene i FN var uvanlig stille. Ingen tar hensyn til det faktum at maur ofres på elefantens vei. Mange nasjoner frøs forferdet over hva som ville skje nest i verden. Problemet med Sri Lanka synes ikke for dem å være et mål i seg selv.

Terrorister hatet av mange mennesker har startet en krig. Ekstremistene valgt av folket var klare til å sprenge det. Indiske forskere vil aldri godkjenne atomkrig. Inntil makten var ute av deres hender, ble ideene deres en konkylie oppblåst i døvhet.

Indiske opposisjonspartier har kalt manglende gjengjeldelse for ødeleggelsen av reaktorens feighet og en seier for terrorister og deres allierte. Slik forventet også den indiske regjeringen opposisjonspartiets kampanje. Hindu National Party utforsket hva det kunne tjene på denne politiske gamblingen. Realiteten er at fremtiden for hans parti vil bli ødelagt hvis ingenting blir gjort. Hvis en atomkrig bryter ut, kan den gå ut av kontroll. Så er det faren for at de sørøstasiatiske nasjonene blir fullstendig utslettet. Dette faktum skremte statsministeren som høyde over den Himalaya-toppen. Det slukte statsministerens sjelefred. Statsministeren var godt klar over at hvis atomkrigene mistet kontrollen, ville skylden forbli hos dem. Detonasjonen av en atombombe vil uunngåelig føre til en periode med forakt og forfengelig vanære fra verden. Han liker ikke å forestille seg hvordan det blir når serien ikke stopper der.

India, som for tiden lider av to strålingslekkasjer, vil bli enda mer berørt av krigen. I mange byer folk vil bli ubeboelige. Millioner av mennesker vil være utryddet i løpet av få øyeblikk. Den indiske økonomien vil bli svekket enormt. Millioner av mennesker kan påvirkes av stråling og andre smittsomme sykdommer. Det vil trykke på grepet hans lenge. Mange slike fakta plaget statsministeren ubarmhjertig.

Nagasaki og Hiroshima bærer fortsatt tyngden av verdens bruk av atombomber. Snarere kom Tsjernobyl og deretter har tsunamien introdusert Fukushima. Dette er en melding som for alltid vil bli husket av menneskeheten. Dens innvirkning videreføres gjennom menneskelige DNA-enheter til neste generasjon. Hans sinn ble flau for å gjenta den historien i India som heter også Mahatmas land.

Hvis motangrepet ikke blir utført, vil terroristene og landene som støtter dem angripe India mer og mer. Historien vil skrive at India fryktet terrorisme. Landet vårt kan aldri ta imot det. Indisk historie skal ikke være underlagt terrorister. Indias statsminister kom til en konklusjon, og han vet at regjeringen ville bli styrtet over natten hvis folket ikke så gjengjeldelsen.

Han bestemte seg først for å straffe Pakistan for å støtte terrorister. Det var forvirring om hvordan man skulle straffe det. Snakket om en embargo ble straks tilbakevist. Det ble enige om at virkningen ikke ville bli matchet for dette store angrepet, og at Kina ville frastøte det.

Selv om den passende straffen var en militær streik, var oppfatningen at det ikke skulle være et atomvåpen. Indias statsminister var opptatt av at det ikke skulle miskreditters at India var den første som brukte atomvåpen. Det er lett å komme til makten på grunnlag av religion, rase, kaste og frykt for mennesker. Etter å ha kommet til en slik stilling, innså han at det var en veldig farlig ting å ri på maktryggen uten å bli beskyldt for å bryte lover og menneskeheten.

Til slutt ble det tatt en avgjørelse i kabinettet. Følgelig må Pakistan arrestere og utlevere alle de på navnelisten som er gitt av det indiske spionbyrået til India innen tjuefire timer. Hvis det mislykkes, er

det kunngjort at India vil iverksette et konvensjonelt angrep på Pakistan i et forsøk på å ødelegge terrorsentrene. Det ble eksplisitt uttalt at Pakistan var ansvarlig for eventuelle konsekvenser. India insisterte også på at blodsutgytelsen ikke kunne stoppes hvis Pakistan ble trukket ut denne gangen, som den har blitt dratt ut tidligere.

Den indiske statsministeren, som sendte kunngjøringen til Pakistan, beordret sjefene til væpnet styrket til å flytte troppene sine mot grensen. Han beordret også at alle våpen, inkludert atomvåpen, og styrkene deres holdes på høy beredskap nivå.

Den pakistanske regjeringen var sjokkert over Indias uttalelse. Det kokte ned til urettferdigheten ved å kreve ansvar for enhver terrorhandling som fant sted i India. Pakistan er forvirret over at de ikke vet hva slags terrorisme som innebærer hat for å garantere sin egen indre sikkerhet. De ble opprørt over hva India gjorde da Pakistan led av manglende evne til å kontrollere innenlands terrorisme hjemme.

Antall land som går etter Indias hale har økt i kjølvannet av økonomisk vekst. Selv Kina kan endre politikken en gang snart. Filosofi handler om å være vakkert uttalt. Ingen nøler med å legge de falmede røde skjortene i den gamle oppbevaringsboksen hvis det er noen økonomisk fordel. Pakistan har nå ombestemt seg at å tro på et land med et vakkert diktatur for administrativ bekvemmelighet og kapitalisme for økonomisk fremgang, er som å tråkke på to båter.

Så snart Indias kunngjøring ble gjort, begynte flere pakistanske politiske partier å protestere. Imidlertid prøvde Pakistan å arrestere terroristene med den tilgjengelige listen. Opposisjonspartier har sterkt mottatt arrestasjonene og overlevere dem til India og startet en stor demonstrasjon. Protestene ble til opprør. Politiet og hæren begynte å følge nøye med på undertrykkelsen. I løpet av den tiden endte den pakistanske regjeringens arrestperiode brått. Bare to personer på listen ble arrestert og fengslet den gangen. De rapporterte detaljene til Indias regjering.

Indias statsminister var rasende. ‘Hver gang Pakistan vil gjøre oss dårlige.’ Dette er ikke en engangshistorie, men fortsetter uten den ene enden. 'De kommer ikke til å endre seg. Skrekken for å herje en del av India er over. Allikevel venter India tålmodig. Men pakistanerne kunne ikke føle seg ansvarlige.' Han ropte og løftet hendene i avsky og stakk ved bordet. De som var der, så på ham med medlidenhet. Svette løste opp safran på pannen og som blodet strømmet over bordet.

Den indiske statsministeren innkalte hærens, luftforsvarets, marinens ledere og godkjente angrepet. Nyheten om at India hadde godkjent angrepet, nådde det pakistanske spionbyrået om et øyeblikk. Den pakistanske regjeringen var litt flau over å høre om det. Det bestemte seg da at hvis India førte en krig mot Pakistan, ville det være en hellig krig, og de kunne bruke hvilket som helst våpen til det. Statsministeren i Pakistan beordret kommandørene til hæren, luftforsvaret og marinen til å forberede alle de tre styrkene og atomvåpnene.

Om morgenen 26. januar 2026 krysset indiske krigsfly grensen til Pakistan. Pakistanske fly kjempet mot det. Indiske missiler traff også pakistanske mål. Pakistan mistok feilaktig et indisk konvensjonelt missil som en atomkompatibel rakett og siktet sine atomvåpenraketter i India med hodene. India ble først sjokkert, men klarte umiddelbart å skyte ut sine egne kjernefysiske missiler mot Pakistan med store pakker. Alt dette kunne ha skjedd i løpet av kort tid, lenge før verden var forberedt på å forhandle om fred. Verden som så begivenheten, var forbløffet. Det var et stille vitne til katastrofen som rammet begge land. Ingen kan stoppe menneskeheten fra å bli ødelagt av magre mennesker igjen. USA, verdens verge, frøs i sjokk. De har ikke fått engang muligheten her til å uttrykke sin mening. Maha Bharat sa at Panchapandava kom til verden for å redusere verdens byrde den dagen. I

dag kjempet den splittede Panchpandavas-jorden med atomvåpen og reduserte verdensbyrden. Atomvåpenet de laget på jorden, i stedet for Panchpandavas, tjente gud Krishna i dag.

1.6 Lavkonjunktur

Krigsherjede India, Pakistan og naboene ble utsatt for massiv stråling. Som et resultat ble folket som bodde i disse landene utsatt for død og ulike former for sykdom og overgrep. Strålingen drepte ikke bare mennesker, men også dyr og planter. Resten av menneskene ble uhelbredelig sykdom. Resten av dyr og planter ble også ubrukelige. Antall personer som kan jobbe på grunn av sykdom er lavt. Områder som er berørt av stråling ble satt av regjeringen som uegnet for jordbruk. Som et resultat krympet dyrkbar jord mer enn noen gang. Resten av mennene sultet. Kannibalisme blir det eneste valget for resten av det levende mennesket. Men det er en hinduisk jord og der tjue til forti prosent er vegetarianer. Valgene om å avslutte menneskelivet ble brakt i forkant av levende mennesker. Etter den indo-pakistanske krigen begynte verden å svelge den store depresjonen. Det frarøvet millioner av mennesker jobbene sine. Arbeidsledighet og sult var voldsomt over hele verden. Dens innvirkning har rammet de fattigst landene hardest. Samtidig forlot disse problemene ikke de europeiske landene. Innbyggere i India, Pakistan og de omkringliggende landene begynte å invadere Europa uten å ville spise sine medmennesker. De håpet å få et godt liv der.

De som var luksuriøse med ekstreme bekvemmeligheter orket ikke å se komforten deres reduseres eller gå ut av arbeidet. Europeerne som allerede var avsky for at fargede innvandrere var skyld i det overordnede problemet, likte ikke flere og flere innvandrere som kom fra Asia. Det også flyktningstrømmen fra noen muslimske land gjorde dem veldig avskyelige. Mange innfødte trodde at muslimene som kom ville rive opp religionen sin og ty til vold, få flere barn, formere sin rase her og gjøre den opprinnelige til minoriteten. Noen av andre generasjoner av muslimer også ble menneskelige bomber og terrorister følge erfaringer deres. Eksplosjonens historie på steder som Afrika, Asia, Amerika og Europa skremte dem ytterligere. Kjent for dette, begynte Høyre-ekstremister å dekke over deres terrorisme, blåse opp frykten om muslimer og ta makten i flere land i Europa. De forplantet at disse fargede innvandrerne var skyld i all lidelse. Høyre-ekstremister påpekte at den eneste løsningen var å utvise disse fargede innvandrere fra sine rike land. Folk som opplevde den økonomiske nedgangen, begynte også å tro det lett.

Lite visste folket at det ble funnet bedre politikere enn Høyre-ekstremister for å drive disse fargede innvandrerne ut av Europa. Støtten deres begynte å vende seg til de Høyre-ekstremister. De høyreekstreme vet at de holder antimenneskelige handlinger og provoserer folks følelser for å holde på politikken. Vitende visste de at det ikke var nødvendig å prioritere mennesker før posisjon og makt. De kommenterte også at parasitter herjet landet deres i menneskehetens navn. De hevdet for seg selv at imperiet ble bygget på menneskelige lik.

Hele verden var fylt med historiske fakta om ledere som brøt menneskerettighetene som styrte i mange år med støtte fra folket i det landet. Det har blitt argumentet blant Høyre-ekstremister om at det er politikernes plikt å oppfylle det folket ønsker i stedet for å respektere innvandrer menneskerettighet. Folk holder slike politikere i embetet. Enda mer heroiske er de som, når de blir flertallsregjering, endrer lovene til deres favør, vanner opposisjonen, slipper undertrykkelse løs på tenkerne og ender som permanente diktaturer. Landene til disse fargede menneskene har vært et godt eksempel på det. høyreekstremistene kom med drømmer om å overgå Hitlers krone. Å si det faktum åpent rystet ikke favør til deres eksistens fra begynnelsen, og de var veldig forsiktige og tålmodige. Samtidig ble folket mer og mer avskyen av den bakvaskende propagandaen om de fargede innvandrerne. Til slutt høyreekstremistene tok ansvar for deres stemmer.

Indiske hinduistiske ekstremistpolitikere og pakistanske politikere var dømt til å ødelegge sitt eget folk og deres eget lands undergang. Noen av de andre søkte tilflukt i Europa, der høyreekstremistene politikere planla å drepe dem som er fargede innvandrere. India og Pakistan var sjokkert over tragedien. Ansiktene deres rynket pannen mens Hitlers visjon om arisk opprinnelse falt tilbake på hjemlandet deres. Over tid ble det klart at også de hadde tatt form av Hitler i jakten på makt og tillegg religiøs fanatisme. Den grusomheten drev folket sitt mot Europa. Der støvet av den gamle filosofien til Hitlers at de ikke engang trenger mat for de menneskene som ikke trenger å holde liv. Da det ble forstått, dirret India og landene rundt av frykt.

De som har spilt utenrikspolitikk med nabolandene i lang tid, forsto ikke at de en dag ville bli offer for det spillet. Da det plutselig ble en realitet, kom Gandhis lære tilbake til den Gandhis nasjonen. Etter ødeleggelses tsunamien som en lærdom av tiden, ga ingen undervisning dem en hånd.

2

2.1 Norge

Onsdag 24. mars 2027, klokka femten, gikk tre hvite biler inn i 'Oslo City'. En av dem ble drevet av en afrikaner med rødt krøllete hår. Han var kledd som en muslim med en hvit overfrakk og en tradisjonell hvit hette. Konkurrerende med høyden på en kamel, banket hodet hans forsiktig i taket på bilen. Han er fra Somalia. Den andre bilen ble kjørt av en feit araber. Aggresjonen i håret hans var tett med invasjonen som tok stedet der, og ødela identiteten til ansiktet hans. Han hadde på seg en hvit stretchfrakk og hadde på seg en jakke over for kulden. En tett omfavnelse av den hensynsløse uhøfligheten i ansiktet hans. Hvis verden ikke blir erobret av islam, insisterer han på å ødelegge verden for alltid. Den siste bilen ble kjørt av en tynn afghaner. Han var veldig høy som palmetre, ansiktet var barbert og skinnet, men sorgen strømmet inn i den. Hans øyne utvidet seg i sinne for at han ville ødelegge denne verden uten Allahs eneste styre. Han var kledd som vestlig.

'Oslo City' var så overfylt at sesamfrø ikke ville falle til bakken hvis den kastet i elven av mennesker. Bølger av mennesker som stormer inn og kjøper i siste øyeblikk i en hast da ferien til Langfredag begynner i morgen. Det traff bølger uten noe sted å bevege seg på. Mannen som sto og danset på en vulkan som var klar til å bryte ut, som alle mødrene var aktive i den urørlige bevegelsen der de sosiale spenningene forsvant midlertidig. Det er en tid da rivaliserende vold er voldsomt. Forbannelsen av menneskeheten er halvgudene, lederne som har mistet religionen og fortsatt lever steinaldernivået i dag, og deres herskere som ikke forstår sitt medmenneske og deres liv og rettigheter. For posisjonens skyld, for religionens skyld, blir de falske skriftene resitert og tilbedt som djevelske demoner. Det har blitt et gammelt skrift å slå det ene kinnet og gi det andre kinnet. Drepe! Det har blitt et nytt skriftsted at 'Døren til paradiset' vil være åpen for deg hvis du dreper. De tror det, mange mennesker blir ofre for dette, ødelegger seg selv og drar andre inn i den som insekter går mot lampen.

Mennesker har blitt ødelagt av effekten av stråling i Asia. Sorgen og forvrengningene som så lett grep det svekkede mennesket, førte dem hvor som helst. Det gjorde menneskelig elendighet billig. Innvandring i Europa har blitt hatet som gift av de mange innfødte i mange tiår. Selv om de ble hatet av de innfødte, kunne det ikke kontrolleres fullstendig i det praktiske livet. Hindringer mot det står i veien for verdenshandelen, FNs lover, det gamle navnet på filantropi, de ti bud og resten av menneskeheten. Land som Hellas og Italia har nå glemt den humanitære konsesjonen. I stedet prøver de å forhindre at flyktninger kommer inn til landet og om de kommer, blir mobbet og sperret. Å prøve å gjøre det lønnet seg ikke. Flyktninger som bryter den, blir forlat i midt på gaten uten grunnleggende fasiliteter. En dag ... vil de få maten som kirken gir. Dagen etter ... det var et mareritt.

Trist på den ene siden og sultende på den andre, de bodde på gata som rabies hund og ble slått av gjerningsmennene.

Da de som kom med drømmer om det europeiske livet ble overlatt til å tigge, ble de sønderknuste. Som en historie om å ønske å ta noe flyr bort, etterlater det du har permanent, er ikke en god beslutning. De som bodde sammen med familien i sitt eget hus tidligere, nå var de hjemløse, i likhet med tiggere, må bo sammen med familien under åpen himmel. Det har dukket opp igjen i dag i noen europeiske byer liker fortiden for å forhindre ulempene med å se tilbake på historien. I stedet for det gamle verset om arbeid og få frihet, er det nye verset om frihet uten hjelp en uskreven praksis. Å si farvel med blomsterduften i parkene, lukten av lik sveiv sakte. Denne tragedien har blitt en realitet for mange flyktninger i det velstående Vest-Europa. Ubygde graver og graver uten gravstein spredte seg.

Tilstrømningen av flyktninger stoppet ikke med Hellas, men begynte å okkupere hele Europa. Selv om mennesket er et sosialt dyr, er han den første til å legge til ressurser i familien. Han er vill når den egoismen påvirkes. Grensene er alltid bevegelige. Når det gjelder ressursfordeling, skiller dyrets kvaliteter seg ut og humantien trekker inn i skallet som snegl. Den tiden vil Darwins teori komme til liv. Det er alltid uforanderlig.

Selv om europeiske og globale ressurser og teknologi er nok til å dele hele verden de som har det ønsker ikke at deres andel skal svekkes eller tømmes. Europa forberedte seg igjen for å videreformidle Darwins teori til flyktningene. Utvidelse av grenser ... I den gigantiske voksende organisasjonen i EU har moderatere blitt satt utenfor, og det har blitt en marionett av de Høyre-ekstremister og nasjonalistene. Denne skrekken kvelte tenkere sterkt. De ble rystet av tanken og virkeligheten om at denne forandringen skulle lære verden noe nytt. Samvittighetsfulle mennesker vandret rastløs. De ble plaget av tanken på den kommende verdenshistorien.

Historikere bytter bosted over tid. Da de kjente situasjonen, begynte disse landene også å jobbe hardt for å stryke ut deres innvandringslover. Europeiske regjeringer begynte å snakke heftig om å kontrollere brede grenser.

Grusomhetene som nå foregår her, har forårsaket utallige lidelser for innvandrere som allerede har bodd i Europa i lang tid. De samlet inn så mye mat, klær og telt som de kunne og jobbet for å sørge for flyktninger som nå ankommer Europa. Også det ble trukket ned av mange regjeringer med deres administrative enhet og forhindret det. Menneskeheten nektet fordi hjelpen ville oppmuntre flyktningers ankomst.

Noen av innvandrer som levde som andre generasjon ble alvorlige ekstremister. De var sjokkerte over å se denne grusomheten. Noen geistlige som kjente pulsen, nærmet seg dem i mange land. De hjernevasket dem til å koke av raseri. Lastet med religiøse rus. De forvrengte islamsk vakre lære og lærte at vold er berettiget. De ble sendt for å angripe sivile. Selv om ikke alle er enige i denne typen hjernevask, har noen blitt offer for det. Det økte antallet menneskelige bomber som allerede eksisterte. Islamsk ekstremisme, ekstremisme fra andre religioner og høyreekstremisme danset blindt som demoner for å drepe menneskeheten.

Den første generasjonen av innvandrere hadde mindre evne til å gå inn og ut av smugene i landet de bodde i. De manglet krefter for å få alt de trengte. Noen av dem har vært utstøtt. En slik ting ville ikke være en utfordring for arvinger til første generasjon innvandrere. Hvis de vil gjøre noe mot landet eller folket i landet, vil de ende opp med å gjøre det enkelt. For å gjennomføre et slikt angrep, trengte de enkle steder hvor folk kunne samles, snarere enn i jakten på større sikkerhetsmål. 'Oslo City' er veldig egnet for det. Terrorisme er et øye løs galning. Hvor det vil hoppe ... hvem det vil

hoppe på ... hva det strømmer på ... når det vil hoppe ... Alt er forvirrende. Dens strømning er bare sikker på å skape kaos. Det bryr seg ikke om noe, ikke engang bryr seg om å ødelegge ens egne forhold. De vil ikke engang vise nåde over hvor mange uskyldige egne religioner barn i denne mengden som flyter i fremtidens drømmer.

Beboerne i kjøretøyet parkerte dem side om side på parkeringsplassen i underetasjen. Så gjorde de noe i all hast. De gjemte seg fra observasjon uten å registrere hva de gjorde på kameraet. Så skyndte de seg oppe og forlot bygningen.

De som kom ut, var glade for å ha nådd Allahs paradis. De satte seg på en bil som ventet på dem og satte kursen mot Sverige.

One timer etter avgangen rystet skjelvet sentrum av Oslo. Selv om mange opprinnelig spekulerte i at det måtte ha vært et jordskjelv, nektet ettervirkningen det på grunn av høy bombeeksplosjonsstøy. Selve byen ble kvalt av den vibrasjonen. Den brøt en bombe som ble plantet av den Høyre-ekstremisten tjuetoende juli i to tusen og elleve for å undergrave norsk demokrati mot Labour-regjeringen. Det minnet dukket umiddelbart opp i folks sinn. Sjokk etter sjokk slo dem. Igjen og igjen ble landet deres angrepet av terrorister som fikk dem til å skjelve, frykt, hat og sinne.

Norge er stolt over å være det eneste landet som har hatt monopol på fred siden andre verdenskrig. Den strakte seg over Nordpolen som et frelst paradis der tragedier som blodsutgytelse og dødsfall ikke ville forekomme i stort antall. Den enorme overflod av rikdom sådde frøene til freden. Så roen som følge av folks natur, tilliten til demokrati, respekten for loven, lojaliteten til menneskeheten og motet til å finne et svar på noe gjennom forhandlinger var overveldende for dem. På grunn av dette var krigen langt fra Norge. Her er noen få metoder som er blitt oppdaget og ødelagt i planleggingsfasen av et terrorangrep. Freden på denne jorden som ikke fuktet med blod ble drept av ytterste høyre på den tjuefire dagen i juli to tusen og elleve. Det var tragedien for Norge. Den utrolige lidelsen av å bli angrepet kom fra hjemme da det var frykt for at islamistene skulle angripe. Uroen, angsten, likheten som oppstår når sannheten blir fortalt. Binding mot vold som helhet. Disse scenene vil alltid være i tankene våre. Bunker med roser udødelig mine til alle. Verden er overrasket over setningen 'Hvis en mann kan vise så mye hat, tenk hvor mye kjærlighet vi alle kan vise sammen.' Tidene har endret seg. Ansiktet hans har forandret seg. De ba tigeren komme ... De sa tigeren kommer ... men nå har tigeren kommet.

Den påfølgende jakten på islamske ekstremister sparte ikke Norge, som grenser til Nordpolen. Det er en ny historie. Norge kjøpte noen tvister i et fredsoppdrag. Norge førte ikke krig mot noen enkelt nasjon eller rase, men Norge tjener noe unødvendig oppstyr ved å henge etter NATO og USA. Da noen aviser publiserte karikatur av Muhammed i utlandet, kokte muslimene som bodde her og hele verden. Opprørt over europeisk pressefrihet. Noen ønsket å svare voldsomt. Jakten begynte.

Det er ingen generell motstand mot Norge. hvis det kommer, varte det ikke lenge. Pro-økonomiske forhold gir mer fred. Mange land søkte Norges vennskap for sine oljeressurser og teknologi. Et annet faktum er at Norskehavets enorme vidde strekker seg over strandpromenaden er uendelige sjømatplater. Mange land har forstått det faktum.

Den sentrale delen av Oslo blir en slagmark igjen. Farlige lyder ble hørt i hvert hjørne av byen. Spesielle sikkerhetsstyrker, politi og brannvesen var involvert i redningsaksjonen. Kjøretøy som glitrer overalt og deres støyende rot. Grønne helikoptre rykket ut til stedet og fant et sted å lande og luftet de skadde. Folkemengder samlet seg over gaten mens folk forlot bygningene i sjokk, og det samme gjorde folk som lette etter ekstraordinære hendelser og nyhetssamlere. Politiet hindret dem i å nærme seg ruinene. Redningsarbeidere ble også hentet sammen med snifferhunder, massive kraner

og vogntog for redningsaksjonen. Om mørket, stivner kaldt og det vil bite på huden og bli stygt ut. Før det var virksomheten i full gang. Å redde mennesker i live betyr å redde dem innen få timer etter hendelsen. Tiden vil smelte og da vil håpet også smelte. Det er spørsmål om livet til fangede mennesker.

De fleste av de skadde ble kjørt i ambulanser til Ullevål sykehus, Rikshospital, og noen få andre sykehus utenfor Oslo. De andre ble luftet til helikopteret for nød behandling. Likene til den avdøde ble plassert inne i et telt for identifikasjon. Det norske folk nektet å tro på denne katastrofen i Oslo. Det som skjedde igjen i Oslo, minnet dem om gamle arr. Publikum brøt ut av sjokk. Tragedier sank ned som svarte skyer på ansikt. Noen løp rundt som galne. Mange var opptatt med å registrere katastrofen.

TV-selskaper leverte tjuefire timer med direkte service som svar på denne tragedien. Det har blitt beskrevet som det nest største terrorangrepet i Norge. I likhet med tvillingtårnene i USA og Taj Hotel i Mumbai er regjeringsskyskraperen som var Norges viktigste landemerke allerede blitt angrepet. Terroristen stoppet ikke der og dro til Utøya i dekke av en politimann og skjøt arbeiderpartiet - ungdommen. Denne gangen også har 'Oslo by' blitt et mål for terrorisme. Folket ble sjokkert og opprørt over at terroristene bevisst hadde bombet. Triste spørsmål om manglende evne til å oppdage og forhindre angrepet begynte å dukke opp. Noen mennesker forstår at terrorisme tar ikke hensyn til fargen, rase eller religion.

Flere hundre mennesker ble døde, i følge av mange Tv reporter. Ikke overraskende strømmet flere mennesker dit for dagen. Det alene har ført til stor ødeleggelse. Det har alltid vært terroristenes hensikt å påføre store menneskelig tap. De planla å detonere bomben på den travle tiden. De har lyktes i det. Vibrasjon av ødeleggelse kom som bølge over alt og laget store sjokk.

Hundrevis av lik ble funnet under et fler-timers søk over natt. Et ekstreme høyreparti styrte også Norge i tråd med Europas transformasjon. Partiet har lenge blitt ignorert av venstresiden og høyresiden. For å ta makten de fortalt at utlendinger har tatt makten i Oslo, muslimer i økende grad vil gjøre det norske folk til et mindretall, Islam vil ødelegge vår religion, kultur også videre ... videre ..., Sagte og sikkert de tok kontroll av over hele Norge av frykt om dette. Hat mellom raser og religioner, og den resulterende terrorismen, truer nå verden som aldri før. Det traff også Norge hardt.

Så snart partiet kom til makten, tok det drastiske tiltak for å forhindre at utlendinger kom inn i landet som flyktninger. Regjeringen forbød folket her helt å reise til utlandet og møte bruden eller brudgommen og gifte seg. De viser ikke nåde hvis de fanget utlendingen og sendte dem tilbake til hjemlandet, selv om de fant en liten grunn til noe. Utlendingen som var fanger, ble umiddelbart deportert. Planen var også å ekspropriere statsborgerskapet til utlendinger som ikke hadde noen språkkunnskaper. Hat til de innfødte skapte enda flere problemer for utlendingen i arbeid. Myndighetene kalte dem selv til intervju og sendte dem tilbake uten noen egentlig vurdering. Private selskaper har kastet søknadene sine i søpla etter å ha sett navnet på en utlending. Mange mistet jobben. Partiet aksjonerte for at utlendingen bare sitter og spiser uten å gå til noen jobb. Det styrket ytterligere hatet til de innfødte mot fargede mennesker. Hat mot hat resulterte også i fargede mennesker.

Når politisk makt går i gale hender ... uansett hvilket politisk system det er ... strømmer det hardt mot de som er imot staten. Ingen kan redde dem som blir fremstilt som fiender av staten. Dette er historie og gjeldende praksis. Høyre og venstre feller dumme tårer ved synet av folket og deres avgjørelser. De ble sønderknuste over at leksjonene fra andre verdenskrig hadde blitt så lett glemt av Norge. De følte seg skyldige i at de ikke hadde gjort nok for å øke bevisstheten om det mens de var

på makt. Folket i landet ønsket og stemte på at Hitler skulle komme til makten. Han styrte gjennom demokrati. Da han kom til makten, endret han lovene. Så underkaste han alle og ble en diktator. Mange diktatorer i historien og i dag velges av folket. Diktaturet kan leve videre i noen tid. Demokrati kan da overgi seg før anarki. Rettferdighet vil vinne til slutt som Mahabharata-krigen. Demokrati vil vinne hvis det har det. Diktatur på lenge vil mislykkes. Venstre og høyre var overbevist om at det norske folk ville forandre seg.

Den norske statsministeren, som dro til et møte i EU, kom raskt hjem. Den kvinnelige statsministeren er veldig trygg på at deres innstramming vil komme landet til gode. Så hun brydde seg ikke om de dårlige navnene som kom til landet hennes. Fra det øyeblikket hun hørte nyheten, kunne hun ikke stå i sinne og kokte.

Høyre-ekstremist politikere som henne stiller ikke formelt sin politiske og økonomiske politikk foran folket i motsetning til andre partienes ærlig politisk-økonomisk politikk. Dermed hadde de aldri tillit til å vinne politiske seire på en ærlig måte. I stedet vil de finne ut hvem som kan klandres for politikken som går galt. Dermed gjør de innfødte hatefulle. Dette hatet vil avvise menneskers tenkeevne. Så klatre på dem og ri. Historien har etterlatt seg mange eksempler for å støtte dem. Hovedoppgaven til disse Høyre-ekstremister er å motsette seg de svake menneskene i samfunnet, å elske åpen alkoholpolitikk, å skattelette til de rike, og å gi falske løfter om at de vil bruke mye penger uten å vise inntekt.

Neste dag morgen Norges statsministeren kom til stedet for terrorangrepet. Angrepet og ødeleggelsene som fulgte etterlot alle fortvilet. Det førte tilbake gamle minner og kastet dem inn i klimaks av følelser. Øynene til statsministeren, som allerede var sint på ekstremistiske islamister, ble røde som en vampyr. Kinnene hennes ble fra rosa til blodrød. Leppene hennes rykket. Hendene skalv. Det høres av ridehesten som sparker og sparker i sinne når hun går. I sinne så hun hit og dit. Ansiktet hennes var deformert. Hun bet på tennene. Hun holdt tilbake av det faktum at den Tsar ikke lenger var ved makten og ønsket som en makt til å rydde dette ødeleggelse av islamister. Hun likevel glemte ikke at demokrati er tradisjonen i dette landet.

Landet Moren, som var målløs i den følelsesmessige uroen, fortsatte å skjelve. Så, så hun seg rundt på ødeleggelsene med et smalt ansikt som om hun hadde overvunnet seg selv. Hun ga deretter et intervju med journalister. I det lovet hun å finne de skyldige og gi dem en streng straff. Hun kunngjorde da riktig at de neste tre dagene ville observeres som en landsdekkende sørgedag. Samtidig dro hun med et sint ansikt til parlamentet. Hun var kvalm av de fargede innvandrerne. Enda mer ekkelt om de Muslimsk innvandrer. Hatet kom over de fargede innvandrerne som også var også på noen av lojale valper på partiet hennes. Alle bortsett fra den hvite rase virket ugudelige.

Etter angrepet i Norge var det heftige debatter i landets parlament. Uansett hvor høyt det er, er saken uten vitner den samme som tapte rettferdigheten. Demokrati er seiersmannen for flertallet. Siden Høyre-ekstremister hadde flertall, endret de lovene etter eget ønske. Mennesker som bodde i Europa etter andre verdenskrig gjorde det bra. De hadde ikke gitt flertall i noe parti og sørget for at anarki ikke oppsto. Den begravde diktaturet i gravene til vesteuropeiske landene. Denne situasjonen er i endring. Høyre-ekstremister, som hadde vunnet flertall, hadde mot til å styrte dette landets demokrati og lede et diktatorisk regime, eller til å opprettholde et marionettdemokrati og gjøre det de satte seg for. De fikk avstemningen i parlamentet. Likevel har de ikke senket demokratiets standard i den grad. Katt på veggen ved grensen. Ingen tvilte på hvilken side de ville lene seg på. De som visste vindens retning og styrke, ble senket. Vinden begynte å blåse. Det traff hardt. Har en sterk grunn til det. Generaliseringen og isolasjonen av angrepet vil nå være etter hans skjønn.

Noen av lovene som ble introdusert i parlamentet ble vedtatt og visste at de ikke var i tråd med EU-lovgivningen. Det fikk mange nordmenn til å tenke på de siste valgresultatene. Ifølge loven vil alle få utstedt et nytt identitetskort. Det ble kunngjort at fødselslandet og religionen skulle legges til identitetskortet. Også lagt til var anlegget for å identifisere personen ved å skanne et øye i henhold til identitetskortet. Politiet fikk makt til å arrestere de som ikke bærer identitetskortet. Det ble mye tolket at slik innstramming ville bidra til å redusere kriminalitet og terrorisme og gjøre det lettere å pågripe terrorister.

Opposisjonspartier har startet protesten og gikk til gaten. De kalte det en åpenbart rasistisk handling. Demonstrasjonen av de maktesløse er som de rammes rop. Jo mer aggressiv bruk og omfang av politivold under demonstrasjoner nå enn før med bevisst da hundrevis av demonstranter ble fjernet med lastebiler. Det ga mange en rystelse over at ansiktet til demokratiet ble tapt. Det støvet av minnet til mange igjen. Europas etnografi har rystet mange intellektuelle.

2.2 Europa

islamistisk ekstremisme og ankomsten av utlendinger førte tilbake den gamle historien til Europa. Det var da India og Pakistan så på hverandre i en endeløs stor maktkamp. Resultatet var ikke bare skammen over deres eget ansikt, men også eksporten av millioner av mennesker til Europa som flyktninger. De landene som etterlot mennesker midt på gaten etter krigen; De satte søkelys på en annen retning som ikke ville løse deres elendighet.

Europa ble hele tiden oversømmet med fargede innvandrere, og etterlate mange innfødte mennesker med en følelse av at en pil strøm ble satt inn i brenningen sår. Med dette må flyktninger fra Sørøst-Asia bruke mer ressurser enn vanlige flyktninger på å kurere eller opprettholde dem og deres strålingsrelaterte sykdommer. Dette legger enda mer byrde og harme på europeiske regjeringer. De ble tvunget til å bygge ikke bare flyktningleirer, men også mange nye sykehus og fasiliteter. De europeiske landene var forbløffet over denne ekstra byrden. Å fortsette å kontrollere flyktningstrømmen har blitt en stor utfordring, til tross for at de har et program for å kontrollere flyktningestrømmen og beholde dem i hjemlandet. Effekten av stråling i India og Pakistan på de omkringliggende landene forhindret flyktningene i å oppholde seg og vedlikeholde hjemmene sine. Og europeere var motbydelig av den korrupte kulturen til asiatene, som hadde blitt overlevert fra generasjon til generasjon. De innså at å gi penger ikke kunne stoppe flyktningstrømmen.

Angrep fra islamske ekstremister fortsatte i EU-tilknyttede land og andre steder. Det som skjedde i det fjerne, ble brakt til bakgården til europeerne i dag. Denne volden er bind for øynene; desorientert; hoppet på mange uskyldige. Med et lite øyeblikk eksploderte den seg her og der. Mange europeere begynte å oppleve hvilken psykisk sykdom det var å leve under terrorisme. Statlig terrorisme mot terrorisme ga noen den samme psykisk sykdom. Europa var den siste som ble med i serien Afrika, Asia og Midtøsten.

Den generelle rettsregelen er at et angrep lett kan utføres, og at det er vanskelig å forsvare seg mot det. Europa kunne ikke unnslippe den skjebnen. Etter hvert som terrorangrepene fra ekstremistiske muslimer fortsatte, gjorde også flyktningstrømmen til Europa det samme. Muslimsk ekstremisme og innvandring til Høyre-ekstremister, i likhet med Hitlers kommunisme og jødene. De var klare til å benytte anledningen.

EUs posisjoner falt gradvis i hendene på Europas ytterste høyre side. Dette anledningen gjør det lettere å sette opp en plan i bredere skala og iverksette den også i medlemslandene.

Angrep som ligner de som skjedde i Norge, har funnet sted i mange europeiske land også. På grunn av dette har Norge og noen andre land presset på for strengere lover i hele EU. Følgelig ble det foreslått at EU skulle innføre et identitetskort som Norge og knytte det til et sentralt informasjonssenter. Først var det sterk motstand mot det. Så tørket det ut, men håpløsheten fikk mange til å lide. Storbritannia, som hadde forlatt byen London som en 'ghetto' for innvandrer, var først skeptiske, og det er heller ikke et medlem av EU som vil vente med å gjøre noe med det. Det nye EU-identitetskortet skal ligne det som brukes i Norge. I tillegg ble all informasjonen i den samlet inn og lagret i informasjonssenteret som er felles for fleste europeiske land. Dermed fleste europeiske land har tilgang til slik informasjon. Det blir også en realitet at selv en liten intelligent Cyber Hacker kan få det. Det ble allment antatt at slik informasjon ville bidra til å forhindre terrorhandlinger med sabotasje og arrestere kriminelle. Det ble skjult at Høyre-ekstremist regjeringer hadde pakket mange flere motiver i kortet.

Selv om noen land opprinnelig motsatte seg gå med dette, var mange senere enige i det og siterte trusselen fra terrorisme. Følgelig, hvis noen ble fanget i et hjørne av EU og nummeret hans ble skrevet inn i en datamaskin, eller hvis hans øye ble identifisert, ville de ha muligheten til å kjenne hans biografi. Det ble fryktet av minoriteter at dette på en eller annen måte ville føre til rasemessig undertrykkelse, selv om det også ville bidra til å identifisere og kontrollere kriminalitet. Den herskende klassen tok ikke dette synet som noen sak. Historien ventet på å fortelle dem hva planen deres var.

3

3.1 Oslo

Navnet Oppsal kommer fra Oppsal gård og har betyr også gården som ligger høyt. Observatorium i utkanten av Oslo. Den sentrale delen av Oslo ligger ved sjøen, vekk fra forstadsområdet Oppsal sentrum, og grenser til høylandet med åser og skoger. Oppsal er en liten drabantby. Det er en privat verden med fred. Den totale formen ligner en miniatyr av en by.

Mange av områdene i Oppsal har rekkehusene. Vignesh slo seg ned i en av dem. Da han bosatte seg der, kunne han ikke finne noen utlending der. Han bodde som en enslig utlending. Kona til Vignesh døde plutselig av kreft for en tid siden. Hun er et tragisk skjebneoffer. Han kollapset. Velsignelsen han fikk var den eneste fantastiske, vakre datteren i hans liv. La oss utforske hva skjønnhet er. Skjønnhet varierer fra person til person. Hun er like vakker for ham som kråkeklikket er vakkert for moren sin. Som livsnerven i livet hans ... betydningen av denne verdens eksistens ... når han tar henne med på barneskolen ... når han kommer tilbake ... når naboene ser ham ... avbryter de og snakker med henne. De vil se henne. De vil le med henne. De vil gjøre alt for ham hvis han trenger hjelp. Vignesh vil gjøre det samme når de trenger hjelp. Disse forholdene har også grenser. Å komme hjem som en landsbyboer i Sri Lanka ... komfortabelt fra hagen ... og holde tusen samtaler ... drikke en kopp te ... så ble forholdet litt sterkere ... ikke i stand til å forvandle seg til et kjærlig bånd her. Vennskap som ikke kunne vokse med oss slik, han var i stand til å observere at noen ganger vokser mellom dem. Vignesh følte også at nærheten han hadde utviklet med sine tamilske venner ikke kunne utvikles med dem. Vignesh lurer ofte på om det er noen sannhet i det giftige ordet som rase avhenger av rase?

Flertallet av utlendinger som kommer til Norge havner i Oslo. Deres sosiale system har en tendens til å fremme det. Å bo alene, kutte båndene til bror, søster, onkel og svoger osv., blir fremmede for dem hvor de bor. Konsentrasjonen av utlendinger i Oslo har økt på grunn av mangel på egen kulturell underholdning annet sted. Så det så ut til å være invasjonen av fargede mennesker overalt i Oslo for

noen mennesker. Det førte avsky til Høyre-ekstremister som den uønskede kona. De fant feil og forbrytelser hos fargede innvandrere.

De utførte mange undertrykkelser ved lov i form av å herske i egne hender. Det ble oppfattet av enhver farga innvandrer og barna som ble født av dem som en gradvis kommando, tilbakeholdenhet og vold. Venstre mennesker marsjerte mot den med fakkellys. Brosjyrer ble trykt og utgitt. Stemmene deres var som en stein kastet i en brønn, og nektet å påvirke samfunnet. Det er ikke noe svar fra mennesker som har en følelsesløs følelse. Samfunn dannet av disse menneskene. Det vendte blinde øynene for denne urettferdigheten. Når nasjonalisme og rasisme blir fortalt, blir tanken stump og følelser råder. Det er ingen mangel på enkeltpersoner som lukker øynene for sosial urettferdighet, noen ganger når deres eksistens er truet. Norges humane samfunn mistet sakte sin karakter. Over tid fikk det et annet ansikt. Virket forvrengt.

En somalisk mann og hans familie bosatte seg snart i rekkehus området der Vignesh bodde. Etter det kom en Kurdistan-familie for å bo der. I dagene som kommet vil skiltene for å selge et hus ofte bli fastkjørt i krysset. Vignesh begynte å forstå hva dette betydde. Gleden forsvant, Han overrasker ikke og dette er forventet. Smerten ved dilemmaet med hvorfor denne endringen er i brystet. Det har blitt vanlig at de innfødte forlater området der de fleste fargede innvandrer bosetter seg uten å få beskjed om det. Også på Sri Lanka er det ingen som ønsker velkommen til de underkjørte der aristokratiet er. Hvis de kommer og bosetter seg utover det, vil de bo hos dem med utallig hat inni seg. Han så aldri dem flykte fra stedet for det. Utviklede europeiske land gjorde det motsatte.

Utvisningen av de innfødte skapte moderne 'Ghettos' der. Venstresiden har ingen makt, og venstresiden lider nå ingen forsoning for feilen de gjorde. Ghettoer alene vokste raskt i mange land som hjemmet til den spedalske. bottsetninger som dannes i hat er et kontinuum fra antikken til i dag.

*

Den dagen kom datteren til Vignesh gråtende hjem. Hun heter Thiri. Vignesh kom fra jobb forstår ikke hva som skjedde med henne. Thiri ville normalt ikke gråte for noe. Det er ikke vanlig at han henter post nå. Thiri vil ta det. Så Vignesh forstod ikke hvorfor dette gråtte skjedde. Noe må ha skjedd på skolen, eller han trodde det måtte ha vært noen melding i posten. Han kunne ikke gjette nøyaktig hva det ville være. Thiri fortsatte å gråte.

Gråter uten å fortelle hvorfor hun gråter, holder på andre og lager høyt klagesang, bør være en vare som importeres hit fra hjemme landet. Det at det ble adoptert av barna som vokste opp her, gjorde Vignesh sint og synd på henne. Å gråte uten å fortelle problemet gir ikke noe mening. Noen mennesker synes det er forferdelig å se på det. Det er ingen empati for gråtingen uten å vite årsaken til det. I stedet kom sinne til ham til nesespissen.

Vignesh's sinne er ubarmhjertig. 'La gråt og fortell meg hva som skjer. Du gråter uten å si noe som landsbyens gamle damer. Hvor ble du vant til å gråte slik?' Ropte i sinne. Pappas sinne gjorde Thiri enda mer engstelig. Det at far var sint fordi han ikke forsto urettferdigheten som hadde blitt gjort mot henne, gjorde henne enda varmere. 'Er du så sint, pappa? De har gjort urett, Pappa. Kan vi ikke bo her med respekt lenger? Hun tok et papirhåndkle, med det tørket nesen og la det i søpla. Uansett hvor sint hun er, vil hun legge papiret riktig i søppelbøtta. 'Fortell meg hva som skjedde?' spurte Vignesh med en dempet stemme. 'For meg, til den somaliske jenta og til Kurdistan-jenta ... De ga et sted i nærheten av oss fordi det er en ikke bra skole. Alle de andre nordmennene, inkludert Anna, Nina, hadde en god skoleplass andre steder. De planla og gjorde dette, Pappa. Selv om vi får bedre karakterer, nytter det ikke. De eneste som har bestemt seg er om vi er norske eller ikke. Navnet forråder alltid hvem vi er.' Thiri fortsatte å gråte.

Han forstår ikke hvordan han skal trøste Thiri nå. Er det mulig å flykte fra dette hvis Thiri er en av de innfødte? Allikevel forstod han at navnet hans, som ikke ville forlate den tamilske identiteten, ble følger bak som etternavnet.

De lov fører nå noen. Mange håndheves i det praktiske liv som uskreven lov. Hvis Vignesh hadde gjort noe annet arbeid, hadde han vært ute av arbeid nå. Han fortsetter å opprettholde det mens han jobber innen det medisinske feltet. Dette er en ny historisk periode. Hvordan du kan overleve i dette kan være et ubesvarbart spørsmål. Det har blitt tradisjonen for menneskeheten at historier lett blir glemt. Vignesh bestemte seg for at han ikke var klar til å reise et sted lenger av frykt for folket, uansett hva som skjedde.

Thiri tok et papirhåndkle igjen, tørket nesen og kastet det i søpla. 'Hva vi kan gjøre med dette Thiri? Ingen flere rop vil hjelpe her. Vi må bare se på veien videre for å se om vi kan få de ferdighetene vi trenger.' ‘Hvordan kan vi finne på talentet pappa? Hvordan kan vi få bedre karakterer på en skole der det ikke er lærere å undervise? Vi må studere det hele nå selv. Selv om vi studerer, vil karakterene bli gitt av dem, pappa? Sikkert er livet bortkastet her og der,' sa hun. Vignesh sto med tankene en stund og sa med avsky: 'Hvor ellers vi kan løpe? Hvor lenge vi kan løpe? Alt er ekkelt.'

'Du er utmattende med livet ditt nå. Men dette er bare begynnelsen på livet for oss. Hvorfor dro vi ikke til USA?' Sa Thiri med tillit. 'Vi gjør et lite kompromiss her, Thiri. Jeg vet ikke hvor vil gå politisk endring der. Det kommer an på det, og vi må vente til det,' sa Vignesh. 'Pappa, vil det noen gang være noe problem for oss?' Hun spurte. 'Det er ikke noe garanti? De fleste der også europeiske arvinger. Snarere avhenger rettferdighet og urettferdighet av hvem som har våpenet og makten? Det er nesten alltid hvite styrer på USA. Det er et mirakel at svarte kom til makten en gang. Det er ingen garanti for at det vil fortsette å skje. Det er det hvite politiet som håndhever loven der i USA.' Sa Vignesh. 'Hvorfor skremmer du meg så mye?' spurte Thiri.

'Hensikten er ikke å skremme deg. Jeg fortalte historien om hva som skjedde. Ingen offentlig rettferdighet er viktig for mennesket når det gjelder seg selv. Mennesket er et tenkende dyr. De som har makt, posisjon og moderne våpen i hendene er de som bestemmer andres skjebne. Det var en god opplevelse for oss i landet vårt. Å være riktig for det mennesket trenger ikke å være en universell rettighet eller en form for vanlig moral.' 'Alt skal ikke komme slik, pappa. Disse innfødte må innse feilen og angre så snart som mulig. Alle må kjempe for det. Skammen over at dette har skjedd i andre land skulle aldri ha kommet til Norge.' 'Det er det alle vil ha. Det gjenstår å se hva folket som har posisjonen og makten vil gjøre,' sa Vignesh.

3.2 Forbrenning

Hat er født som en liten prikk. Den spiser deretter det som er tilgjengelig underveis som en snøball og blir til fett. Hatgiften fosset av høyreekstremister begynte å spre seg raskt i elven av mennesker. Vanlige mennesker begynte å tro at de store løgnene som den ekstremistiske høyresiden gjentatte ganger hadde fortalt, var sanne. Mennesker som begynte å tro på det, begynte å akseptere som rettferdiggjort det ytre høyre om hvordan man skal behandle utlendinger. Mange urettferdigheter ble med rette skildret. De som var imot, ble identifisert som fiender og forrædere. Selv om noen innfødte ønsket å kjempe mot urettferdighet, ble de stille og mente at deres identifikasjon og stempling ikke ville forårsake lidelse for seg selv, men også for sine barn og slektninger. Likevel, uansett hva som helst, skjedde det snart noen mennesker meldte seg frivillig til å kjempe mot det.

Verdien av loven bestemt av folket, i henhold til stemningen til deres regjering. Når regjeringen ser på andre raser som sekundære, konkluderer en del av befolkningen at det er berettiget å bruke vold mot dem.

Folkets sinn over hele Europa begynte å endre termitt som spiser tørre blader. Fra tid til tid begynte de angrep på fargede mennesker fant sted her og der. De første slike angrep begynte i Øst-Europa. Farget folk ble angrepet uansett religion eller rase.

Situasjonen i Øst-Europa forandret seg raskt, med identiteten til islamistene som ble angrepet eller ydmyket uansett hvor de ble sett. Selv da noen muslimske ungdommer kastet identiteten deres som de ikke ønsket, forrådte hudfargen dem. Hendelsene som fant sted i Øst-Europa, førte til mer angst og frykt for de fargede innvandrerne som bodde i Vest-Europa. De lurte på hvordan livene deres ville bli i fremtiden. Folk som skar røttene og forlot hjemlandet for å komme til å bo i et annet land sjokkert da de ble hørt om hat drap. De forbløffet uten å vite noen annen måte å overleve på.

*

På en stille fredag. Det er klokka ti om natten. Rundt en fjorten år gammel gutt gikk inn i den bestemte rekkefølgen med tre plastposer med rød maling. Han dekket ansiktet helt for at vonde hensikten hans ikke vises frem. Det er et boligområde i Oslo med eneboliger. Han vet nøyaktig hvem som bor i hvilke hus. Han jobber som avisbudet på dagtid. Den bekymringsfrihet opplevelsen hjalp ham med å identifisere hjemmene lett. Han knuste malingspakkene foran husene han identifiserte. Så flyttet han bort som om ingenting hadde skjedd. Mange ser ikke den identifikasjonen. Tilskuerne som så, brydde seg ikke så mye. Å gjøre undersøkelser hjemmefra om identiteten som laget på gaten utenfor kan virke noen ganger sinnssyk. Noen vil helt sikkert forstå at mange av identifisering ikke er tilfeldige.

Det er klokka fire om natten. Husene i den 'U' formede rekkefølgen sov dypt. På en av fasadene kom den svarte Benz-varebilen og stoppet i et skjulested. De tre mennene kom sakte ned fra den. De hadde ansiktsmasker for ikke å identifisere seg selv. De kom med tre store containere som nesten ikke kunne løftes. Så kom de ned i den 'U' formen og gikk som om de observerte gaten.
En av dem sluttet å gå da den første røde flekken ble identifisert. De andre gikk i den rekkefølgen med resten av containerne i deres hånd.

Personen som sto i det første huset stirret på huset en stund for å se om det var noen bevegelse av mennesker. Han sørget for at ingenting ble funnet inne og nærmet seg huset. Så åpnet han sakte beholderen og helte litt væske rundt huset for å våte veggene. Så sto han der med en 'lighter' i hånden og så på håndleddet, en tilstand som å stå i brann. Fornøyd etter en stund, banket han på tenneren, tente den på et papir og kastet den mot veggen. Så løp han og forlot stedet.

Han løp og gikk mot kjøretøyet deres. Da han gjorde det, var han fortsatt i stand til å observere lyset som flammene sendte fra andre husene. Han gikk raskt mot kjøretøyet med tilfredshet med at planen deres ble fullført. Han visste at de som fulgte ham ville komme dit på den andre siden. Da han nådde kjøretøyet, hadde de andre allerede kommet dit ved omveien. Så snart alle satte seg i bilen, forlot det raske stedet som en tiger som løper etter byttedyr.

Kald som absorberer varme som mygg fra munnen gjennom porene i huden der nålen kan ikke komme inn. Husene som ikke slipper ut varmen gjennom veggene for å overleve dette naturlige harde klimaet. De vil ta godt vare på det mens de bygger huset. Kunnskap gått fra tid til tid. Materialer for å bygge et hus vil bli valgt her med sikte på å alltid motstå kulde. Da vil de brennbare ingrediensene komme mer og mer inn. Beskyttelsen som er gitt av kulden i disse hjemmene er den

motsatte virking i tilfelle brann. Disse hjemmene kan ta fyr veldig raskt og bli en felle full av giftige gasser. Personen vil bli trollbundet til han forstår øyeblikkene som blir fanget i den.

Bare noen få minutter når disse hjemmene tar fyr, er det en tid for liv og død. Ofte tar huset fyr i stor grad før brannvesenet ankommer. Brannvesenet vil da slukke brannen. Til slutt blir det mer enn bare kull. Tre hus tok fyr i dag. Alle de tre husene eies av farget innvandrer. Gutten ledet fargemerkingen om kvelden med noe formål. Det er nå innsett om at det er et planlagt identifikasjonsarbeid.

Brannvesenet fikk informasjon om at mange hus er i brann. Hørte dem komme med stor lyd. I mellomtiden tok de tre husene fyr i massiv skala. Somaliske statsborgere som bor i et hus, har kommet ut. De er totalt fem personer med tre barn, far og mor. De satte seg inn i bilen sin og de bare så på det som utspant seg, da de ikke kunne gjøre noe for det brennende huset.

Den tamilske familien som bodde ved siden av, kom også ut med sine to barn. Det er veldig sjelden at Tamiler har mer enn to barn her. Tamilene samme som de innfødte, har kommet til den konklusjonen at de ikke kan håndtere å få mer enn to barn. Her blir bare mor og far alt for barna. Andre forhold er kun registrert i bilder og videoer. Noen ganger kan de hører stemmer. Video kan vises på smarttelefonen nå etter teknologisk utvikling. Selv den hjelpeløse avstanden fra siden skilte disse båndene. Å håndtere to barn alene blir et stort ansvar. Menn og kvinner blir tvunget til å jobbe over hele Vesten. Tamilene som forlot landet, reduserte dermed familien. Tamiler i Eelam ble ødelagt i krigen. Fortsetter å flytte som flyktninger overalt. Det var først under krigen over oppdrett fant sted i Sri Lanka. Christian og Hindu Tamil blir en veldig liten minoritet i Sri Lanka. Tamiler i utlandet er egoistiske og som frosker i brønn. De svekker eksistensen av deres rase i sitt eget land og feirer landet de kom til. Norske Tamiler, Kanadiske Tamiler og Franske Tamiler er fulle av stolthet. Nå er det ikke så mye bekymring for at Tamiler skal adoptere kulturen i stor grad. De handler vel vitende om at det er edlere å oppnå harmoni enn det. Men deres hud og navn er alltid forrædersk. Det er Vignesh's tvil om at barna deres skulle bli som mauritier med tamilske navn og har glemt Tamil språket.

Den tamilske familien satte seg også inn i bilen sin av frykt for kulde. De parkerte deretter bilen et lite stykke fra det brennende huset deres. De så forbløffet på det brennende huset fra bilen. De er frustrerte over at brannvesenet ikke kom raskt. Da huset brant ned, brøt de alle reglene og tok med seg noen ting som fotoalbum og smykker. Det er sant at de er skatter som ikke kan gjenvinnes hvis de brennes. Det er det motsatte av hvordan man må oppføre seg når huset brenner.

Det kom som en overraskelse for alle at ingen kom ut av det tredje huset. Brannen slukte huset i en slik grad at folk ikke kunne komme i nærheten og ingen tenkte på det heller. Huset ble bebodd av en familie fra Nord-India. Deres foreldre bodde også der. I de hyppige turene til og fra India er det noen ganger ingen mennesker bor hjemme. Mange mennesker i dag har en idé om at kanskje ikke noen folk er i huset.

'Vidar', som bodde ved siden av, kom og sto der med søvnforstyrrelser. Lars, som bor ved siden av ham, kom også og sto og så på hva som gledet seg. Så så han på huset og spurte: 'Er det ikke noen folk i dette huset, Vidar?'. 'Jeg vet ikke. Hvis det ikke er noen mennesker hjemme, vil de at jeg skal hente posten for dem. Fortalte dem ikke noe sånt de siste dagene? Jeg så bestefar da jeg skulle ut siste søndag. Det er ukjent på dette tidspunktet, kanskje de dro til et annet sted. Vi kan ikke komme nær hjemmet nå. Brannvesenet har kommet og de kan finne ut det.'

Mens de sto og snakket, rykket brannmannskapet ut til stedet. Kjøretøyene kom inn i ordren med samme hastende stilling. Så gikk hvert kjøretøy først til hvert brennende hus. De sprayet først vann rundt det brennende huset fra kjøretøyet og fra gaten og la dem i bløt. Så begynte de å sprøyte mot de brennende husene.

Politi og ambulanser kom med stemmene bak brannvesenet. Folket samlet seg der med hodet strukket ut fra jakken som snegler som hadde fliser for å hvile. Etter at brannvesenet hadde brakt brannen under kontroll, ransaket de huset til nord-inderen. Etter en stund ble de to likene lastet inn i den ventende ambulansen.

Brenningen av de tre husene samtidig vakte naturlig mistanke blant menneskene der. Politiet forstod så snart de så det. Da brannvesenet var ferdig med arbeidet, begynte politiet å trekke barrikader rundt husene. Etter det må politiet vente til brann stedet kjøle seg ned. Først da vil de gjennomføre eksperimentene sine for å finne ut årsaken til brannen. Hus kan ved et uhell bli brent på grunn av strømlekkasje eller annen grunn. Det er også de som bevisst setter fyr på vitsen og får forsikringspenger. Mange hus og kirker blir fyrt opp av noen forbrytere som setter fyr på andres eiendom. På en gang likte Satans tilhengere å sette fyr på kirkene. Hovedoppgaven til politiet for tiden er å finne ut hva som forårsake til brannen. Noen var skeptiske til at de ville følge tilsvarende nøyaktighet i dette nå.

3.3 Demonstrasjon

Noen uker senere innkalte politiet til en pressekonferanse. Pressekonferansen ble motvillig innkalt i Oslo etter at noen journalister begynte å klage på at de prøvde å behandle saken med forsinkelsen av en eller annen grunn. Flere journalister enn vanlig ventet på pressekonferansen. Tre fargede innvandrere husene har brent i samme gate. Hvordan svare på spørsmålet om, hvordan det kan antennes i en bestemt rekkefølge, i en bestemt gate på samtidig? Dette er alt journalistens ambisjon om å finne et svar for. Og de vil se om at politiet er enige med overlagt vold mot innvandrere? To liv har blitt ofret for dette, og de er forventningsfulle med å se å finne et svar på en menneskelig måte.

Ifølge politiets etterforskning ble de tre husene påtent med jevne mellomrom, og det var en massiv sosial forbrytelse av noen ungdommer, og de lette etter de skyldige som vanlig.

På spørsmål om alle ofrene var fargede innvandrere, sa de at de ikke kunne si med sikkerhet at det var et rasemotivert for angrep, og at svaret ville komme først på slutten av etterforskning. Noen har hørt disse svarene, og de trodde politiet ble uskarpt.

Som for å bevise at de ennå ikke har gitt seg til Høyre-ekstremister, skrev avisene neste dag at årsaken til hendelsen var rasehat og at regjeringen skulle beskytte landet og dets navn slik at tilsvarende angrep ikke skulle finne sted; De beskyldte politikken for Høyre-ekstremister for å være en katalysator for en slik endring. Denne beskyldningen falt ikke bra hos den Høyre-ekstremist regjeringen. Den advarte om at pressen og andre medier i den nåværende tilstanden i Europa måtte kommentere ansvarlig, og at de måtte stramme inn lovene om pressefrihet i fremtiden hvis de kom med slike uansvarlige kommentarer.

Mange medier tok advarselen som en utfordring for seg selv, vel vitende om at den var farlig. Det er disse mediene som noen ganger har tjent penger ved å ha underslått små problemer forårsaket av fargede innvandrere. Da de i dag måtte smake den samme medisinen, orket de ikke den. Den generelle oppfatningen var at denne protesten til journalisten på en eller annen måte var gunstig. Et land trenger en sterk opposisjon for at demokratiet skal fungere. I et land der opposisjonen svekkes, må det minste være et sterke og ærlige medier. Et land uten begge deler, selv om det har demokrati i navnet, vil flyte i et praktisk diktatur. Så mange land ble svevet rundt om i verden slik. Et lite håp ble født den dagen om at de sterkeste mediene ville være årvåkne for å hindre dette landet i å gå i en slik knipe.

Da politiet sist erkjente at det var et rasistisk angrep og media også erkjente det, vakte nyheten stor kontrovers i Oslo. Mange innvandrere, venstreorienterte, progressive høyresider, innfødte og organiserte en enorm prosesjon for å uttrykke uroen. Opptoget ledes av noen fra Venstre siden. Han tilhører andre generasjon som kom inn i en farget innvandrerfamilie. Det ble rapportert at møtet ble organisert av et stort antall alternative partier, inkludert stort antall innvandrer og innfødte. Opptoget var forberedt for å reise fra sentralbanestasjonen. Venstre-antirasistisk ungdom argumenterte for at de skulle også delta på møtet. Arrangørene av møtet må overbevise dem om at nynazistene på en eller annen måte vil forvirre publikum hvis de blir med prosesjoner. Venstreside ungdom mot rasisme kaller seg 'Blitz'. Mange av møtene og prosesjonene deres har historier om voldelige avslutninger. Ingen kunne være enige om at de skulle bli med på denne prosesjonen. Selv om de hadde gode intensjoner, sto rykter og oppførselen på dem i veien. De er et godt eksempel på hvordan vold kan ødelegge gode intensjoner.

De som er i 'Blitz' kan komme spontant til tross for at de ikke må komme. Det er ingen garanti for at de ikke vil gjøre det. Mange av dem som organiserte prosesjonen fryktet at det kunne oppstå en nærkamp hvis nynazistene så dem i prosesjonen.

Uvanlig høy polititilstedeværelse på den dagen. Vanligvis slike prosesjoner ikke har veldig stort sikkerhetsordninger eller politiets tilstedeværelse. Den dagen endret betydningen drastisk. De som organiserte prosesjonen, tvilte på at nynazistene kunne mobilisere mot prosesjonen. Freden om at en slik sikkerhetsordning er på plass for å bryte den, etterlot alle et sukk av lettelse. Det ga også en følelse av sikkerhet.

Opptoget var planlagt å starte ved sentralstasjonen klokken 17:00 og fortsette gjennom Karl Johans gate. Det ble senere rapportert at et møte ville bli avholdt foran parlamentet der begjæringen ville bli overlevert.

Møtet var større enn forventet. Alle sto klare med fakkelen. Marsjen kan bevisst forveksles mellom nynazister eller andre radikale nasjonalister. Det kan da bli til et opprør. Mange av dem som organiserte mengden, ble forferdet av følelsen av at denne frykten sperret veien som en bøffel. Folk begynte å samles foran sentralbanestasjonen og utenfor øst-jernbanestasjonen.

Da de nådde fire-femtifem, hadde mange tent faklene. Prosesjonen begynte å bevege seg etter en kort tale om hvorfor prosesjonen ble holdt og hvor viktig det var å opprettholde freden. Ingenting skjedde i begynnelsen da folk fryktet at det ga dem lettelse.

Mange var klar over politimarsjen bare da prosesjonen gikk et lite stykke for å nå stortinget. De ble overrasket over at tsunamien hadde kommet opp på fjellet. Den sterke strategien virket perfekt for å overvinne stortinget T-banestasjonen. Mange forsto ikke hvorfor denne strategien her og nå. Det sjokkerte dem. Mange ble skremt over hvorfor så mange politimenn sto i veien for en fredelig prosesjon. Mange virket forvirrede med hensyn til om det som ikke skulle ha skjedd, ville skje. Ingen vet hva renessansen til et fredelig land vil være. De kvelte seg i det fjerne da de kom inn i den ukjente mørke hulen.

Politiet hadde satt opp en veldig sterk barriere som blokkerte veien for dem å gå. En slik strategi fra politiets side overrasket mange den dagen. Først sto rundt femti politimenn i en tett linje og sperret som stein mur slik at ingen kunne krysse seg selv. Ved siden av dem sto ytterligere tretti politimenn som et andre gjerde bak dem. Ytterligere tjuefire politimenn sto bak det som et tredje gjerde. Tjue flere politimenn stilte opp etter det tredje gjerdet og satte opp det fjerde gjerdet. Og likevel kunne de ikke stoppe strategiske. Bak den bygde politiet, sittende på ti hester, en urokkelig dyr mur. Siden har åtte politibiler bygget en kinesisk mur der. Tvert imot var mange politimenn på vakt. Noen

politimenn tjenestegjorde i sivile. Enestående barrikader ble reist og prosesjonen ble blokkert. Det er en demning bygget over folkeelven for å forhindre en flom?

Ti politimenn fanget opp omtrent tjue nynazister på fortauet til andre gater som krysset prosesjonen. De som var i prosesjonen forstå ikke at det ble arrangert en slik enorm sikkerhet for disse tjue nazistene. Hva dette betydde var at mange var forferdet.

Politiet, som historisk har vært selvstyrende, opererer nå under kommando av Høyre-ekstremister. Ingen vet hva den har til hensikt. Den tvetydigheten presset dem forferdelig der. Det ga folket i prosesjonen følelse av muligheten til å bare puste karbondioksid.

Denne sikkerhetsstrategien har gitt media en forbløffende, mirakuløs bekymring. Ved å dokumentere den strategien; Var veldig bekymret. Publikum nådde det første gjerdet i politibarrikaden og mistet kraften helt, og den frøs som en flom som ikke kunne krysse demningen. Hvis den hadde gått hundre meter til, ville den nådd sitt mål. Når prefektens møte er over, vil disse menneskene automatisk spre seg og spre seg til metropolen. Byen vil igjen være nedsenket i sin egen ro. Den glatte hendelsen ble stoppet og satt på pause av en eller annen grunn.

Da publikum stoppet, kom en politimann frem til folkemengden med en høyttaler. Offiseren som kom sånn sa 'Vi beklager for at vi ikke kan tillatt for at begge parter marsjerer hit, ettersom en annen gruppe også kom i prosesjon i dag. Så vi ber begge sider stille spre seg herfra. Vi oppfordrer deg til ikke å utøve vold eller motstand mot politiet.' Erklært.

Det ble langsomt klart for mange at dette var en bevisst handling fra politiets side i tilskyndelse fra Høyre-ekstremist politikere. Hvor er de tjue nynazistene? Hvor er de tusenvis av mennesker som har dratt for å søke rettferdighet for livene de urettferdig har tatt?

Politiet satte begge sider på samme skala. Rasisme og nasjonalisme er voldsomme i den urettferdige løgnen. Slike rasistiske handlinger fra politiet forårsaket smerte for folket. Politiet beordret igjen mengden å spre seg. Disse venstreorienterte politikerne kranglet mye med politiet. De nektet å overholde og ga ofte ordrer om å spre seg umiddelbart. Deretter kranglet noen journalister med politiet. Politiet hørte ikke på dem og beordret dem til å dra. Retorikken mellom politiet og de som uttalte seg mot dem ble strengere.

For å fortsette dragkampen nektet folk å rokke og satte seg på gaten på sine respektive steder. Det gjorde politiet veldig sint. De ble igjen beordret til å spre seg. Folk hørte ikke på det og fortsatte å sitte der. Da politiet så dette, advarte en av dem: 'Hvis dere ikke sprer seg i en stund, vil vi bruke makt for å spre dere og arrestere dere.' Folk er ikke redd for det heller. De var urørte.

Frykt, ikke frykt er ikke å frykte i det hele tatt
Til tross for at himmelen faller over toppen
Frykt, ikke frykt er ikke å frykte i det hele tatt

Mødre fortsatte å ta gatene med heltemot og besluttsomhet som minner om Bharathiyar dikt.

Politiet mistet tålmodigheten. Arrogant mot makten gitt av staten. De forberedte seg på en krig med ubevæpnede mennesker. Fred overalt ... fred før flommen ... fred for ofrene for voldens ødeleggelse. Den uhyrlige stillheten som gikk foran tragedien, stod nådeløst tung.

Politiet kastet plutselig noen tåregassbeholdere i mengden. Etter det begynte barn, kvinner, menn og eldre å løpe i frykt. Kvinnene og barna skrek og stakk av. Mennene løp skrikende. I denne kaos gled noen barn, eldre og de som ikke kunne løpe, og tråkket på andres føtter.

Ved å utnytte situasjonen angrep politiet flere personer. Hestepolitiet var også involvert i angrepet. For å gjøre det enda mer urolig spredte folk seg uansett og løp overalt. Ingen kunne ha forestilt seg faren for at noen barn skulle bli offer for den kaos.

Medlemmer av blitzen plutselig brøt politiet med steiner. Etter det skjøt politiet tåregass og skjøt gummikuler på publikum. Politiet til hest brukte batonger. Noen politimenn avfyrte pistolene sine i sinne. Forvirring overalt. Sårhet. Hjelpelaust skrik. Blodstrømmene virkelighet i Oslo, der melk og honning strømmet tidligere. Skriket til 'Munck skrik' hørtes urolig i alle fire retninger.

Politiet arresterte senere noen. Noen av dem ble lagt på gaten med blod som siver fra sårene. Politiet la håndjern i plast på demonstranter. Noen av de arresterte ble ført i politibiler. Sendt til noe sted.

Området rundt parlamentet ble en slagmark. Politiet gjorde ingenting mot bare disse nynazistene. Da angrepet var i full gang, ble de brakt i sikkerhet og sluppet av politiet i det fjerne. Perioden med regjeringens velsignelse og politiet som utfører den. Noen medier dokumenterte hendelsen nøye uten deres viten.

Til tross for skriket, var det en dag med debatt i parlamentet om lovgivning for å kontrollere media anarkiet. En av hjørnesteinene i norsk demokrati ble plyndret og plyndret mens folket fortsatt var våken. Ordene til den svake opposisjonen i parlamentet ble kastet til bakken som søppel. Den ble tråkket av makthaverne.

Samme natt rapporterte media om tragedien i Oslo, der fire gutter og en jente ble drept, fem ble skutt og flere ble arrestert. Politiet hevdet at katastrofen var forårsaket av brudd på deres ordre. Hvordan hoppet nynazistene plutselig inn i denne mengden? Hvordan og med hvem forsvant de plutselig? Selv om de svarte veldig svakt på spørsmålet om hvorfor politiet skjøt og tåregass mot de stille sittende mennesker, begynte media å beskylde det for å være en planlagt handling av makthysteri. Den Høyre-ekstremister-regjeringen innså at hovedoppgaven deres var å stenge medienes munn; Begynte å iverksette sin nye lov raskt.

*

Den Høyre-ekstremist-regjeringen var godt klar over at ropene ikke ville komme ut hvis fiendens hals ble kuttet. Ikke bare i Europa, men i mange land rundt om i verden, var demokratiets stemme i ferd med å bli bitt. Å lage planer for å løse problemet med bosetterne kommer som veps; Disse regjeringene trengte ekstrem fred. Den stillheten; De handlet i en tilstand av frykt ... i en tilstand av skjelving av frykt for å bli hørt av et annet menneske ... i en tilstand der ingen spørsmål kunne stilles til noen ... de vil ha det som om de burde være komfortable med å gjøre hva de trodde.

De hatet det flertall kjente demokratiritualet. De er av den oppfatning at ritualet er forankret i prosessen med å stille spørsmål uten å gjøre noe ordentlig og tar bort av effekten av handlingen. Hvis de får flertall, hva er da intensjonen deres i stortingsdebatten? Når demokrati er en snublestein for deres sak, er de overbevist om at det er riktig å gjøre. Planen deres var å kutte ned alle rotene til demokratiets heltemot og til slutt rive den opp som et dødt tre.

Gapet mellom de innfødte og innvandrerne utvidet seg gradvis etter Oslo-hendelsen. Også dette multipliserte de innfødtes hat mot det muslimske folket. Høyre-ekstremister har allerede åpent anklaget Norge for å være islamisert. De utfordret å slutte å bli islamisert hvis de kom til makten. Da

de kom til makten, vedtok de gradvis slike lover. Først forbød de innvandrere å hente bruden eller brudgommen fra hjemlandet. Og så vedtok de innfødte den loven videre. Da de innfødte protesterte mot denne loven, ga de forklaring om at rettferdighet er at loven er felles for alle. Dermed lyktes de å skjerpe hatet til en del av det norske folk mot innvandrere. Høyreekstremistene kjempet indirekte for selvødeleggelse av deres rase ved rasemiksing av kvinner hentet fra mange fremmede land, som Thailand osv. Noen av dem fornærmet kvinnene da de gikk alene. Noen ganger ble vold brukt.

Flertallet av de innfødte, som tidligere hadde smilte og hilste da de så fargede menneskene, led nå av samme avsky som å se helvete når de ser dem. Noen vendte ansikter bort. Selv om den første generasjonen innvandrere kunne tåle denne handlingen, kunne ikke andre generasjon tåle den. For dem var det overraskende og urovekkende og provoserte sinne. Dette er jorden der de ble født og oppvokst. Dette er landet der de feiret sin rett til fedreland. Dette er verden de bare kjenner. De banket av sinne over at den hadde blitt snappet bort over natten.

Innfødte begynte plutselig å behandle de fargede norske statsborgerne som om du ikke lenger var nødvendig i dette landet. Det drepte sjelen til fargede mennesker. Som atomfisjon gjorde dem voldsom sinte.

Historien er rart. Det kan tas for å se mannen i rotasjonen. Jødene ble torturert av nazistene i Europa. I det stille endte den store massakren. Alle lengtet etter at historien til de gigantiske industrialiserte drap fabrikkene forsvant for alltid fra menneskets historie. Ønsker om å beskytte menneskeheten har blitt frustrert mange ganger i historien. Noen som har overtatt makten med flertallet av det samme demokratiet som ga dem retten til å ødelegge stemmen til andre mennesker eller raser. De presset rundt menneskehetens nakke. De har jaktet på mennesket og menneskehetens for å beholde navn på majoritetsdemokrati. De har spist menneskeheten og beholdt stillingen. De sparer med blodige hender.

Når millioner av liv gikk tapt i Afrika, da tusenvis av liv gikk tapt i Asia, da den Gandhis nasjonen selv plyndret kyskheten og livet til uskyldige kvinner, da indiske ikke-voldelige talsmenn ga en leksjon i Bangladesh, deretter på Mullivaikkal, da blod fra uskyldige ble utøst og Gandhi-familien som fastet til blod ble fullført og tusenvis av Kashmirer fortsatte å sørge over tapet av uskyldige liv, Da tusenvis av liv gikk tapt i bakgården i Europa, ble stemmen til alle avvist i sammenheng med økonomisk aggregering. Bare Kosovo var eksepsjonell for det. Mange raser som uønsket kone ... blir tvunget til å leve med andre raser. Raser tvunget i nakenhet å dele seng med fienden. Torteres til døde. Menneskehet blir hengt der, og demokrati tjener som slaver til flertallet.

Jødene ble en gang torturert av nazistene, og de torturerer nå muslimer i Palestina. De samme muslimene trakasserer asiater som skal på jobb i Midtøsten. India tigget tidligere britene. Samme India glemmer da nådeløst Mahatma og jakter ned menneskeheten, så vidt som i sine egne og naboland. Landet som er født av ikkevold, smører da synders blod. Spiser ikkevold. Snakker uberettiget som deres stolte ikke-dharma.

Menneskeheten plages hele tiden av et menneske som glemmer menneskeheten på en syklisk måte. De som en gang hevdet å være tilhenger av menneskeheten, tråkker på andre når den tid kommer. Plyndret menneskeheten. Menneskeheten skammer seg for alltid for å bøye hodet i påvente av mennesker som språktalende hykleri dyr.

Det er ingen historie som alle menneskene som inkarnerte på jorden, levde for menneskeheten. Det er ingen igjen som ikke ødelegger det til egen fordel. Den historien slutter aldri, fortsetter den. Hva om det er Gandhi-landet, hva om det er landet Gautama Buddha, hva er fødestedet til Jesus, hva er

landet der Allah dukket opp er ikke noe unntak. Arvingene deres går i direkte motstand mot hvor mye de hellige lærte ikkevold. Det skjer uten skyld. Er berettiget.

Dørene ble stengt for det første utenlandske navnet i konkurransen om jobber i Europa. Den første generasjonen hadde lenge opplevd den grusomheten. Så ble den sakte introdusert i andre generasjon. Det var et slag for de som betraktet seg som konger i dette landet.

Grepet av hat og rasisme ender ikke der. Diskriminering ble vist i fellesskapsarrangementer. Uskrevet lov forbød mange steder å dra. Mange ble forferdet over at hudfargen var et uutslettelig merke. Tusen anstøtssteiner for de uvitende når de ser harmoniseringen av biologien. Grusomheten med å finne syndere for egen vinning og derved søke vinning fortsatte. Flertallet av uskyldige som tror på denne propagandaen uten å tenke dypt om noe, ble patetiske gjerningsmenn. De begynte å hjernevaske av giftige tanker. Europa er nå forvandlet til den totale formen for alt dette. Der så de huden og sløret blindt, uten å vite at demokrati skulle bli stjålet. Noen av fargede innvandrere glemte å inngå kompromisser og ble terrorister.

4

4.1 Offer av Athen

Thiri lærte mye om Hellas på skolen. Det er også en av de fremste feriedestinasjonene for folket i Norge. For det årets ferie eroderte hun Vignesh for å se om det som nå skjedde i Athen var ekte. Vignesh argumenterte at vi ikke har krefter til å snakke om andres eksistens i en tid da selve eksistensen er i spørsmålet. Hun bestemte seg for å dra på ferie der det året. Vignesh hadde ikke noe annet valg enn å reise med henne.

Det gamle Athen, som var drømmen til Thiri, ble en gang knust og mistet ansiktet. Fra uminnelige tider har byens rykte som fødested for demokrati, moderne vitenskap og kristen kultur sakte blitt fortært av vold, rasisme og hat. Parkene som ble beskrevet som koraller i byen ble til stygge arenaer.

Tiden er bundet til bevegelser i universet. På jorden blomstrer livet for tiders transformasjon. Invasjonen av innvandrere fra Asia har senket Europa. Når det gjelder selvforsyning, er det greit å være egoistisk favoritt overfor seg selv. Sinne brøt ut i alles sinn om Europas ressurser ville bidra til folk kom fra en tiggernasjon. Høyreekstreme og utenfor dem vil bruke vold, og hevder det eneste svaret for det.

For ankomsten av flyktninger til EU ble Gresk den første inngangen. Det gjorde grekerne enda mer avsky for de fargede innvandrerne. Deres store kamp var å forhindre at innvandrere kom inn i landet. Uansett hvordan de kjempet, kunne de ikke forhindres i å komme inn i landet. På grunn av dette, hatet som tilfaller dem, kan ikke redusere.

Norge deporterte innvandrere som risikerte livet for å komme hit, tilbake til Hellas. Det og ytterste høyre gjorde det uten å nøle etter at de kom til makten. I tillegg støttet loven dem. Besøkendes fingeravtrykk ble sjekket i løpet av tjuefire timer og sendt tilbake til deres respektive land hvor de kom fra. EU ønsket å droppe Dublin-avtalen. Men endring i Europa tillot ikke det. Dublinavtalen ga det urokkelig styrke. Følgelig må han søke om flyktningstatus i landet der man først ankommer og lander. Norge sendte flyktninger tilbake til Hellas, og på den annen side sendte politiet sitt for å gi råd til Hellas om hvordan man skal kontrollere flyktningstrømmen. Flyktningproblemet må løses ved at Europa deler det sammen. Den ble overlevert til noen grense land, og de rike vesteuropeiske landene bekvemme det blinde øye. Tiltaket var et knep av rike nasjoner for å unnslippe.

Grensennasjoner svermet. Fattigdommen som ikke kunne forlate unionen nettet dem. Selviskheten med å ikke ville gi opp litt av sin egen lykke har alltid vært kvalitetsmantraet til rike land. Deres øverste diplomati når det gjelder å forsvare det og har aldri sviktet.

Hellas et varmt og vakkert europeisk land rikt på bestikkelser og korrupsjon, er veien dit pengene går, uklar. Tidlig pensjon og over-subsidiering har alltid svekket økonomien.

I etterkant av andre verdenskrig ble internering av flyktninger en ny virkelighet i det nye Europa, akkurat som fangeleirer ble opprettet og innesperret folke der, som planlagt gjennomførte av nazistene i historien. I ett europeisk land ble folk smedet i stort sett forlatte låver som var ubeboelige. De fikk bare mat med billig proteinkjeks. For resten av flyktningene ble de igjen på gaten uten hjelp. Hellas var det første landet som ble tvunget til å gjøre det. Det ble etterfulgt av en atomkrig mellom India og Pakistan. Det førte til invasjonen av flere millioner mennesker fra det indiske subkontinentet mot Europa.

De som kjeder seg med ankomsten av flyktninger når de kommer noen hit og dit, Hva ville skje hvis folk strømmet til Europa i kjølvannet av atomkrig?

Som om denne grusomheten ikke var nok, angrep athenerne flyktningene som bodde i parkene om natten, holdt dem våken der og drepte noen av dem fra en tid til annen. Den herskende klassen støttet det også bra. Politiet arresterte bare flyktninger etter at Athenere klaget. Selv flyktningbarn ble arrestert umenneskelig. Under slike arrestasjoner ble barna skilt fra foreldrene sine uten spørsmål og imot menneskeheten. Noen steder bodde flyktninger i hus laget av pappesker på steder som slumområder. Statsapparatet ødela det og fordrev flyktningene. De som bodde i parkene, ble deretter slått igjen og igjen.

De som kom til Hellas med barn, pleide å føle at de hadde brann i fanget. Noen ganger måtte de overnatte i parker og andre åpne områder. På slike tider prøvde noen å bortføre og misbruke barna deres. De vandret målløst som slaver i det moderne Europa uten rett til å klage på det noe sted.

Tusenvis av mennesker ventet foran politistasjoner for å levere søknader om flyktning status. Omsorgen de fikk for ventetiden var ubetydelig. Uskrevet lov er i virkeligheten at bare noen få flyktningesøknader vil bli akseptert for behandling på en enkelt dag. Det ble brukt av grekerne som et knep for å kontrollere flyktninger ved tortur. Byråkratiet gjemte under teppet flyktningpolitikken som begynte å stinke i EU. De kunne ikke forhindre at stanken fra historien blåste over Europa igjen og igjen.

Tyrkia og Hellas var delt av Evros-elven som om de ikke må kjempe med hverandre. Flyktninger fra Tyrkia, Asia, Afrika og Midtøsten må krysse elven til Hellas for å komme inn i EU. Så hvis de krysser den elven, ville det være som å definitivt sette høyre fot inn i EU. Hellas og Tyrkia jaget flyktninger bort som rovdyr. Forsøk på å krysse Evros-elven i hast økte antallet mennesker som ofret livet for den elven. De kom med tusen drømmer og falt som uskyldige ofre i kollektive graver. I disse landene var det en følelse av hva det vil si å hylle flyktninger sist. Den massive begravelsen av flyktningelegemer langs bredden av 'Evros' elven blir en ny historie for EU.

Flyktninger ankom plutselig Hellas i bølger etter bølger etter atomkrigen mellom India og Pakistan. Den plutselige ankomsten av flyktningene etterlot det greske ansiktet fullstendig vansiret. De opprettet store konsentrasjonsleirer og begynte å huse flyktninger der. Mange grunnleggende fasiliteter ble nektet for dem. Smittsomme sykdommer begynte å spre seg blant flyktningene ettersom de ble holdt veldig nært som nazistene gjorde tidligere. De fikk bare visse kunstige tørre matvarer. Ingen bryr seg om hva smaken eller lukten skal være det. Bare spådommer om kalorier ble

tatt i betraktning. Det hjelper folk ikke å gå ned i vekt og beskytte bein, hud og muskler. Det viser liten bekymring for å være menneske de som skal spise det. Det som allerede var testet, ble nå overlevert til Hellas.

Flyktninger kom inn med permanente sår på grunn av eksponering for stråling. Noen kunne ikke bære stanken forårsaket av å fylle dem i de leirene uten utvidelse og overfylt. Sykdommer gjorde dem mer utsatt for helseproblemer. De sluttet å puste raskt ut siden ingen medisinsk hjelp ble gitt til strålingsofrene. Disse fangeleirene ble snart en fabrikk for å produsere lik. Det bekreftet at mennesket bare er tilslørt av det faktum at mennesket fortsetter å være et ikke glemsk, uforanderlig, grusomt dyr. Uansett hvor mange ganger en mann leser historie, glemmer han den fra tid til tid når det passer til ham. Igjen gjør han grusomhet mot gamle sår ved nye historier. Sorg er belønnet til uskyldige mennesker.

*

Selv om Vignesh insisterte på at det ikke var trygt for dem å reise til Athen den gangen, tok Thiri motvillig ham også der. De har foreløpig ingen problemer med å kjøpe fasiliteter som kan kjøpes for en pris. Grekerne ønsket ikke å diskriminere de som støtter inntektsgivende næringer. Tragediene som skjer utenfor, er ikke engang synlige på de femstjerners hotellene. Den kretser rundt jorden som individuelle universer uten bekymring. Det blir jubel ... dans ... slutt fri latter ... deilig mat og vin som vil gi lange netter med fest.

Athen avslo sin stolthet, glemte menneskeheten, og med utilgivelig grusomheter la menneskeheten på kne. Å ta vare på flyktninger alene i Hellas viste seg å ikke ha noe å gjøre med ordene som kommer fra tungene i de vesteuropeiske landene og rollen de spiller i verdensscenen.

Land som India og Pakistan har ikke tenkt dypt om konsekvensene av å starte en uansvarlig atomkrig. De nye politikerne i Gandhi-nasjonen hatet å tenke på Gandhi som en mann hvis ikkevold bør berømmes. De har kommet til den konklusjonen at de alle er døde filosofier i verdensstrømmen. De trodde fullt ut at det økonomiske og militære kunne åpne 'Portene til Motsam' for verden. De våget å gjøre noe for det.

Selv om de som nå kommer til Hellas ble sendt direkte til forvaringsleirer, bodde fortsatt et visst antall i noen parker og slummen. De som fortsatt søker om flyktningstatus i disse dager, har nådeløst fulgt den. Slike scener ble fullstendig hatet av Høyre-ekstremister i Hellas. De planla å lære en legitim leksjon til disse flyktninggruppene som herjer i byene deres.

Thiri prøvde veldig hardt og fikk et sted å bo på et hotell i nærheten av 'Petro Rally' politistasjon. Den gleden doblet seg da de gikk av flyet og dro til hotellet. Det faktum at hun var fullstendig klar over 'Petro Rally' politistasjon for å stå på balkongen på hotellet, gjorde henne berømt. Dagene for å komme til Athen og gå til 'Akropolis' er nå over. Den yngre generasjonen begynte å forske på om dette fortsatt skjer her i dag.

Det var tidlig på morgenen da søvnen ble strammet. Alarmen lød at det var ødeleggelsen av komfort og ro i søvn. Det vekket både far og datter fra søvn. Vignesh kjedet seg med vriene på stedet der han kom på ferie. Likevel klarte han ikke å si fra slik at hun ikke ble distrahert. Hun vekket Vignesh og inviterte ham til å komme til balkongen med seg. Vignesh likte det ikke i det hele tatt, men gikk ut for datterens aggresjon. Den tidlige morgenkulden i Europa kjølte kroppen hans voldsomt.

Da hun ankom Athen fra Norge, bar hun forsiktig med et videokamera og et teleskop. Detektivers iver og spenning rant over i henne. Vignesh lurte på om lengselen og spenningen ville komme i

trøbbel. Grekerne er ikke lenger de gamle grekerne. Verdien de ga til loven var også veldig lav. Hvis de vet at noen kommer til å fremstille seg feil, vil de tørre å ødelegge det for enhver pris. Vignesh spår at grekerne ikke vil bli påvirket av det. Å beskytte seg mot fremtiden og nåværende fare er et grunnleggende menneskelig trekk. Han trodde det også gjaldt grekerne.

Thiri brukte teleskopet sitt for å se hvor mange mennesker som hadde samlet seg foran 'Petro Rally' politistasjon og hva de gjorde. Mange menn, kvinner, barn strakte køen til å strekke seg og strakte seg uendelig. Sekvensen forsvant som en Vasuki-hale usynlig for det blotte øye i mørket. Det var fortsatt god tid for politistasjonen å åpne. Mørke og kulde fortsatt vil ikke frigjøre grepet. Kroppen mister evnen til å produsere varme. Solens bevegelse sørover fortsatte, og det gjør det fortsatt ubehagelig.

Behandlingen av flyktninger i Hellas er svært bekymringsfull. Landet har lagt all beslutningskraft for flyktninger i politiets hender. Det overlot mange menneskers liv i hendene på enkeltpersoner og ble nøkkelen til nektelse av menneskerettighetene til flyktninger. I praksis hadde flyktningene i Hellas ingen rettigheter og ble tvunget til å leve i en mer motbydelig tilstand enn dyr.

Det har blitt en straffetid selv for det livet som ble ført på gaten. Litt etter litt begynte disse grusomhetene å lekke ut. Det er nå åpenbart bevist. Virkningen, i stedet for å fremkalle sympati for Hellas, har utstrålt som sinne blant innvandrere som bor i Europa, en del av samvittighetsnektører, omsorgsfulle venstreorienterte og medfølende religiøse mennesker. De smurte ofte smertefullt historier som aldri kunne begraves som minner.

Thiri tok videokameraet i hånden etter å ha satt kikkert på bordet og filmet menneskene som sto foran politistasjonen. Vignesh føler at han tok øgle som gikk nedover gaten og la den på fanget. Folks tilstand og opprør ga ham mye frykt. Verdensendring førte raskt Norge til en situasjon der fargede innvandrere ble behandlet veldig forskjellig som annenrangs borgere. Selv om Hellas er et europeisk land, er det et fattig land sammenlignet med vesteuropeiske land. Når den er under belastning, går den foran steinalderens løsninger. Vignesh var lei av å stå der konstant i kulden og lure på hva vi kunne gjøre med det? Så gikk han tilbake til rommet og søkte etter varme.

Thiri filmet dem en stund. Da hun trodde det var nok, kom et kjøretøy veldig raskt mot den siden. Det var noe som uvitende vakte en form for mistanke om å se kjøretøyet. Den kom med rasende fart.

Thiri satte søkelys på kjøretøyet og passasjerene og begynte å ta videoen. Et øyeblikk kunne hun ikke tro det. Igjen i en hast, så hun på det som "Fokus". Ingen tvil. Hun bestemte seg for at de var maskingeværer.

Thiri kunne ikke tenke lenge. Hun fortsatte å ta videoen den kjøretøyet kontinuerlig fra balkongen. Tragedien hun forventet skjedde der. De som befant seg i kjøretøyet, åpnet ild på de som sto på køen der. De iscenesatte drapet med fire maskingevær. Thiri vippet hodet veldig lavt.

Ofrene for skytingen var på bakken som spurv; De falne krøllet seg opp som en Tusenbein og banket i smerte. Menn, kvinner og barn var alle målrettet. De ble skutt som dyr uten verdi. Sorgene deres gikk til hjørnene av universet. Blod gjennomvåt gaten. Menneskeheten døde tragisk igjen og igjen på gatene i Athen. Noen øyeblikk var utrolige da det viste seg. Hun følte seg kvalm og har også lyst til å kaste opp. Hender svettet kalde. Hun fortsatte å gjespe og gjespet. Kjøretøyet forsvant raskt etter å ha skutt flyktningene.

Vignesh skyndte seg ut og hørte lyden av skudd. Han forstod situasjonen umiddelbart. Han dro raskt Thiri inn. Han innså at hvis noen så Thiri filme, ville livene deres være i fare. 'Hvilket tull gjør du? Bør

vi risikere live vårt for dette?' Han så på datteren sin og skjelte ut henne. Det var ikke så mye hun brydde seg om hva han sa. Hun gråt bittert ved tanken på det hun hadde sett. Vignesh kunne ikke skrike til henne etter det. Etter en stund begynte Thiri å snakke som om hun hadde overvunnet seg selv.

'Hvorfor er du unødvendig redd? Dreper vi nådeløse uskyldige mennesker? Vi har gode bevis for å fange drapsmenn. Vi vil gi det til politiet. Kom pappa ... vi tar dette med til politiet.' Først visste Vignesh ikke om han skulle gråte eller le. Da sa han sint: 'Hvor kommer du fra? Her ville politiet og nynazistene gjort drivkraften sammen. Hvis vi går til politiet og forteller at vi har bevis, vil de kaste oss først i fengselet. I den nåværende situasjonen vil det samme skje deg hvis du går til politiet i Norge også. Vet du ikke hvilken faren som følger med å ta denne videoen? tenker du ikke på det? Dette er ikke et spill i det hele tatt. Vi skal ikke være unødvendig involvert i dette. Du tar med din klærne og gjør deg raskt klar.' 'Hvorfor er du så redd? Det kommer ikke til å skje noe. Vær så snill og vær ikke rastløs. Jeg går ikke til politiet nå. Det er sannsynlig at ingen har sett videoen tatt i mørket. Vær stille pappa ...' Sa Thiri. 'Som du filmet dem, vet du aldri hvem som har filmet oss. Gå fra dette historien og hent klærne dine,' sa Vignesh og gikk. Hun vandret av gårde og ville ikke krangle om det, som om hun hadde fornærmet faren i tankene hennes.

Vignes gikk ned til resepsjonen og han ba kvinnen som var der å lage regning fordi de vil forlate rommet. Hun så vantro på dem. Synet av henne så ut som om hun ikke forventet og det plaget Vignesh for et øyeblikk. Etter det så hun på kontoen og ga kvitteringen som om den ikke var relevant for henne. Da Vignes mottok den, ba han henne om å ringe til en taxi.

Fra hotellet strakte de nydannede barrikadene seg utover starten på Petro Rally politistasjonen. Politi og ambulansepersonell fjernet raskt likene og de som ble såret. Det ble forstått at kameraet til Thiri ville fortelle tusen ubestridelige fakta. Hun visste ikke nøyaktig hvor mange som var døde. Hun trodde at minst femti mennesker måtte ha dødd. Skylden for å ikke kunne bevise og stikke av fra plikt hjemsøkte henne. Hun snakket ikke og tenkte på farens skjelving.

Da drosjen ankom, satte de to seg raskt inn i den. Vignesh la merke til at to politimenn kom inn på hotellet da kjøretøyet var på vei mot flyplassen. Det er på tide for mennesker å vandre rundt med kameraer på mobiltelefoner selv om endinger er på vei. Det er en by full av turister. Politiet mistenker at noen kan ha filmet hendelsen tidlig om morgenen. Politiet, som allerede har dekket over mange forhold, vil heller ikke lekke denne saken ut. Vignesh fryktet at hvis de fant bevis, ville de konfiskere pass og kameraer og låse seg selv og datteren i fengslingsleirer. Fram til første drap vil mannen ha en skjelving av skyld. Hvis den første blir myrdet, vil det være aubergine- og bananskjæringshistorien til for mange. Hellas begikk det første drapet for lenge siden. Vignesh forstår nå at dette vil være en historie om å kutte aubergine og bananer.

Vignesh svettet voldsomt. Det var synd for Thiri å se at han svettet. Hun kunne ikke se den fulle betydningen av farens frykt og lidelse. ‘Ingen kunne ha sett hva jeg tok. Hvor mange mennesker kan de arrestere med mistanke om å være sånn? Er det ikke blir propaganda mot dem? Pappa lider unødvendig, tenkte hun. Hun snakket ikke med faren av frykt for å bli skjelt ut. Føreren så dem en gang. Så kjørte han bilen til flyplassen uten å si noe.

Da drosjen ankom Athen internasjonale lufthavn, hadde Vignesh lite mot. Han betalte raskt leiebilen og løp, og gikk inn på flyplassen ved å dra kofferten. Selv om hun var overrasket over å se faren sin slik, snakket hun ikke og gikk rolig bak ham.

Inne på flyplassen, som en vanvittig mann, og etterlater Thiri, løper han mot billett kontoret. Hun så på ham og ristet på hodet, og hun gikk komfortabelt i den retningen far løp. Han nærmet seg først

Norwegian og prøvde å få billett til neste fly til Oslo. Det gikk ikke. Han nådde nådeløst kontoret til 'SAS'. Begge fikk flybilletter der. Vignesh brydde seg ikke om prisen. Farens karakter er kjent for Thiri. Hun forsto at han bare var innstilt på å unnslippe den forestående faren. Da trodde Thiri at han ikke trodde at penger var noe stort. Tanken om at farens frykt noen ganger kan være berettiget kom også frem fra tid til annen. Så følger hun faren uten å bekymre seg for hva som enn kommer til å skje.

4.2 Vignesh House

Vignesh og Thiri kom akkurat hjem fra Oslo lufthavn. Thiri var litt sjokkert og lei av farens intense følelser. Hun er lei seg over at halvveis i løpet av ferien vekket forvirring og angst. Etter å ha dusjet en stund, tok hun opp kameraet. Hun snudde den. Da han så dette, sukket Vignesh og snappet det fra henne. Uventet: 'Hvorfor snapper du det fremdeles?' Hun sutret sint. Etter at Vignesh slappet av litt, sa han: 'Se her ... Europa har forandret seg for alltid. Hvis du leverer dette et sted, vil de sette et preg på oss at vi er fiender av Høyre-ekstremister. Så vil de arrestere oss ved en eller annen anledning og sende oss et annet sted. Alt dette skjer i Europa nå. De kan skape mange falske saker for å gjøre det i den nåværende situasjonen. Vær så snill, ikke få problemer som dette nå. I mange år har Hellas slått ned innvandringslover. På den tiden var iranere som kjempet mot det med å holde munnen sydde uten å spise noe mat. De som bodde komfortabelt i sitt eget land, satte opp slummen på gatene i Athen og bodde i dem. I likhet med iranerne kjempet afghanerne. Var det noe bruk for dem? Nei. I senere tider behandlet de flyktninger som farlig dyr uten å gi verdi til menneskeheten. Situasjonen har bare blitt verre. Den situasjonen vil komme hit snart. Det berører ikke bare flyktninger, men også utlendinger som helhet. Også det kan raskt påvirke oss med farget hud. Vi er ikke de første som blir ofret som cashewnøtter i søtsaker ... Forstår du det?' sa Vignesh. Han virket forvirret av frykt og angst.

'Jeg skjønner. Vi begynte å lide det overalt på skolen, på jobben, på gaten og så videre. Men fordi vi skjuler det, vil ikke verden vite at det skjer en så forferdelig ting i Europa. Vi må fortelle verden hva som skjer, så mye som vi kan. Vi er nå direkte vitner. Men i dag lyver det greske politiet på tv om at tre personer ble skutt til døde i en kamp mellom utlending og innfødt. Er det ikke et svik mot mennesker som oss å skjule det for verden selv om vi har bevis for det motsatte? På en eller annen måte må bevisene være kjent for omverdenen. Et fall i det greske dekselet må lekke til omverdenen. Vi må identifisere dem som står bak alt svikene og later som om vi er gode onkler. Har jeg rett pappa? Våre liv er dyrebare. Hvilken moral eller begrunnelse er det å skjule bevisene mot urettferdighet for det, pappa? Fortell meg.'

‘Det du sier kan være riktig for deg nå. Alderen din og tempoet er slik. Det er her vi også har endret retning i ung alder. La det være. Derfor kan vi ikke tillate deg å være vitne til drapene og ta det til media eller gå til politiet. Konsekvensene er en serie historier,' sa Vignesh. 'Hva sier du, Hva vi kan gjøre, pappa?' Spurte Thiri.

Vignesh tenkte en stund. ‘På en måte må dette beviset komme ut, det kan la oss redusere de enorme tragediene som vil skje i fremtiden. For det, det er bra å avsløre dette sannhet. Hvis det er tilfelle, må identiteten vår holdes hemmelig.' Han tok en beslutning i tankene sine.

Han forsto ikke først hvordan han skulle gjøre det. Så opprettet han en falsk e-post og bestemte seg for å sende denne videoen fra den adressen. Å vite at det heller ikke ville være trygt å sende den hjemmefra, bestemte han seg for å gå til sentralstasjonen og sende den fra en av de ‘Nettkafe’ der. Da så han på Thiri og sa: 'Vel, jeg sender dette til noen medier. Kan du hente en minnepinne? ' Videoen ble spilt inn i '.MP4-filen' på 'minnepinnen' som ble brakt av Thiri. Han ba Thiri om å være forsiktig hjemme og satte kursen mot sentralstasjonen.

Han lastet først opp videoen sin til et nettsted som deler '.MP4-filer'. Han sendte deretter hele nettadresse til flere aviser og TV-selskaper. Da er hans arbeidet ble fullført. Han ventet reaksjonen begynte etter det.

Aviser og TV-selskaper ga ut videoen etter å ha sjekket at den var ekte. Mens det forårsaket mye kontrovers, satte mange som ble hjernevasket til kampanje av høyreekstremistene på sidelinjen, uten å overdrive og nektet å tro på det. Noen tenkte voldsomt at dette er løsningen på slike problemer. Bare noen få reiste seg opp mot urettferdighet.

Protester og demonstrasjoner mot Hellas fant sted i flere byer etter utgivelsen av videoen. Det ble stort sett deltatt av fargede mennesker og noen innfødte. Mange av de innfødte flyktet i frykt. Bare den ekstreme venstresiden og noen av de mer modige venstremennene, det medfølende presteskapet og de få som respekterer menneskeheten, våget å marsjere med disse fargede menneskene. Stadig flere regjeringer legger press på media for å holde protestene utenfor media. Til tross for dette presset, reiste noen medier spørsmål. Den affære ble introdusert til verden til en viss grad.

Den greske regjeringen kunngjorde at de ville undersøke hendelsen etter press fra noen andre regjeringer. Selv om kunngjøringen ga Thiri en viss lettelse, trodde Vignesh at det bare var et tørk av øynene. Han regnet med hvor mange slike øyer tørkende som hadde funnet sted i vår landets historie. Den nyheten og dens tap, nedsenket i følgende nyheter, forsvant på en stund. Det er verdens vei. Hans forståelse er at den løper i en hastighet du glemmer å fordype deg i. Hans spådom var riktig. Verdenshistorien går på feil vei. Det gjorde ham veldig lei seg.

4.3 Maskinøyne.

Vignesh kom hjem fra jobb den dagen. Han pleide å parkere bilen i garasjen sin i stedet for å parkere den på gaten. Vignesh kjørte fortsatt for å parkere bilen sin i garasjen i dag. På den tiden så han en svart bil som han aldri har blitt sett før, ble parkert i døren til parkeringsplassen. På den bilen noen mennesker var satt inne og ventet på noen. De så annerledes ut å se på. Ansiktene deres så ikke bra ut for ham. Vignesh forsto ikke hvorfor de parkerte bilen her. Han parkerte raskt bilen sin i garasjen og låste døren og gikk raskt mot hjem.

Vignesh løp og gikk mot huset sitt uten å se dem i frykt. Han har lyst til å la løpe. Men ristet inne. Skam og selvforakt trakk benet ut av det. Han gikk raskere enn det også. Frykt som aldri eksisterte fikk ham til å frykte ustoppelig i dag. Figuren deres var årsaken til det. Å stå dem på dette stedet er enda mer skremmende enn det. Tiden er ikke bra nå. Alt kan skje. Selv om det kunne skje hvor som helst, Hva som helst og han gikk enda raskt.

Plutselig så han folk komme ut av kjøretøyet og skynde seg mot ham. Han ble sjokkert da han så det. Hodet snurret som svimmel. De hadde nå på seg masker. I løpet av et øyeblikk ble han dekket av en svart pose. Så løftet de ham og la ham i bilen. Hender, munnen og føtter ble bundet tett med tape.

Frykten for at Vignesh skulle avslutte livet i dag var hjerteskjærende. Den klatret som elektrisk inn i hjernen via nerver, hjernen oversatte den og frøs ham på et øyeblikk. 'Muruga! hindre meg fra dem uten noe angrep, mumlet han for seg selv. I Guds hånd ga han livet sitt ved hjelp av sin egen funksjonshemning.

De la Vignesh under setet på kjøretøyet og trampet ham Igjen og igjen. De sparket ham med sko føttene igjen og igjen. Alle kroppsdeler ble gjennomboret med fottøy uten å skille. Vignes hadde uutholdelige smerter over hele kroppen. Han kjente at varmlinjene kom fra nesen. Det vannet i

munnen. Det at selve livet er over var hjerteskjærende. I noen øyeblikk måtte Murugan glemmes. 'Ikke slå meg, ikke slå meg,' ba han uforståelig lyd. Hans bønn falt ikke for døve ører. De fortsatte å angripe ham. Vignesh besvimte da han trodde at han ville dø slik. Etter det sluttet de å slå. Kjøretøyet var på vei mot et lite hus på en ås.

*

Da han våknet, ble han fanget inne i et lite trehus. Han kunne se at huset lå på en ås. Huset hadde bare ett rom. En maskert mann sto foran Vignes som en steinstatue og hendene hans bundet bak ryggen. Mannens øyne strålte sterkt gjennom hullet i masken. Den røde fargen på øynene hans forstyrret Vignes. Mannen hadde tatovert store figurer på hendene. En av dem er hakekorset. I mange farger og former hadde han hakekorset i kroppen som opprinnelig fra Ganeshas hånd. Vignesh rystet av å se hakekorset. Vignesh vet ikke hva skiltet var til. Vignesh vet hvor det har funnet sted i verdenshistorien. Han forstår at det drepte nesten sytti millioner mennesker. Han forsto hvor mye han ville hate hvis noen kom for å tatovere det. I virkeligheten du kan ikke fjerne hat ved å gi ham kjærlighet. Også det kan ikke fjerne hatet som raser over andre rasefolk. Det faktum skremte ham. Okse med Jemen dukket opp for ham uten tau (Jemen vil bruke det til å ta menneskeliv). Han så trivielt på ham med et brennende øye. Vignesh-hodet surret for å tenke på synet av Jemen. Han følte som å besvime igjen.

Det har vært noen rasistiske drap i fortidens historie i Norge. Det kulminerte med drapet på et fosterbarn heter Benjamin Hermansen. Så forstyrret spredning og personlighet hos nynazistene de fargede mennesker. Selv om drapet var en tragisk handling, viste det hvor høyt det norske folk elsket menneskeheten. Vignesh husker fortsatt hvordan det rystet byen Oslo. Fakkeltoget til folket som samlet seg mot det, er fremdeles grønt i hans minne i dag. Den uttrykte det norske folks enighet mot rasisme. Snakket høyt til nynazistene og verden om troen de hadde på menneskeheten.

Disse menneskene har forandret seg nå. Folk begynte å skifte til kampanjer på toppen av kampanjen som 'Kvernstein også vil bevege seg hvis de kontinuerlig blir truffet av'. Høyre-ekstremistene kjempet hardt mot islam og dets begrensninger som fienden til den hvite rase. Deretter lastet de inn i buret hele fargede mennesker og deres kultur. Fant feil alt. De lyktes i å identifisere syndere som til slutt ville bli eliminert.

Native unge kvinner ble sagt å være umoralsk og ble utsatt for noen harde islamistiske angrep i Grønland. Det er ingen tvil om at noen av de fargede innvandrerne med en slik tenkning vifter i skjegget. Det er risikoen for å helle olje på seg selv og tenne på den. Handlingen til slike individer er uanstendig. De ble den første pasienten og ofrene for sin egen medisin. I begynnelsen var hatet som kom fra nynazistene og noen av de innfødte mot islamistene opprørende. Så spredte det seg til alle fargede innvandrere. De så på fargede innvandrere som fiender. De ønsket å bli kvitt dem. Svaret er klart for dem.

Vignesh nå er bundet fast til en stol. Han kunne ikke bevege seg. Nynazistene begynte å snakke sint mot Vignesh.

'Svarte gris! Tror du at du er er et flott geni? Du må ha ødelagt videoen som er tatt i Hellas, ellers bør den stå upublisert. Hvor stort problem skapte du ved å slippe det uten begge deler? Til gjengjeld må du gi opp livet ditt i dag. Så du det? Så du hvordan vi vet det? Vet du hvor mange av våre lojalister som er i politiet? Du er under inntrykk av at du har gjort alt arbeidet nøye. Er det slik? Men siden Athen har vi begynt å overvåke deg. Så vet vi at du dro til Oslo S og sendte den videoen fra 'Nettkafe' dit. Du klarte ikke å gjemme deg i den. Vi har nå videoopptak av alt som blir observert der. Visste du at, hvis politiet ønsker, vil de arrestere deg som terrorist og fengselet deg. Men vårt mål er ikke å

mate svarte som deg i live. Vårt formål er å luke ut. Lukker ut svarte og lar hvite trives, 'sa han. Han gest mot Vignesh som å løfte hånden i sinne. Vignesh vil på en eller annen måte klare å flykte fra ham. Det umettelige ønsket om å se Thiri tilbake på en eller annen måte banket i tankene som en fisk kastet i land. Han sank ned i den vanlige menneskelige naturen av å tigge om livet. Tigget. Tigget.

'Det gikk galt. Vær så snill å tilgi meg. Alt sånt vil aldri skje igjen. Stol på meg,' sa Vignes. 'Hold kjeft, svarte gris! Jeg førte deg ikke hit for å lære deg eller tilgi deg. Svarte som deg gjør denne verden stygge. Vår misjon er å frigjøre dem og rense denne verden. Det er det jeg allerede har fortalt deg. Arbeidet vårt kommer til å starte igjen med deg i Oslo.' Sa han sint. I samme tempo løftet han beinet og sparket bakken. Da han så det, skalv Vignesh et øyeblikk. Så gikk han sint ut og tre maskerte menn kom inn med balltre i hånden. Kvalen med å tenke at Vignesh komme til å dø spredte seg over hele kroppen. Besvimelse kom.

*

Da Vignesh husket det, skjønte han at de hadde kastet ham i inngangen på vei til skogen. Publikum samlet seg rundt ham. Han kunne kjenne blodet over hele kroppen. Lemmet må være ødelagt. Han kunne ikke bli kvitt dem. Igjen og igjen traff den svimlende smerten ham rislende. Tungen er tørr og sår av tørst. Kroppen har ikke makt til å bevege eller å løfte hånda. Mange mennesker så ham på forskjellige måter. En eller annen mennesker så ut til å spytte i avsky. Det var som om noen sympatiserte med synet på at han var en synder. Himmelen virket flerfarget. Han følte seg flyr på himmelen ... Strekker hånden ut mot solen ... Setter ham i sentrum og sirkler rundt universet ... Er solen over, eller universet uten solen? Vignes besvimte igjen. Bildene av menneskene rundt gjorde de urolige øynene mørkere.

Da han våknet igjen noen timer senere, ble det forstått at han var på sykehuset. Det er fortsatt gode mennesker i verden. Thiri stirret engstelig på ansiktet hans. Vignesh kunne ikke tro lykken han fikk i livet. Thiri så Vignesh øynene vidåpne, og kysset faren i pannen i en hast. Han er hennes eneste besittelse i verden. Hun kunne ikke forestille seg livet uten faren.

4.4 Familiens slutt

Den evige velsignelsen kan ikke endres når tiden går fort. Mange av de drastiske endringene som vil komme til verden i sin reise. Fargede innvandrere trenger sin visdom for å finne en måte å overleve i stedet for den nåværende hurtiggående tiden. I noen deler av Oslo, hvor 'ghettoer' har blitt forgiftet, har fargede mennesker blitt isolerte. Andre steder kjøpte fargede innvandrere tidligere eneboliger. Mange av de som kjøpte slike eneboliger solgte sine hus til de innfødte i frykt, og så på leilighet der de innfødte fortsetter å bo og prøvde nå å kjøpe leiligheter der. Å kjøpe slike leiligheter er en stor utfordring for fargede mennesker. Hvis de innfødte bodde for mye i en bygård, nektet de å selge leilighet der til fargede mennesker. Innfødte folk vil ikke selge det til dem selv om de betaler en høy pris. Samtidig klarte fargede å enkelt kjøpe leilighet i bygninger der det bodde færre innfødte. Frykt for at slike leiligheter vil være målet for rasistiske angrep i fremtiden plaget fargede innvandrere.

Innfødte og fargede innvandrere ble polare ... sakte i oppløsning ... og ga ytterste høyre en følelse av indre glede. De stoppet ikke dette, de oppmuntret da dette er ideell individuell frihet. Dette gjorde det lettere for angriperne sine da disse 'ghettoer' bare var sammensatt av fargede innvandrere. De spådde at alle de drepte i angrepet på den aktuelle gaten ville være fargede innvandrere. Høyre-ekstremist regjeringen brydde seg ikke om å skyve fargede innvandrere til et svakt sted.

Om natten ønsker fargede innvandrere ikke lenger å gå noe sted. Folk som fortsette pleide å gå om natten er afrikanere og kaukasiere. De har en kropp som kan ta noen fysiske utfordringer. Asiater har

alltid vært mindre enn kaukasiere eller afrikanere. Det forårsaket problemer med å fysisk konfrontere kaukasiere eller afrikanere. Selv om sinne og mot er raus mot dem.

Folk som drar til steder som 'diskotek' om natten, har noen ganger drept og likene flyter i elven eller havet. Høyre-ekstremist regjeringen har sagt at den vil utnevne mer politi når de kommer til makten. Så fløy det ord opp i luften som vanlig. Tjenesten deres ble halvert i det minste av midlene som ble tildelt politiet. Disse tjenestemennene brydde seg ikke så mye om drepte fargede mennesker. De vil gjøre det som må gjøres for formalitet og avslutte etterforskningen.

Likegyldigheten fra politiet tillot nynazistene og ekstremistene å handle uavhengig. De begynte nå å handle uredd for å drepe de fargede innvandrerne. Disse endringene var de siste som kom inn i Norge. Slike endringer plaget først Øst-Europa og deretter de fattigst landene i Vest-Europa. Deretter erobret de rike landene i Vest-Europa. Etter hvert grep det også de skandinaviske landene.

Det er ingen historie om at nynazister bare vil spire i et fattig land. Norge var et av de rikeste og mest velstående landene da det spirte i Norge på nittitallet. Ny historie har vist at enda mer avsky kommer fra de som lever med mest komfortabelt. Det ble overskygget av den intense bekymringen regjeringen viste på den tiden.

Noen mennesker ser alltid ned på andre mennesker med mindreverdighetskompleks. Når et slikt hat oppstår, blir de hjulpet av barnslige grunner til å angripe andre mennesker. De som hater fargede innvandrere, og de som liker folk som hater fargede innvandrere, tror årsakene perfekt. Det var mye lettere for slike mennesker å mate hat mot islam etter de ni elleve i USA.

De kjempet for at nå, etter den indo-pakistanske krigen, var tiden kommet for å utrydde alle fargede innvandrere. Det lette også inkorporeringen av mange flere medlemmer i en slik organisasjon. Nynazistene begynte å iverksette det veldig vellykket. Høyre-ekstremist regjeringen vil ikke så denne aktiviteten før den var farlig for dem. Det forårsaket uutholdelig tristhet for mange. Spørsmålet oppstod hos mange om hvordan de klarte å glemme den europeiske historien.

*

Vignesh våknet plutselig. Han svettet og gjennomvåt av svette. Minnet om at han drømte om å bli skutt av fire nynazister selv om han prøvde å forlate stedet i hast, forlot ikke hjernen hans. Da han prøvde å legge seg tilbake og tenkte hvilken drøm det var, hørte han plutselig lyden av ambulansen og politiet. Han trodde noe var galt et sted. Uvillig til å komme seg ut av sengen fortsatte han å legge seg. Vignes hoppet ut av sengen da han hørte lyden av ambulanser og politiet som sank ned i hoved gaten til huset hans. Trangen til å se hva som ville skje, drev ham. Han tok klærne sine og gikk ut i harry. Han åpnet sakte døren til Thiri-rommet en gang og passet på at hun ikke våknet av lyd. Han så at hun sov dypt. Han låste sakte ut døren uten å vekke henne. Så gikk han i retning av den blå gløden.

Huset var fire hundre meter fra Vignesh's hus. Den ble bebodd av en somalisk familie. De er frie og selvforsynte mennesker, i motsetning til den tradisjonelle somaliske familien. Vignesh så aldri den somaliske kone eller datteren hennes på seg sløret. Det er de som har adoptert modernitet og frihet selv om de ikke har glemt kulturen sin.

De har tre sønner og en datter. Guttene var mellom atten og tjueto. De har alltid for vane å henge som venner. Vignesh så dem av og til på gaten. Noen ganger vandret de rundt i bilen. Så vil de kjøre rundt og lytte musikk som er litt fremmed for Vignesh. Hvis de ser ham, vil de vise hånden og dra. Vignesh vil også vise hånden som et svar.

Midt i dette hatet vil Vignes se noen unge norske kvinner komme hjem til dem. De unge mennene hentet kvinnene og kjørte dem rundt i bilene sine. Hat ble sådd blant det unge samfunnet også. Imidlertid ble noen unge mennesker som forsto det frimodig vant til å delta. Å se den som gir Vignes tillit. Det er også slike innfødte ungdommer som er slått av nynazistene for å vandre sammen med de svarte. Noen modige Ikke frykt for det, og går de ut med fargede mennesker.

Vignesh kunne ikke kontrollere ønsket om å vite hva som hadde skjedd der. Han løp og gikk mot huset.

Da han kom dit, trakk politiet sperringene slik at ingen kom nærmere. Det forhindret Vignesh fra å gå inn.

Etter en stund stormet de til moren til brødrene og lastet henne inn i en ambulanse. Ambulansen kjørte også lynraskt.

Flere og flere politimenn ankom og gikk av i politibiler. De var alle nedsenket i så mange jobber som bilder og spor. Vignesh sto der med en slags smerte uten å vite hva som hadde skjedd med de andre familiemedlemmene. Det ristet ukontrollert på hodet.

Da Vignesh sto trøtt og skulle reise hjem, tok de en etter en og lastet den inn i ambulansen. Vignesh kunne ikke tro på det. De forsamlede menneskene var sjokkerte. Ansiktene deres utvidet seg overrasket over at ingen kunne tro det. Vignesh kunne ikke forestille seg at dette ville skje i nærheten av hjemmet hans. Etter å ha dekket de fem med hvite poser og lastet dem, fortsatte politiet å samle ledetråder.

Vignesh likte ikke å stå der lenger. Han gikk mot huset sitt. Sinnet ble veldig urolig av det han så. Han snublet som om beina hans ristet og nektet å bevege. Han kunne ikke tro at han ville fortsette å gjøre det. Han kunne ikke fordøye det faktum. Han følte seg svimmel og mer svimmel av alt.

Dagen etter, på en pressekonferanse, rapporterte politiet at de hadde blitt skutt. Vignesh ble forskrekket et øyeblikk. Det var først da hendelsen fant sted at kroppen skalv i en drømmende forstand. Politiet lovte som vanlig formelt at de skulle fange synderne så snart som mulig.

Marsjen som førte til attentatet, fant sted i Oslo. Politiet i opprørsutstyr stormet en demonstrasjon fredag, fjernet bort hundrevis av demonstranter med makt. Vignesh ble også slått i skulder og ben. Drap og demonstrasjoner utføres nå rutinemessig i Oslo. Vilkårlig å slå demonstranten er også en politirutine. Ingen forstår om denne situasjonen noen gang vil endre seg igjen. Når han tenke på det han blir forvirret. Han visste ikke svaret på dette, men han vet at løpe til et annet land er ikke et svar? Stråling fortsetter å hjemsøke Sri Lanka til det punktet hvor det er umulig å komme tilbake og bo der. Ingen større endringer har funnet sted hos mennesker etter en borgerkrig heller. Han skjønte nå første gang om hvordan vil bli virkelige flyktningen etter så mange år. Kroppen grøsset. Sinnet brant. Skam spiste. Han vet ikke hvor han skal dra.

4.5 farger

Vignesh glemte å hente brevet den dagen. Da TV-nyheten var over, gikk han ut for å hente brevet. Sakte åpnet han postkassen og hentet brevet. Så låste han den og tok nøkkelen og kom tilbake. Det var da han plutselig la merke til det. Forsiden av huset var merket rødt og fremdeles vått. Et øyeblikk følte Vignesh seg syk. Han forstår godt hva det betyr. Han tenkte først å ringe politiet. Så ga han opp ideen. Han tenkte: 'Vi må redde oss selv.' Det er hat overalt. Kan ikke stole på noen. Det samme gjelder politiet. Han bestemte seg ikke ringe til politiet. Et øyeblikk forstod han ikke hva han skulle

gjøre videre. Neste øyeblikk skjønte han faren for å være hjemme. Vignesh løp raskt inn. Han vet ikke hva han skal gjøre der. Så løp han mot rommet til Thiri.

Thiri kunne ikke forstå handlingen til faren som kom et spøkelse. Så reiste seg fra sengen og så på faren sin og 'Hva slags demon rømmer etter? ' Hun spurte. 'Skynd deg ... gjør deg klar ... gjør deg raskt ... De kommer til å brenne huset. Gjør deg klar uten noe forsinkelse,' sa Vignesh. Ingenting er klart for Thiri. Hun så forbløffet på faren.

Da han så dette, spurte Vignesh: 'Hvorfor er du frossen uten å si noe?'. 'Hva snakker du om? kom hit og ba meg gjøre rask alt, men hva snakker du om Pappa?' Hun spurte. 'Akk, du er en jente som ikke forstår noe. De ferge legger foran døren vår. De skal sette fyr på huset vårt om natten.' 'Jeg vet det, pappa. Hvis de ferge legger, vil de også sette fyr på huset' sa Thiri. 'Gjør deg klar da,' sa Vignesh. 'Hvorfor vil vi løpe hjemme fra, pappa? Jeg vil ringe til politiet og fortelle hva som skjedde, og se hva som skjer.' sa Thiri. Sinne kom til Vignesh. 'Nå begynner de å vise karakteren til 'rasisten' i politiet også. De kommer hit bare etter at huset brenner ned, selv om du ringer til dem. De vil ikke komme til tid. Hvis noen spør om hvorfor er dere for sent, vil de fortelle at de hadde anen jobb over hodet. Skal du brenne i hjel i dette huset?' spurte Vignesh. 'OK pappa, OK pappa ... jeg kommer snart. Jeg vet ikke hva som skal ta med og hva jeg skal ikke ta med,' sa Thiri. 'Ta bare de viktigste og legg dem i en bag,' sa Vignesh.

Det tok lang tid før Thiri kom ut. Vignesh sukket etter hvert som timene gikk. Hun hadde en tung veske i hånden. I stedet bar hun en stor bunt på ryggen. Vignesh snappet den fra seg og kastet den inn i bilen. Så låste han inngangsdøren på huset og satte seg raskt inn i bilen. Etter å ha tenkt en stund, kjørte han mot Balan's hus.

Balan var først sjokkert over å høre historien fortalt av Vignesh. Etter middagen vil han samle noen flere venner og vil reise til Vignesh hjem i bilen. Han fortalte det til Vignesh. Han insisterte på at det ville være bedre å vente der og filme hvem som satte fyren.

Vignesh likte ikke den ideen i det hele tatt. Han hadde allerede filmet i Hellas, og hans erfaringer ble husket godt. 'For en unyttig ting, Balan,' mumlet han. 'Ikke bror, de vil sette fyr på alle fargede mennesker hjem hvis vi ikke reagerer nå. Vi må sette en stopper for det i dag.' Sa Balan. 'Jeg liker det også, men vet du at Norge ikke lenger er det vi tror den er? Hvis vi går ute midt på natten, vil politiet mistenke oss. Nynazistene ville drepe oss hvis de visste at vi filmet dem eller fulgte etter dem. Det burde være unødvendig. Selve beste at huset måtte overlates til å brenne. Det er det som er bra for alle. Kom vi hit med et hus? Eller, skal vi gå med et hus? Hvis hjemmet blir brent, vil bli betalt av forsikring. Hvis livet mistet, ingen kan kjøpe den tilbake,' sa Vignesh. Angst og frykt overveldet ham.

'Hvis vi var redde slik, vil de klatre på oss som treet og danse på det, bror. Hvis du får mansjett over mansjett og du bøyer for den, må du være en idiot. Hvis du mansjetter over mansjetter noen som allerede bøyde seg, du er også en idiot. Til dette må vi gjøre som et kutt med to deler er slutten på den fantastiske løsningen. Ellers vi må kaste blod unødvendig,' sa Balan sta.

‘Du snakker uten å forstå dagens situasjon. Når våre regjeringer ikke lenger lar oss kjempe, må vi be dem om å la oss leve. Slik går politikken nå i Norge. Alt som en gang var kjent som skam, er nå rettferdiggjort for dem. De vil ikke lenger være nervøse for noe. Menneskelig jakt vil være deres hobby videre,' sa Vignesh.

‘Broder du trenger ikke å være unødvendig redd. Vi trenger ikke gjøre noe. Vi skal bare se på hva som skjer der,' sa Balan.

'Bror, de prøvde å myrde meg i Oslo for en video tatt av Thiri i Athen. Du vet det også. Trenger du det nå? Det er også en av de 'sterke guttene' hos nynazister som er i frontlinjen, det har jeg hørt om. De vil bruke blind vold. De kan drepe også. Før du setter føttene, må du vite dybden. Ikke bare gå og bli sittende fast i deres vei. De har bare en jobb som jakte fargede mennesker. Hvorfor går vi der og faller som byttedyr? Fortell meg, vær så snill?' Sa Vignesh.
'Broder, det er ikke riktig at du skal skremme oss slik. Vi skal dit først. Og vi sitter inne i bilen stille uten at de vet det. La oss ta videoen. Det er alt. La oss gå og ta Mohan og Rupan til festen. Bare ikke vær en redd bror. Vi kan ta med det tamilske våpenet for en viss sikkerhet. Du må bare bruke den og unnslippe, hvis noe skjer.' Gang på gang å flørte Balan med planen sin.
'Kan vi tro det? Vi vet ikke hvilken retning som vinn vil slå? Ikke sikker på hvilken retning de kommer fra? Vel, la oss se hva som skjer hvis du tør så langt,' sa Vignesh.

Disse minnene kom til Vignesh en gang. Den tiden, da han var ung, det var vanlig for tamilske ungdommer å gå til 'diskotek' og andre underholdningssteder. Hvis det er noe problem, vil Tamilene sannsynligvis måtte trekke seg tilbake. Noen ganger brukes chilipulver som et våpen hvis de kommer inn i huset for å bli jaget etter noen problemer. Hvordan ville det være om det fikk øye på dem som hater å sette chili i munnen? De ba usynlig med tårer og er fremdeles udødelige minner i dag.

*

Klokka ett samme natt kjørte Balan, Vignesh, Mohan og Ruben ut i Balan's bil. De dro først til Vignesh's hus. De hadde to videokameraer og et tamilsk våpen i en plastflaske klar. De nærmet seg Vignesh's hus og fortsatte å kjøre forbi huset hans uten å stoppe der. Det var tydelig for dem den gangen at det ikke hadde skjedd noe uheldig. Så parkerte de bilen på et skjult sted. De holdt kameraene klare og ventet på nazistene. Mens de ventet, lente Mohan og Ruban seg tilbake og snorket som om de ikke hadde noen bekymringer. Det gjorde Balan litt irritert, men han sa ingenting.

'Fra det øyeblikket mennesket mister menneskeheten, begynner han å jakte på andre mennesker eller deres ressurser. Sett i lyset ser det ut til at mange mennesker verken er født eller lever uten menneskehet. Verken historie eller nåtid har endret karakteren fra et menneske. Mennesket har alltid bevist at han er et dyr. Bare tungen hans, med språkets tryllestav, drysser det magiske pulveret som 'isme'. Dermed forfører andre mennesker. Disse 'ismene' vandrer forgjeves som tomme ord som mange ikke forstår. Menneskets gjensyn er dystert. Det begraver giftene, i det enkle ordet som alle forstår. Innhøstingen tar bort menneskeliv. Virkeligheten viser mennesker som flyr for seg selv. Det gjenspeiler alltid Darwins teori og Hitlers aktivisme.' Som Vignesh trodde.

Øynene til de som ventet på nynazistene, ser etter dem, ser etter dem, til slutt kjedet de seg godt. I det øyeblikket fokuset begynte å dreie i en annen retning, et kjøretøy kom med lyn hast og stoppet. Fire personer kom seg ut av det. Da de så det, begynte Vignesh og Balan å filme dem. En av de nynazisten fant det tilfeldig. Da Vignesh innså dette, frøs det et øyeblikk som i en transe. Han klarte så å rope på dem i baksetet: 'Gutter, stå opp, stå opp.' Samtidig fortsatte han å filme. Mohan og Ruban reiser seg våkne som de er. Vignesh sa, 'Ta chilipulveret og behold det,' og fortsatte filme. Frykt har kommet til Balan. Han la ned kameraet og prøvde å starte bilen.

En av nazistene, som løp med et baseballballtre mot dem da han fant ut at de startet bilen, traff bakruten til bilen. Samtidig Balan ga mer gass til bilen og hentet den fra stille stående. Bakspeilet knuste og falte som kandissukker inni bilen. De to nazistene grep Mohan ved hullet som åpnet seg og prøvde å trekke ham ut. Ruben kastet chilipulveret og slo dem gjennom hullet i pannen. De sto uutholdelig det chilipulveret som brant i øyne deres, og så danset de uten syn på gaten. Ruben sa: 'Om dere kom igjen, vi vil mate en suppe som vil irritere hele kroppen deres.' Balan presset sakte

personen som sto foran bilen sin ved å bevege bilen sakte mot ham. Gradvis økte hastigheten, og den skremte nazisten trakk seg brått. I følelsen av frihet flyttet kjøretøyet deres bort fra stedet.

Da dette var over, la nazistene merke til at mange kikket ut av hjemmene sine. Det ble til skamme og uverdighet for dem. De beveget seg bort i raseri over at noen svarte griser hadde forvirret planen deres.

*

Vignesh, som kom hjem neste morgen, brukte parafin og en høytrykkspyler for å slette fargemerket. Så i postkassen og fra døren fjernet han navnene deres. Han trodde det hadde vært tryggere å ta en postkasse på postkontoret og dra dit og hente brev. Postkontoret har lav kapasitet til å tilby den tjenesten nå og den forårsaket store problemer.

5

5.1 Sigøynere

'Marxisme, maoisme, kapitalisme, så en som denne utløpte' isme' kan ikke forhindre lidelse av menneskeheten, men den har delt verden i mange polar. Selv om det ikke er noen stor feil i denne 'ismene', er det ingen historie om at de som håndterte den ble håndtert med menneskeheten. Deres filosofi er å lure og undertrykke andre mennesker med denne 'ismen'. Mange politikere trenger avhengighet av nasjonalisme mer enn disse 'ismene' i våre dager. De vil at nasjonalismen skal dekke over deres politisk konkurser ... å trekke folk til følelsens høyder ... for å rettferdiggjøre urettferdigheter ... for å få flere til å tro det. Den giftige læren om den nasjonalismen har ødelagt verden mange ganger. Det ser ut til å være noe bedre enn nasjonalisme i den 'ismen', å gjøre folk til flokker. Historien har vist gang på gang at folk som er bundet av nasjonalisme vil forstyrre noe uten tvil.

Pusten til høyreekstreme blir hardere nasjonalisme. Det presset tilbake alle de politiske partiene og okkuperte folket med raseri. Det spurte arrogant om det var noe følgesvenn som ble funnet som nasjonalisme for å krone tittelen. For å dekke over deres politiske svakheter har mani og forfølgelse av uskyldige lenge blitt brukt over hele verden. Den egoistiske personen som anser det som rettferdig, kommer ikke til å bekymre seg for lidelse, tap eller ødeleggelse av andre uskyldige mennesker. Av en politiker som fraskriver seg menneskeheten og i psykiske lidelser ... Av en politiker som bare har egoistiske øyne ... kan han spre nasjonalismens giftige ild uten skyld og varme opp med det. Nå har slike politikere mangedoblet seg over hele verden.

Å bli født inn i en nasjon der rasisme er godt drevet av nasjonalismens gift, og der det er kaldblodige politikere har overtaket er smertelig av den som elsker menneskeheten. Landet er delt og har en historie med blodsutgytelse, slik vil det alltid være. Det vil ta livet til tusenvis eller millioner av mennesker uten skyld, til tross for all menneskelig sivilisasjon. Nasjonalismen vil våkne og bli ansiktet til den bloddrikkende besatte demon. Om den sosiale darwinismen ... om det faktum at den sterkeste mennesker fortjener å leve i verden, misforsto ikke disse nasjonalistene hva de tenkte eller snakket om på den tiden. De som tenker mot det vil bli gjort til fiender, og så vil de bli utslettet. Det er et faktum at slike tanker ikke går fortapt i det menneskelige samfunn. De som er modne nok til å se det sakte slippe ut og varme seg opp når tiden er inne, bør ikke ha samvittighet over ulempene.

Individuell tilbedelse vil alltid seire under høyre-ekstremister og harde nasjonalister. Noen ganger vil de kutte inntektsskatten godt og tjene mindretalls arbeidsgivere og de rike. De aller fleste fattige og sårbare vil lide mer og mer. De vil gå ned og prøve å finne en grunn til det og opprettholde seg selv.

Det er ikke uvanlig at de drar inn alternative rase eller alternative politikere og klandre på dem. I Historien er det en oppfølger. Som skal foreviges i minnet til folket for alltid. Den ønsker elendighet i dag velkommen fordi den har forsvunnet fra folks sinn. Noen ganger omskriver høyreekstreme politikere historien med sine magiske taler. Mennesket kommer ikke til å fortsette å være fri fra den tragedien.

Den tidligere franske presidenten Sarkozy, beviste for en tid tilbake at de høyreorienterte politikerne ville gjøre hva som helst for sine egne egoistiske formål. Han deporterte romanifolk fra Frankrike på to tusen ni og ti. Da verden holdte kjeftet. Det Sarkozy trengte var den overveldende støtten fra de innfødte velgerne. Han regnet ikke med at menneskeheten ville gå til grunne. Mange forstår ikke forskjellen mellom folket som støttet Hitler i andre verdenskrig og menneskene som støtter Sarkozy i dag. Menneskeheten vil bli ødelagt i egoisme til en bestemt rase eller land. Det ville være riktig for dem. Det ville ikke være riktig for menneskeheten eller for et samvittighets menneske.' som Vignesh tenkte på en lang filosofisk forklaring.

'Mange kunne ikke tro at en slik hendelse hadde funnet sted i Europa i to tusen og ti. Den gang motsatte EU seg sterkt. De var sjokkert over å se det. Det er reist tvil blant noen om at det samme EU en dag kan styres av Høyre-ekstremister. Hvis det skjer, hva vil da skje videre? De gjemte det i tankene sine med frykt. Endringene handler ikke om å banke på døren og få tillatelse. Når en mann er forbløffet med spørsmålet om hvordan det noen gang vil komme, vil en tsunami komme og slå dem. Lite visste noen på den tiden at en tsunami i Europa var nært forestående.

Faren fra et land i Europa rystet mange kontinenter under andre verdenskrig. På grunn av dette verden blødde voldsomt. Millioner på millioner uskyldige liv gikk tapt. I dag vokser EU som ett kontinent. Hvordan kan noen forhindre at det en dag bringer verdensfred i fare? Verden skalv, når dagen kom til å bevise det.

Dette er ikke en urettferdighet som bare skjer i Europa. Det kan finne sted i alle deler av verden. Det skjedde med Tamilene som bodde i Colombo, Sri Lanka. En hendelse fant sted på en gang da de ble flyttet med den begrunnelse at de var uegnet til å bo i Colombo ettersom de ble født som Tamiler i sitt eget land. Effektiviteten til et lands politi eller etterretningstjeneste må forbedres for å fange terrorister. Det kan gjøres til en viss grad av Vesten. Hvis du treffer, må det være en terrorist. På Sri Lanka er misforståelsen om at Tamiler er terrorister dynket i blodet fra flertallet. På grunn av utilgjengeligheten av en benforlengelse når Dutugamunu sovet, hatet han Tamiler at han trodde de tok landet hans, hans tenke tok tusenvis av Tamiler liv etter han i siste og dette århundre. Selv om det tamilske rase lider i Sri Lanka i dag, avtok ikke de respektive grusomhetene. Flere brudd ... Hevn ... fortsetter uten ende.

Den syvende juni to tusen og syv arresterte den srilankiske regjeringen Tamiler i Colombo og overførte dem med busser til det såkalte Tamil-området. Et annet dypt historisk arr vil forbli uutslettelig etset på det utartede ansiktet på Sri Lanka. Buddhistiske sønner brydde seg ikke om arrene. Det er vår dumhet å forvente rettigheter i et land der Tamiler blir drept. Ikke-vold mistet ... våpen kom ... våpen mistet ... hva er det neste? Hva vil buddhister gi oss? Forfølgelse?

Land som har mistet menneskeheten til krig, må være de som har mistet ansiktet i lang tid. De kunne ikke hente den tyske ansiktene som ble snappet av nazistene. Det sies fortsatt i de berørte landene at

tyskerne brente ned huset, drepte dem uskyldige mennesker og voldtekt kvinner. De blir sett på som demoner. Dette er et vanlig merke på alle nasjoner som mister menneskeheten.

Egoistiske politikere som søker kortsiktig politisk gevinst, begraver raskt disse fakta og begraver det en stund i sin kampanje. Graver vil en dag våkne. Da vil de stygge dra på jakt etter menneskeheten.

Frankrike repatrierte igjen sigøynerne med tvang til Romania og andre steder i begynnelsen av januar totusen og atten. Det faktum at selv om Romania ble med i EU, var sigøynerne ikke i tellingen av noen, og de blir utvist fra EU-statsborgerskap. Nektelsen av den retten skyldtes det faktum at de ble født inn i en rase kalt sigøynerne.

Det fortsatte som en handling for å fortsette å straffe folk som historisk hadde blitt straffet i lang tid. Å gjøre det i Frankrike var en veldig motbydelig, vanærende for brystdunkende tradisjon som europeere.

Disse sigøyner nomadene emigrerte fra den indiske delstaten Rajasthan til europeiske land i rundt seks hundre f.Kr. Europeerne så på dem som urørbar lav kaste og holdt dem som slaver. Disse sigøynerne måtte lide mange vanskeligheter og fikk kallenavnet tyver og skitne. Noen ganger er evolusjon enda rarere. Det er fremdeles rart å se de som forlot samme sted for noen tusen år siden behandle de som kom noen tusen år senere fra samme sted som slaver og urørlige. Det er det som skjedde med hvitt og svart.

Italia, Spania og Hellas så Frankrikes bortvisning av sigøynere, og de deporterte dem også med makt. Sigøynere blir født som nomader. De liker ikke å bo på samme sted. De nomadiske bena er rastløse. Er ikke enig i å bo på ett sted.

Sigøynerne, som hadde blitt utvist med tvang, vendte tilbake til Vest-Europa i noen tid. Dette gjorde den ekstremistiske regjeringen i Frankrike sint. De har ikke klart å stoppe flyktningstrømmen. Og kunne ikke kontrollere at sigøynerne kom tilbake. Det resulterende hatet gjorde dem sint.

Den ekstremistiske høyrestyret overtok området Trabesson i Frankrike over natten og satte opp store interneringsleirer der. Sigøynere ble holdt i leirer som var satt opp slik. Det skapte et forferdelig blikk da den nye Holocaust ankom til Frankrike. Å jobbe eller dø uten mat ble unngått her til døden. Det brakte lettelse for mange sigøynere som var fanget i den. Bare deres frihet blir for tiden ofret. Det faktum at frihet og liv ikke ble ofret grovt som skjedde i andre verdenskrig ga dem lettelse. Smittsomme sykdommer spredte seg etter hvert som flere mennesker var begrenset til ett sted. Det var helseproblemer. De må tåle disse ulempene. Det økte antall dødsfall. Noen mennesker i verden var så muterte at de var glade for det. Det oppstod tvil om dette var deres indirekte plan.

Å sette opp leirer som dette og fylle mennesker har nå blitt noe akseptert av verden. Ankomsten av FNs generalsekretær i år to tusen og ni på den tjuetredje dagen i april førte ikke til noen endring i Sri Lanka. Dette eksemplet ga EU-landene mye mot i dag. Hvis et fattig land uten sterk økonomisk ryggrad kan ta tak i Indias eller Kinas skitne skjorte av baksiden og stå opp mot verden og gjøre hva den vil, hva bør verdens rikeste, og var en gang imperialismen i mange land og var supermakter være redd av? Som de trodde. Det motet fikk dem til å handle fryktløst. Land som begynte å gjøre det, lurte først på hva de skulle gjøre med flyktning invasjonen, men så anerkjente de det.

Hvis land som Sri Lanka av en eller annen grunn kan holde sitt eget folk i leirer, hvorfor kan vi ikke gjøre det? Muligheten bød seg snart for det srilankiske folk å smake medisinen de hadde tilberedt for seg selv. Det faktum at India uheldigvis hadde blitt naboen, var det tamilske folks uforanderlige forbannelse, var gjentatte ganger ettertraktet av dem. De ble tvunget til å bli ofret en gang til.

Med tiden og med politisk endring; Det har skjedd mange endringer i synet på europeiske land, og forventet kjas og mas der var borte. Det brakte så mye lettelse til Frankrike. Flyktninger eller sigøynere var problemene i et av de mange landene i EU. I noen land forårsaket de begge store problemer. De var mer opptatt av å måtte bekjempe det og redde sine sosioøkonomiske systemer. Det var klart for politikerne at det ikke ville være lønnsomt å be innfødte om å overlate komforten til bosetterne. Denne kampsituasjonen syntes på en måte å være enig med Frankrikes plan. Det fortsatte å gi den franske regjeringen stor lettelse og beroligelse. Da de forsto denne endringen, låste land som Italia og Spania i hemmelighet de returnerende sigøynerne i store interneringsleirer.

Pressefriheten i et land er alltid bundet til politikernes ukontrollerte, umenneskelige og egoistiske aktiviteter. Artikler om sigøyners lidelse dukket ofte opp i magasiner og aviser. Men flertallet av mennesker, som var skeptiske og avsky av dem, nektet å tro hva pressen skriv. De la ikke vekt på det. Noen ønsket å bli kvitt dem.

Spania var det første landet som forbød bruk av kameraer i bærbare enheter for å forverre og destabilisere unge mennesker. Den hyppige eksponeringen av politisk virksomhet av slikt utstyr bidrar til dette. Det er argumentert for at videoopptak av sigøynerleirer med slike kameraer og plassering av dem på internett, vil bringe sikkerheten i landet i fare. Etter det var landet det første som forbød bruk av kameraer i slikt utstyr. I stedet for å protestere, uttalte EU seg ikke først. Så fulgte de Spania og begynte å forby bruk av kameraer i slike håndholdte enheter. Spania begynte deretter å utforske hvordan man blokkerer Googles satellittbilder.

Disse endringene overrasket land som USA og Japan. Økonomien var viktig for dem og Kina, derfor sluttet de å blande seg inn i dette og fortsatte taktikken som flykte og stikke av.

Demonstrasjoner fant sted i noen land, med lite kunnskap om hva som skjedde med sigøynerne. De ble hardt undertrykt av politiet, etterretningstjeneste i den ekstremistiske staten.

5.2 Sigøynere i Roma

Nesten hundre og femti sigøynere samlet seg for moro skyld den sekstende dagen i året to tusen tjuefem i forstedene til Roma, hovedstaden i Italia. Det var en varm kveld. Vinden gynget mens menn og kvinner danset. Mange hele griser ble grillet der for å spise. Det ble grillet mye flere typer kjøtt enn det. De vil drikke alkohol drakk den og tygget snacks. Den mest diskré musikken gjennomsyret der. De danset deretter. Sigøynernes dans og musikk er en av de mest populære. De lar ikke det være. I deres kultur er ikke ekteskap noe som skjer over natten. I deres kultur er ekteskap noe som også kan skje med små barn. Det sies å være til stede også i India. De bor i en tett familie med en kone som tilhører mannen i det sosiale systemet. Ansvaret for å ta vare på familien er konas første plikt. Kvinner tar det som sin sosiale plikt å få og oppdra flere barn.

I rusen av alkohol og musikkens majestet beveget dansen seg mot sitt høydepunkt. Mange begynte å heie; Feiringen ble lukket ut med samme entusiasme av kvinner, menn, gutter, jenter og eldre. Forstå ustabiliteten i livet som er i dag og ikke i morgen, og dette øyeblikket er i veien for å være sant. Trangen til å nyte det krøllet gjennom dem.

Dansen deres gjorde dem sultne og slitne en stund. De sultne begynte å ta maten de trengte. Så var det to jeeper med italienere som kom raskt. De store, store tatoveringene på kroppen identifiserte hvem de var. Noen som så dette, begynte sakte å trekke seg tilbake. Det var seks personer i den ene jeepen og fem i den andre jeepen. Jeepene deres kom raskt. De som hadde en viss forståelse av hva som var i hendene, skyndte seg inn og prøvde å skjule seg. Noen forsto ikke hva som foregikk. Noen

danset uten å legge merke til at de kom. De som har glemt den nåværende tilstanden i verden under påvirkning av alkohol, fortsetter å danse entusiastisk uten bekymringer om i dag. De så på menneskene som skjulte seg i frykt, lo av det.

Virkeligheten sank ned i uorden. Etter en stund skjøt kulene mot sigøynerne uten nåde. Det var da den første edru musikken døde. Så motbydelige stemmer brøt ut. Likene til to av instrumentalistene falt til bakken. Danserne, mat spisende, barn som lekte løpe og søk, mange kvinner, før de skjønner hva som sømmer i kroppen; De falt til bakken som rotte trær. For å se livets slutt med et så falmende minne, vil marerittene det produserer vare så lenge du lever i denne verdenen. Død smerte med puls, Siste klaff på lemmer, Dens høyeste smerte, spruter blod i høy hastighet, Kroppen som mister blod og blir utmattet, Kroppspuls som sakte går til slutten, sliter med å la den siste pust, Tilstanden som oppstår etter at øyets bevegelse slutter, Lidelsene til menn som ser det som ikke skal sees. Blod overalt, Flekken begynte å spre seg. Nazistene skjøt ikke og dro umiddelbart, nazistene kom rundt i jeepen og skjøt som om de skjøt for moro skyld. Så de kjørte kjøretøyene sine lynraskt etter å ha hørt politiets bråk et sted.

Stedet mistet sin glede feiring og ble kastet inn i slagmarken med rop og tristhet. De som snappet sine barn, bror, søster, mann, kone og foreldre, og de som så dem, gråt bittert, de kunne ikke forstå hvorfor dette skjedde med dem. Deres sørgelige lyd ekko overalt. Solen skammet seg over å se den umoral, og med sorg ... orket ikke å se den grusomme menneskeslekten ... ble rød av sinne og forsvant i skyen.

Lydene av skudd må ha blitt hørt så langt som byen. Noen har siden gitt informasjonen til Beredskapstjenesten. Politi og ambulanser rykket dit. Flere ambulanser, politi og helikopterambulanser ankom tydelig etter brutaliteten i angrepet. Ekstra politi sperret området for å forhindre journalisten i å nærme seg stedet.

Politiet var mer fokusert på å prøve å redde høyreekstreme. Deres frykt var at opposisjonen ville gjøre dette til en massiv kampanje, og de vil ikke se dette skje under deres styre. De ba politiet legge til rette for at journalister ikke overdriver det. Noen aviser og TV-selskaper gikk utover det og filmet med helikoptre. De sendte den også direkte. Politiet kunne ikke stoppe det lenger.

Journalister som ble avholdt nær scenen ventet på å motta nyheten. Det var usant at bare ti av dem ble drept som rapportert til journalister som hadde blitt stoppet på avstand. De nektet å tro på det. Ambulanser som ankom stedet, Ambulanse som kjørte tilbake fra stedet, Antall skadde, alt dette i deres antall sendte de en melding om at mer enn hundre mennesker kan ha dødd. Bilder tatt fra Heli ble snart kilden til meldingen.

Etterfølgende rapporter sa at antallet som ble gitt av politiet var usant. Det ble også avslørt at de skjulte sannheten av en eller annen grunn. Å gjøre det ville undergrave troverdigheten til den eksisterende informasjonsfriheten og kritikk vekket at dette var en veldig farlig utvikling mot demokratiet.

Mesteparten av kritikken var mot politiet som var stasjonert på stedet. Journalister vet at politiet har blitt tvunget til en slik handling. Journalister har vært hardt kritiske til dem for å bevisst avsløre sannheten.

Til slutt ga politiet informasjon om at sekstifire sigøynere ble drept og trettiseks ble skadet, og de beklaget tidligere rapporter som ikke kunne bekreftes.

Journalister kontaktet sykehus. Følgelig erkjente politiet endelig at informasjonen var sant, og utstedte uttalelser som fordømte nynazistene og den nåværende Høyre-ekstremist regjeringen. Massive demonstrasjoner fortsatte i mange byer i Europa etter det brutale drapet på sigøynere. Disse statene forutsa at disse demonstrantene ville være farligere for staten enn nynazistene. De slapp løs mer politivold mot dem for å dempe protesten. Mange organisasjoner i Italia fortsatte å protestere. Regjeringen i det landet likte det ikke i det hele tatt. Det var opptatt med å prøve å kontrollere dette på en eller annen måte.

De ble blendet av overdreven pressefrihet og tillatelse til demonstrasjoner. De bestemte seg for å forby demonstrasjoner og vil sensurere, sosiale medier og avisrapporter. De bestemte seg for å stramme inn reglene først.

Å endre disse lovene i det italienske parlamentet var ikke noe problem. De ga seg ikke like godt. De endret loven for å gi politiet makten til å arrestere og holde noen i mer enn to måneder uten å gå videre med dem i retten. Dette kom som et enormt sjokk for mange medier. Det forårsaket også stort sjokk og frykt for opposisjonen, venstresiden og progressive organisasjoner.

Som vanlig reagerte politiet veldig sterkt til denne gangen mot de involverte i demonstrasjonen. I tillegg til media under streng sensur, Regjeringen mente at slike begrensninger var viktige hvis det skulle være en stabil regjering som ikke ville bringe landets sikkerhet i fare. Det ble diskutert at det skulle iverksettes ikke bare i eget land, men i alle land i Europa. Det dekket opp problemet fra nynazistene og understreket trusselen mot islamske ekstremister overfor verden og styrken som trengs for å undertrykke den. Den hevdet at ved å bringe inn disse lovene var det mulig å undertrykke dem og bringe fred til Europa og de andre nasjonene i verden.

Selv om det først var noen motstand mot en slik ide i EU, var de godt klar over teppet som ville hjelpe til med å undertrykke islamske ekstremister. De ble også enige, vel vitende om at det ville hjelpe dem å skjerpe posisjonen ytterligere i landene sine.

Lovgivningen ble senere vedtatt av Europaparlamentet, noe som gjorde den gyldig for hele EU. I tillegg ble den gyldig for andre EØS-EFTA-land som samarbeidet sammen med EU på en ellers annen måte. De som prøvde å protestere mot det, visste på forhånd hvordan loven ville smake. Bekymringen for sigøynere som ble drept av nazister blir sakte glemt av lovendringene ... de voldsomme protestene som fulgte ... mysteriene om at de som gikk til ute, kom aldri tilbake ... den pågående situasjonen til sine slektninger om hvor de gikk seg vill. Virkeligheten er at de som drar ikke kommer hjem, som nylig ble importert til Europa fra land som Sri Lanka og Latin-Amerika.

USA, som har spionert på europeiske land, har innvendt for første gang. EU tar det ikke for gitt. Noen har spøkt med at dette ikke er noe nytt for USA. Da fordømte asiatiske, afrikanske og latinamerikanske land det. De stoppet det med fordømmelsene sine. Ingen ønsker forhandlinger i finansielle transaksjoner med EU. Verden er ikke i en tilstand av å ignorere den akkumulerende økonomien, snarere enn av sosial rettferdighet og medmenneskelighet. Det var så anstrengt.

5.3 Tyrker i Tyskland

De fleste av Tysklands innvandrere er fra Tyrkia. De kom med makt til Tyskland da det var forenede osmanske imperier. Etter de osmanske imperienes fall bodde de ikke lenger i Tyskland, og deres liv ble drevet av hyppige besøk til og fra hjemlandet. Da andre verdenskrig brøt ut, vendte de helt tilbake til hjemlandet. De ønsker ikke å bli tvunget til å puste inn giftige gasser når det er ren luft i hjemlandet. De emigrerte til Tyskland for arbeid i 1961, etter at andre verdenskrig ble historie. I løpet av tiden ble de den største minoriteten i landet. I motsetning til de innfødte, hadde de en mindre

farge og fulgte en annen religion som er islam, som forhindret dem i å bli akseptert av mange innfødte, som de også var tyskere.

Personlig preferanse og motvilje er forskjellig, men loven og dens praksis er likegyldig for alle. Tre og halve millioner mennesker av tyrkisk herkomst bodde i Tyskland i år to tusen under den beskyttelsen loven ga. I dagene som fulgte var det flere og mer voldelige angrep på muslimer og mennesker av andre raser eller fargede. Selv om en del av de misfornøyde tyrkerne vendte tilbake til hjemlandet, fortsatte de aller fleste å leve med kampen i Tyskland som andre fargede mennesker.

Forstad Kreuzberg i Berlin var en gang kjent som Lille Istanbul. Selv om mange tyrkere som bodde der, ble fordrevet på grunn av stigende boligpriser, bor det fortsatt et stort antall tyrker der. Bryllupseremonier som finner sted i henhold til deres kultur er vakre, luksuriøse og spennende.

Om morgenen den sekstende august totusen og tjuefem, gikk seks unge tyrkiske menn for å dekorere hallen. I det øyeblikket kom fire omtrent fjorten år gamle gutter, kledd i shorts og skjorte i samme farge, løpende og sto foran de tyrkiske ungdommene. De hadde klippet håret veldig kort. De så på de tyrkiske ungdommene og ropte 'Heil Hitler' på en spottende måte, sparket dem hardt på bakken og hilste dem med Hitler Salutten som om de ble hederlig til ekte Hitler. De tyrkiske ungdommene ble blåst bort av det uventede. Stod frossen i sjokk.

De unge mennene som fikk hilsen, slapp ikke hendene, de stirret bare på de tyrkiske ungdommene som om de ba om tillatelse. Tyrkisk ungdommene forstår ingenting. Spørsmålet oppstod i dem om de forventet å bli hilst til gjengjeld. Forventer de det? Vil vi returnere en slik honnør? Vil vi ikke heller kutte av hendene? De fortsatte å vakle i tankestrømmen.

I den ble en ung tyrkisk mann plutselig sint. Han løp for å slå dem. De andre unge mennene som så det, forfulgte dem med. Ser dette, flyktet NEO-NAZI-ungdommer. Latter har kommet til den jaget tyrkiske ungdommene. De kom tilbake og åpnet og dekorerte hallen. De glemte hendelsen som et sprell.

*

Klokka sju den kvelden fikk det tyrkiske bryllupet en topp. Gjestene sang og danset og glemte frykten for omverdenen i dybden av lykke og henga seg til glede. Lørdag er hviledag for mange Utseendet til hallen ser ut som, alle ble invitert, kom til seremonien. Hallen var fullt fylt med en mengde gjester. Menn, kvinner, barn og eldre så tettheten i mengden. Deres tale, latter og englelignende utsmykning fikk det til å virke som om paradiset hadde blitt dratt ned til jorden.

Gaveutdelingen begynte ifølge det tyrkiske systemet. Bruden viftet med armene som en danser og takket dem og tatt imot pengesedler. Brudgommen takket også dem og tatt imot pengesedler. Betalerne gikk så langt som å gi hver pengeseddel til begge partnere uten diskriminering.

Plutselig kom det to jeeper og et vogntog forbi og stoppet foran bryllupssalen. Lastebilsjåføren stoppet vogntoget og gikk ut av bilen som om han var klar over inngangen til bryllupssalen. De hadde alle på seg masker. Tatoveringene på kroppene deres var velkjente. Det viste identiteten til dem og om hvem de var. Men fleste vet at alle tatoverte mennesker, ikke som dem. Noen tyrkiske ungdommer som sto utenfor, forsto ikke hva de skulle gjøre. De var lamslåtte og sto urørlige i noen øyeblikk.

Beboerne på jeepen sank ned med bensinbomber og hamre. Først kastet de tre bensinbomber mellom bryllupshallens dør og lastebilen. De knuste deretter vindusrutene med hamre og kastet

bensinbomber inne i hallen. Noen av tyrkerne som sto utenfor, prøvde å stoppe dem, men de svarte med å slå dem med hammer og kaste flere bensinbomber inn i hallen. Så tok de de andre kjøretøyene sine parkert på gaten og forsvant lynraskt fra stedet. Alt dette ble gjort som planlagt og ble fullført i løpet av få øyeblikk. De var ferdige før noen der kunne gjette hva som foregikk. Det var samme forvirring og skrik overalt.

Materialene i hallen og materialene som utgjør hallen strukturen er veldig brannfarlige. De begynte å tenne veldig fort. I bryllupet var nylonklærne som ble brukt av tyrkerne brannfarlige som å helle olje på den brennende ilden. Brannen konsumerte det tilgjengelige drivstoffet og skapte en forferdelig scene. Den spredte seg raskt med hastigheten på den tiden til slutten av verden ankom. Det er enda mer irriterende når det strekker tungen mot himmelen. Det uutslettelige ønsket om å vokse utenfor universet.

Åstedet for barn, eldre, kvinner og menn som kjemper mot brannen spredte seg som en endeløs forferdelig tsunami. Noen hoppet gjennom vinduene når de forsto situasjonen. Det er et enormt drag på hvem som klatrer opp vinduet og hopper ut først. Lastebilen som sto parkert ved inngangen forhindret dem i å unnslippe en brann. Noen tyrkiske ungdommer som sto utenfor, rapporterte til brannvesenet. De lette etter steinene, knuste det gjenværende glasset og slet med å få menneskene ut.

Så de var i stand til å redde noen av dem. Mange besvimte av røyken. Noen ble forkullet og slet med ilden og besvimte. De fallene kroppene lå der. Stanken til en brennende kropp gjennomsyret stedet. Noen kastet opp fordi de ikke orket lukten. Stanken knuste menneskelig kontroll og spredte seg til alle fire sider.

Brannmenn, ambulanser og politi ankom etter at tyrkiske ungdommer kjempet mot brannen i noen tid. Brannvesenet reddet raskt folket og slukket brannen. Hundre og ti tyrker døde fortsatt av forgiftning og forbrenning. Trettisju personer ble innlagt på sykehus med alvorlige forbrenninger. Tjue seks personer gikk til sykehuset for lettere skader. Noen av resten ble testet for røykegift.

Politiet kontaktet journalisten som var der og forklarte om de strenge juridiske planene. Politiet utstedte en streng ordre om ikke å publisere opptak som viser noen mennesker i videoene, på grunn av media restriksjoner. De anbefalte at alle relevante opptak skulle sendes til sensur og frigis med deres tillatelse. På samme måte rådet de strengt til at media bare kan publisere informasjonen de gir.

Tragedien var uutholdelig ettersom det var flere små barn blant de døde. Brølet fra foreldre som har mistet barna, rister byen. Mange av de døde barna døde med brannskader, og sorgen over ikke å kunne bære det var uutholdelig. Kjolen deres var en grunn til det. Slik tok noen kvinneklær livet av seg. Tragisk nok bruden og brudgommen brant i hjel da de omfavnet hverandre. Scenen etterlot et varig inntrykk på det tyrkiske folket i byen.

De tyske mediene, som publiserte nyheten dagen etter, sa ikke hvor mange som hadde dødd eller hvor mange som hadde blitt såret. For ikke å bli overgått, noen ble skadet og noen døde, og årsaken til forbrenningen er ennå ikke fastslått. Å se disse nyhetene i media kokte det tyrkiske folket i byen. De gikk ut i gatene etter ettermiddagsbønnene den dagen for å protestere.

For å ha deltatt i demonstrasjonen uten tillatelse, stopper politiet demonstrasjonen og angriper blindt som var med demonstrasjonen. Sinne tyrkiske ungdommer angrep politiet. De spredte seg, uten å tåle det voldsomt planlagte motangrepet fra politiet. De knuste kjøretøy i sinne mens de løp og satte fyr på bygninger. Opptøyet endte ikke der. Det fortsatte å være en hendelse med brann på kjøretøy og eiendom i dagene som fulgte.

Dette gjorde den sittende ekstremistiske tyske staten sint. Det gir politiet makt til å skyte på stedet hvis de ser noen sette fyr på kjøretøy eller sette fyr på en eiendom. Siden den gang har flere tyrkiske ungdommer blitt skutt av politiet i gatene. Kroppene deres lå i gatene på grunn av frykt, og derfor ble de dessverre ikke begravet religiøst. Det forårsaket stor panikk og sinne blant dem. Dessuten forstår de ikke hvordan de skal bekjempe statlig terrorisme. Noen utnyttet situasjonen og førte dem inn i en hellig krig. Selv om det ble tatt lett på av de fleste, trodde noen det. For det gikk noen i hemmelighet uten å fortelle foreldrene sine. Tyrkernes stilling er slik at ulykker aldri kommer alene.

5.4 Utvisning av tyrker

Plutselig tok den Høyre-ekstremister tyske regjeringen en uventet beslutning. Følgelig bestemte den seg for å identifisere alle Tyrkere som har ikke-statsborgere som bor i Tyskland og deportere dem umiddelbart. Det arrangerte spesielle togtjenester for det.

Da dette ble kjent for det tyrkiske samfunnet som bodde i Tyskland, hadde de hard motstand. Den Høyre-ekstremist-regjeringen ga politiet full makt til å utføre sine plikter uansett. Politiet handlet uten barmhjertighet i å fullføre plikten. Det skapte mange menneskelige tragedier i historien til Nye Tyskland.

Tusenvis av tyrker ble arrestert over natten i Kreuzberg. Alle tyrkerne som levde uten statsborgerskap, fra mann til kone, fra kone til mann, fra barn til foreldre eller fra foreldre til barn, ble arrestert og innestengt på et stort stadion med streng sikkerhet. Stadionet var inngjerdet med flere meter høye piggtråd. I stedet for å blokkere de skarpe tornlignende tornene i gjerdene, ropte de til dem om å komme til ham og begå selvmord. Det er deres intensjon at slik innstramming også skal være en advarsel for andre raser.

De ble deretter umiddelbart sendt til Tyrkia med allerede ordnede tog. Politiet skjøt og drepte tyrkisk etterkommere som er tyske statsborgere, og de kjempet tilbake. Dens sanne tall ble skjult. Sensur er veldig støttende for det. Uansett sensur, i telekommunikasjonens tidsalder, kan ingen helt forby utveksling av meldinger. Kameraene kunne ikke fjernes helt. Nyhetene dukket opp på nettsteder, på hjemmesiden, på Twitter. Regjeringen kuttet deretter internettforbindelsen til mistenkte. Nappet mobiltelefoner. Denne typen nektelse av menneskerettighetene fra EU sjokkerte verden, men de så på dette som en observatør som ikke kunne gjøre noe. Minner om de døde menneskene i historien fikk mange til å fnise mens de så på nåtiden. Ingen kunne ha forestilt seg nok en gang. Selv om ideen om å gjenta var en kilde til frustrasjon for mange, var det forståelig for mange at den ble unnfanget.

Bekymringer om økonomien i stedet for rettigheter om og om igjen har sunket av mange land uten trøst. Til tross for deres motstand var disse landene i dilemmaet om å måtte ty til EU på et eller annet tidspunkt.

Den tyrkiske regjeringen nektet å akseptere de deporterte tyrkerne og holdt dem ved grensen. Det tyrkiske og bulgarske folket sørget for mat og vann til folket. Folket i landet ble opprørt da regjeringen gjorde dette. Store demonstrasjoner fulgte på begge sider.

Den tyske høyreekstremistisk regjeringen nektet å ta dem tilbake med tog. De ønsket ikke å vise menneskehetens fleksibilitet i beslutningen. De nektet med en uendret konklusjon. De tenkte bare egoistisk på folket sitt. Ideen om at Tyskland til slutt ville bli en tyrkisk stat hvis de deporterte tyrkerne ble returnert, var dypt forankret i mange høyreekstremistisk politikere.

Den tyrkiske regjeringen var sjokkert over å se de massive protestene i Tyrkia. Den fryktet at mange europeiske land ville ta dette som en leksjon og mulighet til å returnere flere mennesker i fremtiden hvis de ble deportert av Tyskland. De ga også valuta for Tyrkias økonomi, samt turister som besøkte Tyrkia. De kunne ikke akseptere at kontantstrømmen ville bli blokkert. Samtidig ble den tyrkiske regjeringen offer for protestene fra lokalbefolkningen ved å forlate folket midt på gaten, samtidig den tyrkiske regjeringen fryktet at de kunne miste regjeringen og forårsake sivil uro.

Den tyrkiske regjeringen sendte straks sine topputsendere til Tyskland for å holde maratonsamtaler. Det er utmattende når ingenting fungerer. Så innså det at de måtte forsvare politikken sin og endret avgjørelsen.

Samtidig kom slitne mennesker inn i landet sitt uten å spørre noen. Det tyrkiske politiet forble stille om de skulle skyte sitt eget folk. Regjeringen ble sjokkert av politiets handling, men tok ikke noen handling og forble stille. Den tyske regjeringen så det som en mulighet og arresterte og deporterte flere og flere tyrker. Det dustet av nazistenes argument om at befolkningsveksten var fienden av omfattende habitat og kritiske ressurser. Det første trinnet var å utvise tyrkerne fra landet. Mange europeiske land så på stykket med intensjon og stillhet. De tenkte bare på sitt eget land.

Tyrkia hadde ikke noe annet valg enn å til slutt akseptere sitt folk inn i landet. Den regnet med den økonomiske byrden som ville følge. Arrangementet brakte stor glede for alle europeiske land. Mange land i EU gledet seg i hemmelighet over at en måte hadde blitt født for seg selv. Disse regjeringene utviklet senere hemmelige planer.

Mange land har på dette tidspunktet rettet hard kritikk mot EU. EU ga i stedet en streng advarsel til disse landene om ikke å blande seg i deres indre anliggende. Det påpekte også at denne kritikken ville forårsake splittelser i økonomiske og politiske forhold til EU.

Etter å ha hørt ordet økonomi, mange land gikk som en slange på boksen. Inntekt, utgifter og midlene de nå har virket viktige for dem. Samtidig ble disse landene kokt ned til at de ikke kunne motsette seg at folket ble ofre for urettferdighet.

5.5 Europeiske byer ble den største ghettoen

I to tusen hadde noen forsteder i London blitt forvandlet til spontane 'ghettoer' ved å utvise de innfødte selv. Hvis du står der i mange forsteder, vil du bare se fargede innvandrere. Utover det, hvis du ser noen hvite, er de fra Øst-Europa. De er midlertidige eller fastboende med tanke på noen fasiliteter. Mer enn det kan du finne innfødte gift med fargede mennesker. Andre innfødte har forlatt treet og blitt permanent trekkende som fugler. Hvorfor skjer disse endringene? Hvorfor hadde ikke regjeringen en analyse av hvordan de kunne stoppe den? I vanviddet av om de skulle forstyrre deres individuelle frihet, ble sosiale splittelser forankret. London har utviklet seg til en metropol med flere uavhengige 'ghettoer' med multikulturalisme uten innfødte.

Å stå i disse forstedene gir inntrykk av å stå i sørasiatiske byer eller afrikanske byer. Denne endringen var ikke begrenset til London og rammet gradvis mange store europeiske byer. Litt etter litt forvandlet det byene. De store 'ghettoer' med frihet skapte varig frykt.

Ghettoer ble opprettet med kraften fra nazister i andre verdenskrig. De er ‘ghettoer’ som har grepet mennesker med sult, tortur, etterlatt mennesker i elendighet og drept dem. Historiske scener av nakne, tørre menneskelige lik stablet på gatene. De jødiske likene ble stablet på vogner og dratt av jødene. Det som fanger skrekken ved det hele er den triste bevegelsen til individuelle skjeletter som

ikke har noen egen muskel til å trekke dem inn i vognen. Disse moderne 'ghettoer' er av en annen art.

Uten statens intensjon eller planlegging er dette splittelsen som er forankret i menneskets grunnleggende, proteksjonistiske natur, skepsis til mennesker av andre raser, kulturer, religioner og mangel på forståelse og kunnskap om dem.

På en måte er det en historisk serie ... en legende som har spiret i begravd mistanke ... disse spontane 'ghettoer' har vokst forbausende over hele Europa. Disse 'ghettoer' uten dumping ble senere permanente by- og samfunnsstrukturer. Gjennom det handlet de innfødte og de fargede innvandrerne, som hadde falt i myra av hat, frykt og uvitenhet, med et kompromissløst ønske om å dele seg i to poler. Den endringen har nå fått mange til å tenke.

De fleste politikerne i disse landene var innfødte. De fleste av disse politikerne bodde i velstående områder eller utenfor byen hvor det nesten ikke var fargede innvandrere. For dem er ikke dette problemet et nabolag. Fjernt sørgende stemmer berører ikke ørene deres. De respekterte ikke dette problemet i starten. I stedet fokuserte de bare på oppgaven med å legge problemet under teppet. De har unnlatt å legge vekt på at dette forårsaker en stor sosial endring. Feilen til disse politikerne å stoppe eller avlede den endringen blir senere registrert som en stor historisk feil. Selv om de begynner å innse det nå, lytter ikke folk for øyeblikket til politikernes ord om emnet. Den forandringen forårsaker en irreversibel endring og vibrasjon i samfunnet som om det var en bølge produsert fra ett punkt, som forlot produksjonstilstanden, spredte seg i alle fire retninger og oppslukte hele vannskillet. Tilbake til utgangspunktet gjør det, det umulig å trekke.

Innfødt mennesker som forlot de store byene, bosatte seg i små byer eller landsbyer. Slike bosetninger var langt borte fra de store byene. Jobben deres vil være milene unna i byen. Det var viktig at de reiser for det hver dag. Likevel kan det for mange virke rart at ubehag de er villige til å akseptere. Det er rart at menneskelig hat og uvitenhet forbereder seg på å akseptere enhver form for ulempe.

Er det å være med fargede mennesker det samme som å være med dyr? Hvis vitenskapen hevder at menneskets første opptreden fant sted på det afrikanske kontinentet og at alle mennesker i verden spredte seg derfra, er utseendet til senere tilpasning avhengig av hvor de befinner seg er sant ... hvis gener er sanne ... bachelor og utover det vil ikke forstå selv denne lille saken ... Hva kan de si om å tilbringe mange timer av tiden sin på et omreisende tog? Det er realiteten i Europa i dag.

For mennesker som ser på fargede innvandrere og løper langt fra dem, forstår de at Gandhi, Nelson Mandela eller Martin Luther King også er fargede mennesker? Og at verden kan beundre det perfekte mennesket, kan også komme fra fargede mennesker. Kan de til og med forestille seg at giganter hatet av mennesker som Hitler og Mussolini kunne dukke opp i det hvite rase? Hvor dumt å se på noen få mennesker og evaluere samfunnet som helhet? Vil kvaliteten bli dårligere på grunn av smelting når du er gull? Hvis du ikke tror på din egen kvalitet, hvem sin feil det er da?

De innfødte som flyktet ut av byen, slapp ikke taket av nykommerne i landet. De innfødte innså snart at situasjonen. Selv om et stort antall fargede mennesker ikke bosatte seg i mindre byer, kom noen fargede mennesker til de små byene for forretninger og annet arbeid. Slik innvandring var ikke et stort problem i begynnelsen gikk samfunnene greit. Som om den freden ble steinet, angrep noen ekstremister og nynazister de fargede menneskene som bodde der.

Hat er som vilt gress som tørker opp. Det vil forbli gress til det tar fyr. Etter å ha fått sparken, vil gresset forvandles til en brennende tunge. Stillheten varte der, vitende eller uvitende, når drivstoffet

var nåde frem gikk den stillheten plutselig tapt. Arrangementet som skal skje her er en tsunami som allerede har utviklet seg. De bryr seg ikke i det hele tatt om at ingen kan stoppe det når det ruller seg og blir enormt.

*

Nakulan har drevet dagligvarebutikken sin med veldig godt lønnsom i lang tid i London forsteder til Kingston. Til tross for at han ble utdannet som ingeniør, varte den monotone vanskeligheten for arbeidssøkere av fargede. Farge og navn presset dem til det sekundære valget av arbeidsgivere. Selv om du får en slik jobb, slutter lønnsslipp før siste dag i måneden. Selv om mannen får jobben, er det ingen garanti for at kona får jobben. Serien av kulturelle påvirkninger fra Jaffna fortsetter her og i dag. De vil ikke gå med på å vaske kopper og tallerkener. Ideen om at det er arbeidet til lavkastede folk nekter å gå til grunne. De spår at butikken vil gi sysselsetting for dem begge og en håndfull inntekter. Han forsto også at det ville være praktisk for ham å vandre med friheten til å være arbeidsgiver. Den tamilske dagligvarebutikkvirksomheten er slik den ble oppfunnet. Flyktninger fra Sri Lanka overtok denne selvstendige næringen. Det er også en virksomhet som kan startes uten gode utdanningsstandarder. Tamilske butikker dukket opp mange steder i byen London. Så vendte de blikket til den andre siden når de ikke kunne puste der. Disse små byene var det som fanget hans øye da.

Virksomheten gikk bra for Nakulan her. Han kjøpte også et hus i den byen. Hvis noen spør om inntekten, vil han synge dårlig sang som vanlig. Det er hans paranoide natur. Barna hans gikk også på skolen der.

Da Nakulan kom til å låse opp butikken etter at virksomhet den dagen er ferdig, sto noen mennesker i bussholdeplassen ved siden av butikken hans og så på ham. Eller slik virket det på ham. Slike likesinnede som finnes i London kan noen ganger sees også her i forstedene nå. Det gikk ikke bra med Nakulan. Han er ikke så mye interessert i historie. Det eneste han visste og likte var beregning. Overskuddstallene det så ut var nå veldig populære. Han hadde glemt å forutsi kraft og belastning. Han analyserte fortjenesten og tapet av øynene som så ham stå ved bussholdeplassen i dag. Med den analysen skyndte han seg mot kjøretøyet.

Nakulan var redd for at de kanskje skulle komme og rane butikken når den var låst. Han visste at folk som disse noen ganger ville rase og angripe fargede mennesker. Det oppstod frykt for ham at han kunne angripe seg selv slik. Nakulan grøsset for å se bildene deres. Tre av de fire som sto i den sto oppreist som stamme løse elefanter. Bare en ser ut som Nakulan. Nakulan's valg var å flykte hvis de kommet til å angripe.

Ikke bare ble de alle tatoverte, men de hadde også øreringer, kledd slik at tatoveringen deres er synlig og glamorøs. Denne attraksjonen forårsaket en slags frykt og skjelving for de fargede innbyggerne. På det grønne var det et symbol som ligner det som er i Guds Vinayagar hånd som heter Hakekors. Han så på TV at dette hva Hitler brukte. Han forsto ikke hva det hadde å gjøre med hakekors og Hitler. Han brydde seg aldri om det faktum at Arieren og dens symbol ble importert hit fra Himalaya. Det første som skjedde for ham i dag, var da han så dem ivrige etter å forstå det.

Da Nakulan så inn i øynene på dem, så det ut til at vreden til dyrene som lette etter byttedyr, var skjult i den. Han følte øynene deres stikke Nakulan med piler. Han kunne ikke se dem over den og vendte blikket mot parkeringsplassen. Så løp han rastløs og til slutt løpe til parkeringsplassen. Han førte kjøretøyet i en hast forsvant fra stedet.

Da han kom hjem, ga Nakulan's kone ham te. Han tatt imot den og drakk det og så dagens nyheter på TV. Deretter undersøkte han om hakekors på internett. Den hadde en beskrivelse av den som et

symbol på lykke. Han forstod det ikke det. Han kunne ikke gjette at flaks hadde noe med visjonen deres å gjøre. Atferden deres kommer ikke til å gi hell til dem eller deres avhengige samfunn. Han kunne ikke akseptere det. Spørsmålet om dette heldige symbolet førte til andre verdenskrig, overrasket ham. 'Alt er behagelig hvis noen finner sted som de tilhører.' Han husket linjene i Kannadasan sang.

Når hakekors er i hendene på Vinayagar, er det et mirakuløst symbol på å redde og ta vare på verden og gi lykke til hengivne. Men historien han hadde sett på TV, om hvor grådig det var da den gikk til den onde mannen hånd. Hodeskallen hans stivnet. Han fortsatte å spise uten å delta i videre forskning. Vinayagar står som stein uten noen endring. Hans hakekors gir ikke lidelse til noen i virkeligheten. Men han ville ikke være bekymret for det faktum at transformasjonen av mennesket til en drapsmaskin skjedde i virkeligheten også.

Etter å ha spist så han på et tamilsk show på TV med kona. Minnet om nazistene i den avledningen ble midlertidig fjernet. Sulos berøring og klem fikk ham til å føle seg full av palme toddy. Han glemte alle bekymringer. Kysselyder kom sjenerøst fra dem. Nakulan kom inn på soverommet deres med sin meningsløse eller noe meningsfull latter.

Neste morgen gikk Nakulan med en varebil for å hente forsyninger fra en grossistbutikk kalt 'Cash and Carry'. Så han spurte Solo den morgenen om å gå til butikken og åpne den. Sulo vet at Kannan vil følge henne. Å åpne en frittstående butikk her er ikke like risikabelt som å åpne den i London bykjerne. Med tiden har sikkerheten nå blitt undergravd. Den ustabile følelsen grep henne. Situasjonen i London vil være mye verre. Noen kommer til butikken bare for å stjele. Du trenger også øyne i bakhodet for å utelukkende se på dem i stedet for kameraer. De som jobber vil bli slått i butikken og tyven vil stikke seg selv, selv om arbeidstakeren ser tyven. Det er en sliter virksomhet. Det er også et trist faktum at fargede utlendinger er de som gjør det meste av dette arbeidet.

Tamilene var av den oppfatning at det var spesielt noen landsfolk som var verst. Sulo visste ikke sannheten i det påstanden. Hun tror vanligvis det kan være en feil. Kanskje riktig at noen få som har kommet fra den delen av verden undergraver alles verdi. Det er ikke definitivt representativt for den delen av verden. Hun innså også at det ikke var en lett oppgave å finne de få.

På spørsmål om det, Frykt vil svelge Sulo hvis noen utenlandske menn kommer til å handle. Det ubehaget vil riste på sinnet og kroppen. Ofte vil de være gode mennesker. Noen ganger kommer noen mennesker for å stjele. Selv om de tar noe og prøver å skjule det, vil hun være redd for å si at du tok det. Til tross for at hun var så redd, en dag kjempet hun med en som sto på god avstand. Da var hun heldig, andre menn kom til butikken. Da han så dem komme, la han mynten på benken og løp bort. Frykten det forårsaket Sulo forsvant aldri. Nakulan vil si at det er dette arbeidskraft handler om. Sulo ser ikke ut til å ha noe valg. Spillet med mus og katt er noe som alltid skal forfølges overalt og hver gang. Et liv med hat og uatskillelig på samme tid.

På vei til butikken avsluttet noen brannbiler og brannmenn arbeidet et sted og dro tilbake til stasjonen sin. Hun trodde det brant et sted, og trodde det ville brenne enda mer om vinteren. Det var først da hun parkerte bilen at hun så flere mennesker komme fra siden av butikken sin. Hun så også en annen brannbil som sto der.

Klarte ikke å bære det, hun løp mot butikken. Sulo så butikken og var i uutholdelig sjokk. Hun var fortsatt på bakken med hodet i hendene. Verden har blitt mørk for henne. Ingen vet ikke hvor lenge hun hadde glemt seg slik. Hun kom bare til bevissthet da Kannan sa: 'Stå opp søster, det var nok å være her. Stå opp fra dette sted søster.' Hun så på Kannan og ropte: 'Alt er over ... alt er over ...'

'Søster, kom uten å gråte. Kom inn, ta en titt.' Sa Kannan. 'Det stemmer,' reiste hun seg og gikk til butikken med Kannan.

Butikken var helt nedbrent. I tilfelle brann vil informasjonen komme til Nakulan's mobiltelefon. Nakulan ville ha ringt henne hvis det hadde skjedd. Hun kunne ikke tro at en slik telefon ikke kom. Hun gikk til butikken og sto en stund og begynte å gråte igjen. Hun gråt ukontrollert i smerte. Kannan prøvde også å overtale henne.

Politiet kom mot henne da de så henne gråte. Og spurte om butikken var deres. Sulo sa ja da hun klarte seg selv.

5.6 Tyrkia og Hellas

Den greske regjeringen hadde det travelt den dagen. Situasjonen endret seg slik at kaoset til folket i landet ville styrte regjeringen. De europeiske nasjonene la en uutholdelig belastning på hodet til Hellas, et fattig land som grenser til EU, og lukket øynene komfortabelt. Viste blindhet. Hellas ansikt sukket fryktelig over vekten.

Spørsmålet om å se på verdenslovgivningen eller beskytte den innenlandske staten ble stilt for den greske regjeringen. Regjeringen var forbløffet over ikke å vite hva de skulle gjøre. De forutså ikke denne forlegenheten så raskt. Ideen ble fremmet av en minister som innså at ikke gjør noe alene ikke kunne redde staten.

Hans enkle idé var å laste flyktningene på hvite Røde Kors-busser og slippe dem på grensenært byen på tyrkiske side. Det er et eksperiment. Han fortsatte med å forklare: ‘La oss først se på hva som skjer når de tar flyktninger inn i grensen. Vi vil utføre oppgaven med tvangs sending av alle flyktningene hvis de tillater det. Vi vil stoppe register over flyktninger som ankommer, låse dem i en leir og umiddelbart laste dem på slike busser. Dette er bare et forsøk. Ikke sikker på om det vil fungere definitivt. Uten anstrengelse vil vi ikke kunne fortsette å jobbe hånd i hånd,' la han til og forklarte sin enkle plan.

Vil den tyrkiske regjeringen godta dette? De vil komme for å slåss hvis vi kaster en liten rullesteine over grensen. En protesterte: 'Vi vil sende flyktninger til deres side buss etter buss og se om de vil godta det? Eller heve kampflagget?' Ministeren svarte: 'Dette er ikke tiden for oss å ha slike filosofiske diskusjoner og bruke tiden. La oss prøve det, hvis det kommer riktig, er vi heldige. Eller vi finner en annen måte, eller forteller dere om vet en bedre måte enn dette?' slik stilnet han folk flest der.

Til og med det har noen antydet at flyktninger kan bli repatriert med fly hvis praksisen til å sende med buss ikke fungerer. Nok en gang kommenterte noen at det ville være veldig praktisk hvis det ikke var noen opptegnelse om at de kom inn i landet.

‘Vi må vite om regjeringen for øyeblikket kan bruke nok penger på den saken til å sende dem videre med flyet. Eller det er billigere måter å håndtere det hvis det er noe annet frakte måte blir brukt. Spesielle skip kan sendes for dette. Planen kan gjennomføres hvis vi tilbyr kunstig proteinkjeks til måltidet, vann til å drikke og noen medisinske fasiliteter. Men landenes nektelse av å ta imot flyktninger vil være et stort problem.' Sa en minister.

'Hvis deres egne landsmenn ikke aksepterer folket i landet, må vi skyve flyktningene ut på havet og bringe skipet tilbake.' Sa en minister barnlig og sint. Det sies at i senere tider ble disse barnslighetene noen ganger praktisert i dypvannet.

Dermed ble en rekke ideer fremmet til det hemmelige møtet til den greske regjeringen. Etter mye debatt ble det bestemt at det første trinnet ville være å iverksette en plan for å sende flyktninger på en hvit buss til Tyrkia.

*

Den dagen gikk femti uregistrerte flyktninger ombord på en hvit buss. De ble deretter ført til grensen med væpnede vakter. Derfra sendte ubevæpnede vakter med bussen over grensen. Tyrkiske grensevakter lot uvitende bussen inn, og mente at det ikke var et falskt pass. Bussen som gikk inne; kjørte til den nærmeste by etter to timers reise. Der avlastet de alle flyktningene med makt og kom tilbake med pass hentet fra dem, og til slutt dro til Hellas.

I løpet av få timer nådde nyheten den tyrkiske regjeringen. De sendte hundrevis av tropper, sammen med militære busser, til den lille byen.

Flyktningene fikk mat og vann av den tyrkiske hæren for å hvile. Neste morgen krysset de den greske grensen og førte dem til Hellas.

Den greske høyreekstremetisk regjeringen har kommet sammen igjen. De utforsket hva de skal gjøre videre i kjølvannet av den hvite bus svikten. De bestemte seg for å heimsende flyktningene til hjemlandet hvor de kom fra. De bestemte seg også for å gi dem tilstrekkelig mat, vann og litt medisinsk behandling. Alle støttet repatriering av flyktninger på slike massive skip ... med riktig infrastruktur. De håpet at sending av flyktninger med grunnleggende fasiliteter ville redusere kritikken fra mange. Dette prosjektet er en favoritt for mange. De anså det som rettferdig å sende det slik.

Noen har stilt spørsmål ved om det er mulig å sende mennesker som har blitt utsatt for stråling og er syke. Svaret til mange er at det ikke kan sendes slik. Noen foreslo at den deretter kunne sendes på et fly. Visestatsministeren hevdet igjen at økonomien ikke kunne brukes på dem. Så sa han til seg selv: 'Jeg kan gi dem en behagelig Motsam (himmel).' Han vet at Motsam ikke bare betyr himmelen, men som den endelige løslatelse av alt.

Mange var forbløffet over det han sa. Det møtet med den greske regjeringen frøs et øyeblikk. De forventet ikke disse forferdelige ordene fra assisterende statsministeren plutselig. Mange forstår at visestatsministeren er en Høyre-ekstremist. Mange betraktet nesten ham som en NEO-NAZI. Likevel er det fortsatt utenfor rekkevidden til den gjennomsnittlige personen å tenke slik.

Han trekket ikke tilbake fra kommentaren. 'Planen er å gi humanitær hjelp til de døende, slik legene gjør, og ikke som giftgassdrapene under andre verdenskrig. Vi skal ikke gjøre noe mot de som lever sunt uten store lidelser.' Hevdet det han. Så innså han situasjonen og skyndte seg unna. Fikk til. Faktum er at hans påstand også sjokkerte Høyre-ekstremister var der.

Imidlertid fortsatte det å bli argumentert. Når tiden gikk, fikk han mer støtte for sin mening.
De sa at planen hans kunne bli omdøpt til 'Portene til Motsam '. Statsministeren motsto det heftig. Vær bestemt og insisterte på at han ikke fikk utføre et slikt prosjekt så lenge han hadde sitt verv.

Plutselig assisterende statsminister 'Gjøre dette til beste for landet. Hvis du ikke er enig i det, kan du gi din posisjon til noen og forlater du regjeringen. Vi vet ikke noen annen måte å redde landet fra å gå ut av kontroll. Vennligst ikke ta dette som en mening mot deg. Jeg tror bare det er beste for landet.' sa ham. Mange applauderte for det. Statsministeren rødmet av sinne og kom varmen fra kinnene.

Kinnene og øynene hans ble safranrøde. Han var rasende og sa: 'Jeg kan ikke støtte denne synden i det hele tatt. Jeg hater til og med at jeg ikke liker å få en dråpe i denne synden. Jeg skammer meg over å tenke at jeg har dannet en regjering med slike grusomme mennesker. Jeg kan faktisk ikke forlate dette landet på vei til ødeleggelse. Først da kan dere frigjøre meg fra kontoret ved å innkalle til en generalforsamling i partiet. Jeg vil vite hva de mener i generalforsamlingen. Ansvaret til et land kan bare gis til de som er valgt av folket.' Sa han i streng tone.

Visestatsminister likte det ikke i det hele tatt. 'Forstår du ikke at du har ikke flertall hvor som helst nå? Ta det med til partiet hvis du har flertall her først. Ellers forlater du partiet og din posisjon med respekt. Kabinettet kan ha blitt utnevnt av deg. Partiet har imidlertid representasjon i kabinettet nå. Det som gjenspeiles her vil også gjenspeiles i partiets generalforsamling. Det ville være folks mening.' Sa han med sint. 'Det ser ut som dere tvinger meg ut av kontoret. Forstår dere straffen for en slik revolusjon?' spurte statsministeren i en skremmende tone. 'Vi har ikke nytte av å snakke med ham lenger. Stopp det skremmebildet ditt nå. Vi vil skynde oss på landsmøtet. Først da vil han forstå hvilken verden han er i.' 'Nei ... hvorfor skulle statsministeren være redd? La oss sette en folkeavstemning her først. Så blir vi bevisst med på partiet.' Sa en minister. Han ble fulgt av en folkeavstemning mot statsministerens vilje. Det var mange stemmer til støtte for den ministeren.

Statsministeren mistet kabinettet tillit. Han signerte motvillig sitt avskjedsbrev etter folkeavstemningen. På forespørsel fra mange aksepterte visestatsministeren stillingen.
En pressekonferanse ble innkalt kort tid etter. Det ble kunngjort at statsministeren hadde trukket seg umiddelbart på grunn av familiære årsaker og at visestatsministeren ville overta som statsminister. Det er i partiets interesse å avgjøre om det skal gis en slik uttalelse. Selv om statsministeren ikke kunne akseptere det, forble han taus og talte ikke imot det for å holde fred. Statsministeren dro kort tid etter i en tilstand av politisk uro. Til tross for den politiske uroen, likte han lettelsen ved å unnslippe stor synd. Han følte og ønsket å forlate landet snart.

Nyheten begynte å spre seg som ild i halmkrig. Mange journalister var naturlig nok skeptiske til avgjørelsen. De var ivrige etter å vite mysteriet om statsministerens avgang så raskt.
I løpet av få timer talte den nye statsministeren til nasjonen. I det lovet han å eliminere flyktningproblemet og bringe landet tilbake til normalitet innen et år.

Folk nektet å tro det. Som alle politikere ble han antatt å bare gi løfter. Politiske journalister og noen mennesker mente at det måtte være noe konspirasjon bak denne endringen og den som ble gjort av den harde visestatsministeren. Hvis noe sånt forventet de at det skulle komme ut veldig snart. Til tross for spekulasjonene ble mange igjen målløse. Det faktum at regjeringer ikke alltid er tilbakeholdne med å ty til vold, har frarøvet folk ytringsfriheten. Videre strammet EU og dets medlemmer lovene. De snappet bort demokratiets stemme og gjennomførte et stille diktatur i demokratiets navn.

5.7 Ny statsminister

I Hellas ble kabinettet til den gamle statsministeren endret opp ned da den nye statsministeren tiltrådte. Han marginaliserte sakte alternative tenkere, demokrater, humanitærere og tilhengerne av den gamle statsministeren. I stedet hentet han inn sine vantro troende. Han planla et venstreparti som var et problem for dem og satte dem i en falsk sak veldig snart etter at de kom til makten. Han forbød da det venstreorienterte partiet flertallet som han hadde i parlamentet. Han arresterte og fengslet viktige mennesker mot regjeringen. Han reduserte styrken til andre partier ved infiltrasjon og økte styrken i sin posisjon. Frykt og diktatur stilte alle stemmer. Denne stillheten mot urettferdighet ble diktaturets kompost.

Innen tre måneder gikk demokratiet tapt, og landet ble fullstendig begravet under et diktatorisk regime. Den Høyre-ekstremist-statsministeren startet deretter et program for hvordan man skulle utrydde de grunnleggende årsakene til problemet.

Det ble lagt til rette for å repatriere de som ble holdt i flyktningeleirer på fem store skip. Noen fasiliteter ble laget for det, som kabinettet hadde sagt. De i leirene ble tvangsbrakt inn og lastet på skipet. De som nektet å samarbeide ble hardt slått av politiet. Ingen medier fikk lov til å samle inn eller publisere nyhetene uten sensur.

Det ble forberedt separate skipene fra Europa til Asia, Afrika og Midtøsten. De planla å sende tusenvis av mennesker ombord på disse skipene. For å redusere fordømmelsen av verden ble det lagt til rette for at de hadde handlet menneskelig. Et medisinsk team ble også sendt ombord for å hjelpe flyktningene. Sikkerhetsordninger ble gjort for å forhindre opprør inne i skipene. Alle fasiliteter og vanlige måltider ble gitt til mannskapet om bord. Flyktninger fikk begrenset fasiliteter, kunstige proteinkjeks, drikkevarer og drikkevann. Disse flyktningene må stole på regnet for å bade. De forestilte seg aldri at deres europeiske fantasier kunne havne i konsentrasjonsleirer og et ubehagelige cruise. Nå som de er igjen i live, må de finne ro i tankene.

Det var mer smertefullt for flyktningene å returnere til hjemlandet som tiggere enn de hadde vært før de forlot hjemlandet. De forstår nå at verdien av livet er over alt annet. Etter død av gandisme; Hvis ikke Gandhi-nasjonen hadde startet en krig; De trodde at de ikke måtte forlate paradiset i all hast. Nå som paradiset er blitt helvete, er det deres skjebne å leve i det helvete.

Samtidig oppfordret statsministeren noen av Hellas beste ingeniører, fagpersoner og et bredt utvalg av leger til å diskutere saken i det skjulte, dag og natt. Han var veldig opptatt av at saken ikke ville være kjent for omverdenen. Han planla også i sitt sinn å vise byggherrene Motsam etter at bygningen sto ferdig slik at bevisene ikke kommer avveie i fremtiden.

Det første skipet nådde Asia og Midtøsten blant mange vanskeligheter og tapet av noen flyktninger liv. Selv om disse landene prøvde å forhindre flyktningene å komme inn i landet med skip, brøt flyktningene det ned og vendte tilbake til sitt eget land. De er ikke lenger klare til å falle i graven til Europa for et behagelig liv. De bestemte seg for å møte stråling eller sult i sitt eget land. Helvetet i den kjente nasjonen var bedre enn paradiset til den ukjente nasjonen. Ansvaret for å ta vare på flyktninger fra Europa er nå utvidet til Sørøst-Asia og noen få andre land. Med medisinske fasiliteter og mat som allerede var mangelvare i disse landene, kunne de ikke akseptere at Europa nådeløst hjemvendte flyktninger. Likevel har de ikke annet valg enn å ta vare på dem etterfulgt av lærdommen de har fått allerede.

Samtidig ble det massive prosjektet formet av den greske statsministerens innsats. For det ble et bortgjemt sted med transportanlegg valgt med største hemmelighold. Det var et kupert sted med skog og et tilbaketrukket område langt borte fra byen. Området ble valgt og arbeidet ble fremskyndet. Nye jernbaner ble satt opp for kun å tillate transport til og fra stedet med bare jernbane. Statsministeren hadde trukket tekniske detaljer og teknologi til planen for den nye bygningen med egen hånd. Detaljene om fasilitetene som skal være innenfor den var veldig tydelige og nøye beskrevet. Selv om han visste at selv statsministerens plan kunne leses av historikere, var han bestemt på at dette var den riktige avgjørelsen. Prosjektet skulle iverksettes veldig snart. Ved å gjøre dette ble det lagt til rette for at ingen psykologiske problemer skulle oppstå for de som jobber der. Fem hundre mennesker ble valgt helt til høyre, og nynazistene og spesielle opplæringskurs ble holdt for dem. Læreplanen ble designet for å rettferdiggjøre det de gjorde og for å beskytte dem mot skyld. De var mentalt forberedt på å tåle den grusomheten. De ble opplært til å leve som tankeløse mennesker.

Ifølge statsministerens plan vil den enorme hemmelige arenaen med alle fasiliteter kunne ta imot ti tusen mennesker om gangen. Det er som en kino. Mens du står utenfor arenaen, vekker det trang til å gå inn. Etter å ha undersøkt flere tegninger for bygningskonstruksjoner for det, valgte han en tegning som ligner på det buddhistiske tempelet.

Budhham saranam gachhami,
Dhammam saranam gachhami,
Sangham saranam gachhami.

Jeg tar tilflukt i Buddha,
Jeg tar tilflukt for dharma en,
Jeg tar tilflukt til sangham.

I denne nye tidsalderen feller det evige blodet i Buddhas øyne som tårer.

Teknologien som kom sist i verden, bør brukes der. Det vil være fasiliteter for de som kommer inn, men ikke bare fasiliteter for å kommunisere utenfor. Med en behagelig følelse, bør besøkende gå inn. De skal ikke ha noen tanke eller frykt for hva som skal skje. I den grad bør interiøret forføre dem. Han korrigerte subtilt feilene som er igjen i historien. Han holdt menneskeheten i den alene.

De som kommer, skal være hjertelig velkommen av de som er ansatt der. Deretter skal de få komme inn etter å ha testet i instrumentet for å identifisere vanlig metall, ammunisjon, telekommunikasjonsutstyr osv. Metallene som er montert i hallen er veldig forskjellige. Ble først brukt bare her i verdensarkitektur. Det ekstraordinære metallet tåler høye temperaturer i lang tid. Andre vanlige metaller tåler ikke varmen og vil smelte i den prosessen. Derfor må reglene overholdes strengt slik at salens funksjon ikke kompromitteres. Statsministeren ønsket at det skulle være en utfordring for NASA av deres teknologi. De har brukt mye annen teknologi med varmeforsegling også. Det må kanskje også bringe muslimske ekstremister dit. Å gjøre det kan være et selvmordsangrep og kan skade bygningen. Denne 'skanning' vil være veldig praktisk å kontrollere alt fra begynnelsen. Samme tid vil snifferhunder også brukes uten å skremme mennesker. Alle kommunikasjonsenheter vil bli anskaffet og en falsk kvittering vil bli utstedt for å forhindre at slike nyheter går ut.

Snacks og forfriskninger vil bli gitt til de som kommer inn etter å ha fullført testen. Filmer med vitser får vondt i magen av latter vil vises til alle kommer til hallen. En spennende film begynner etter at alle kommer. Folk vil begynne å ta hensyn til det.

Fem minutter etter filmens startet ansatte vil forlate fra salen. Da lukkes dørene automatisk, men lydløst. Det lukkede systemet vil begynne å fungere umiddelbart. Ventilasjon til hallen og dens omgivelser vil være stengt. Spred deretter sakte det luktfrie bedøvelsesmidlet gjennom hele hallen i luften de puster inn. Det må sprayes veldig jevnt gjennom spesiell ventilasjon inne i hallen. Den utfører den så subtilt at ingen innser det. Deres bevegelse vil bli observert observant fra kontrollrommet. I den grad brukte de teknologi der. Giftstoffer vil sakte fyllehallen liberalt når mennesker som inhalerer bedøvelsesmidlet svimler. Besvimelse puster mennesker inn og lar tusenvis av liv være stille uten smerte, støy, kribling, puls eller frykt. For det første beskrev den greske statsministeren det som en klassisk plan for å redde liv på en mest mulig menneskelig måte. Han har ingen planer om å drepe de fargede menneskene forferdelig. Det var noe han ikke likte i det hele tatt. Han forstår fortsatt ikke hvorfor de gjorde det. Han betraktet det som et fantastisk sentrum planlagt med sikte på å hjelpe alle fargede mennesker som ikke trenger å bo i dette landet, forsvinne uten smerte.

Etter å ha blitt fylt med giftig gass og tatt livet av tusenvis av mennesker, vil nye typer vegger dekke alle deler av hallen. Veggene er laget av forskjellige metallplater og varmeforsegling. Bare statsministeren og hans nærmeste vet hvor metallet kom fra. Når stolene fortsetter å brettes og går ned til bakken, er det bare likene som er sikret over. Likene løftes deretter, og igjen dekker spesielle metallplater subtilt bakken, ryggen og de omkringliggende områdene. Da vil heisene synke og gå i bakken og forsvinne. Likene ligger nå på en spesiell forsegling av overoppheting av metallbunn. Ved hjelp av ny teknologi vil den se ut som en stor ovn. Så med ekstrem varme, brenner det seg selv. I den ekstreme varmen blir alle mennesker dehydrert i løpet av få minutter. Når kremasjonen er over, begynner arbeidet med å kjøle hallen først. Så starter selvrensingsoppgaven. Først rengjør maskinene interiøret og fjerner aske og støv helt. Deretter inhaleres den første varmeisolerende metallveggen og etterfølges av den andre veggen for isolasjon. Etter det kommer gulvet, sideveggene, stolene, dørene, skjermene opp igjen og tar plass. Deretter sprayes parfyme. Etter det vil den være klar til å fortsette arbeidet som et nybygd teater igjen. Statsministerens mål er å opprette en toppmoderne attentatfabrikk med høy teknologi og skjønnhet for å gjøre jobben uten problemer. Byggearbeidene ble utført på instruksjon fra statsministeren. Statsministeren var veldig forsiktig med ikke å gjøre feil i historien, det ble gjort av noen før.

Etter suksessen med den første reisen begynte grekerne å raskt returnere fargede innvandrere til hjemlandet. Han var veldig stolt over at hans innsats betalte seg. Så begynte det å arrestere over natten og deportere de som ikke hadde flyktningstatus. Det ble godt mottatt av folket i landet. Ser dette, opphevet regjeringen flyktningstatusen og deres visum. Det forhindrer myndighetene i å ta noen rettslige skritt mens de gjør det. På kort tid vedtok stortinget en lov som fratok fargede borgere statsborgerskap. Flertallet av folket uttrykte også sin støtte til det. De ble deretter deportert tilbake til hjemlandet av den greske regjeringen.

Det ble forsøkt å sende med tog mange som ikke kunne sendes med skip. Da det var umulig, fylte de fargede folk i forvaringsleirer. De ble deretter sendt til statsministerens humanitære dødssenter, kjent som 'Portene til Motsam '.

Suksessen med den greske innsatsen oppmuntret også andre nasjoner. De begynte også å sende uønskede innvandrere til deres land med skip. Land som allerede lever i fattigdom, står overfor et nytt problem. Uten å bekymre seg for det deporterte de Høyre-ekstremist-regjeringene raskt flyktninger fra Europa.

I likhet med Hellas, har mange land nådeløst fratatt flyktninger statsborgerskap og hjemsendt glemte land som hjemland. Barna til mange flyktninger kan ha bodd i et europeisk land som hjemland hele livet, men plutselig til et asiatisk land eller et afrikansk land de sendte tilbake til som hjemland. De kunne ikke akseptere det.

Europeiske land ser ikke på dette som et brudd på menneskerettighetene og har satt et eksempel for seg selv. Samtidig avviste noen afrikansk, asiatiske land de som hadde bodd i Hellas i lang tid og sendte dem tilbake til de europeiske landene med fly. Europeiske nasjoner fengslet hjemvendte som ikke forsto urettferdigheten de begikk. For de som ikke er enige med noen, er den endelige avgjørelsen gjennom 'Portene til Motsam ' gitt av regjeringen.

6

6.1 FN-deaktivering

I FN ble de fattigste nasjonene klaget over flyktningproblemet som bryter loven av medlemslandene. Etter dette bestemte mange land i EU å boikotte FN og erklærte at de ikke lenger ville være bundet av beslutningene. Etter kunngjøringen suspenderte Russland og Japan, som allerede var involvert i kontroverser, deres deltakelse fullt ut. Denne handlingen opprørte også USA som allerede advarte mange ganger om å stoppe, nå som stoppet sitt bidrag til det de trengte å gjøre for å lede FN. Etter det stoppet De forente nasjoner på grunn av mangel på midler til å drive. EU trakk seg gradvis fra det dysfunksjonelle systemet med den begrunnelse at det ikke var til nytte for dem. Mange land som så det, trakk seg en etter en.

FNs passivitet har banet vei for land som er involvert i menneskerettighetsbrudd, til å handle fritt. Verden har blitt et klasserom ute av kontroll fordi ingen lærere presenterer der. Det hjalp de som følte at flyktningproblemet påvirket deres lands etniske balanse, til å iverksette drastiske tiltak mot disse flyktningene.

Hvis USA eller Japan fordømmer det, vil det ikke bli tatt alvorlig på det. Kritikk av CIAs menneskerettighetsbrudd i USA og verden ble reist mot den. Flyktninger fra nabolandene til USA er et stort problem, og de fant taushet om flyktninger hjelper dem også. I tillegg har USA og Japan blitt vant til å undertrykke mest mulig kritikk, med tanke på at deres handel ikke skal påvirkes. I etterkant av FN-svikt, virket det umulig å gi riktig hjelp til landet som sto overfor katastrofen da verdens største katastrofer skjedde. På den tiden gjorde de store landene begrenset hjelp til disse landene bare gjennom egne hjelpeorganisasjoner.

Etter FNs fall ble systemet for å straffe kriminelle nasjoner fullstendig avskaffet. Den internasjonale domstolen i Haag ble oppløst. Dette har banet vei for EU-land til å løse problemene med flyktninger som ankom Europa etter den indo-pakistanske krigen og de som kom før. Med FNs fall erklærte disse landene at de ikke lenger trengte å overholde Genève-konvensjonen.

De første angrepene var på indere som bodde i Australia. Det var mye kontakt mellom angriperne og Høyre-ekstremister som senere tok ansvar for den australske regjeringen. De ønsker ikke å vise godhet mot de fargede innvandrerne. De hatet også ankomsten av et stort antall skip med fargede innvandrere fra Asia. Noen av dem mente den rasistiske måten slike mennesker ville gjøre landet sitt stygt på.

I mellomtiden arresterte Australia flyktningene og innestengte dem på flere av øyene og nektet å gi dem frihet som vanlig. Det ignorerte menneskeheten fullstendig. Siden Høyre-ekstremister hadde makten i de fleste land, oppnådde de lett det de siktet til å gjøre ved lov. Mange var redde for å reise til Australia etter denne endringen. Folket som frarøvet urfolksland uten skyld, forhindret deretter noen i å komme dit og fengslet dem, fortsatte i lang tid i Australia. Verden i dag er ikke slik den var i antikken. Medmennesket er ikke klar til å forstå det og dele det med andre mennesket. Mannen som hadde nåde til å dele selv i en drøm, var borte veldig langt unna. Mennesker som bor i fattige land, har ikke nok ressurser. Multinasjonale selskaper ventet for å utnytte fattigdommen til deres til å ødelegge livet deres. Korrupsjon av myndighetspersoner som hoved okkupasjon fortsatte. De multinasjonale selskapene i rike land fortsatte å utnytte fattigdom til fortjeneste. De bestikket skamløst de makthavere og eksporterte fortjenesten til Vesten. De nasjonale selskapene skrøt også av at de ikke var slakkere.

6.2 Grusomheter i Hellas

Den greske regjeringen innkalte til et hemmelig møte den dagen. Statsministeren innkalte raskt møtet for å kunngjøre sin plan om å utnytte senter av "Portene til Motsam ", som hadde blitt vakkert bygget ... har testet med fem fargede innvandrere og hadde lykkes i eksperimentet. Den greske statsministeren har ikke behov for å gjennomføre planene sine etter noe slike informasjon møtte og der ble kunngjort hva det handler om. De har allerede gitt ham mer makt, egentlig enda mer makt. Imidlertid fortsatte han å gjøre det på grunn av respekt.

Kraften til de som nå har makten i Europa har utvidet seg i den grad at den aldri har gjort før i Europa. De var i stand til å omgjøre mann til kvinner og kvinner til mann, akkurat som presidenten på Sri Lanka, Jayawardene fortalte at bare han ikke kan gjøre innenfor sin makt. I deres hender ble regelen om hvem som skulle leve og hvem som skulle dø overlevert helt. Politikeren som hadde makten til å bestemme skjebnen til andre mennesker, handlet uten den minste nøling med å vise barmhjertighet mot andre mennesker, men at onde vesener gjør den fordelen for seg selv.

Statsministeren som kom til møtet den dagen vandret vanvittig rundt. Om en liten stund var hans mentale kamp over. Det ble klart at handlingen hans ikke var feil.

Så, fortalte han, om få dager, vil det første showet av filmen vises til tre tusen mennesker. For tiden føler han seg ikke skyldig. Han nikket på hodet uten bekymring og motet strålte. Alle der forstod hva begrepet statsministerens framstilling betydde. Det fødte en slags plutselig stillhet der. Ingen våget å protestere, selv om de forsto hva ordene betydde. De var i dyp stillhet. Det førte bare noen slags ubehag til noen få mennesker.

Selv om de innså at mange av de historiske kriminelle ikke hadde noen rømningshistorie, men de hadde motet til å si at Europa og verden ikke ville være i stand til å fengsle seg selv som kriminelle i århundrer på grunn av forandring skjedde i Europa nå. Selv disse fargede innvandrerne utryddes fra europeisk jord, sigøynerne og jødene må kontinuerlig utryddes fra europeisk jord. Det vil ta mange år til. Ingen har foreløpig mot til å motsette seg giganten som EU. For dette forsømte de å bekymre seg unødvendig.

Selv om situasjonen vil endre seg brått, sørget den greske regjeringen umiddelbart for at folk endrer identiteten sin og bo på andre steder. Det ga i hemmelighet hver og en av de nærmeste av regjeringen en annen identitet som var ukjent for andre. Planen er å flytte til det bestemte stedet med den identiteten i øyeblikket av fare. Det ga dem mer mot. Motet til å si at ingen kan gjøre noe for seg selv ga arrogant oppførelse.

Som statsministeren fortalte, har vi ikke noe annet valg enn å vise filmen til fargede innvandrere, og han forklarte at hvis den fargede innvandrerens antall ble redusert, ville deres økonomi og kultur bli bevart og de ville være i stand til å beholde sin identitet som grekere. Han forklarte at med implementeringen av denne planen ikke bare i Hellas, men over hele EU, Da ville EU oppnå full renhet. Hans følelser eller ord nektet å gjenspeile at han hadde et samvittighetsstikk over grusomheten han skulle begå. Han sa at selv skaden som er gjort menneskeheten er veldig normal. For noen kom det som en overraskelse. Imidlertid de som nektet å åpne munnen for eksistens skyld. De glemte at verden så på dem.

I den hallen var mange enige. Mange fortsatte å faste i frykt og stillhet. Navnet på politikere er det som passer dem. Diktaturet fortsatte i stillhet uten innvendinger. Det faktum at om noen få tusen liv ville bli tatt bort kunstig, ble noen av dem forstyrret av det. Det at det var i strid med deres religiøse

tro gjør dem urolig. Imidlertid vet de ikke at det er mange andre måter å løse det på. God Jesus Holly spirit tapte for egoistiske mennesker. Satan var klar til å feire.

*

Den dagen ble flere lange spesialt tog rommet brakt passasjeren til arenaen. De aner ikke hva de blir hentet til. Disse tog rommet var de samme som vanlige tog rom. Alle var i stand til å reise uten store ulemper. I de tog rommet der setet bare var der for å sitte. På vei behandlet grekerne dem med den største menneskelighet. Turen deres endte på tre timer. De hadde ikke med seg noe av eiendelene sine. De ble fortalt at det ikke var nødvendig. Alle i leiren ble hentet. Noen pasienter slapp unna fordi de ikke kunne reise med tog. De sa at de bare skulle vise filmen etter at folk kom inn i tog rommet.

De sa at de ville bringe dem tilbake til leiren når filmen var over. Bare den ekstreme sikkerheten, imidlertid gjorde noen mennesker litt skeptiske til hva de sa og hva som egentlig foregår. Deretter fjernet glattheten på reisen sakte den tvilen.

Publikumsmengden vinket uten å vite at livet deres skulle ta slutt. De ble overrasket da de så teatret der filmen skulle sees. De hadde aldri sett et så moderne, storstilt teater. Storheten og moderniteten drev bort all tvil. Snarere ble de fascinert av det faktum at behandlingen deres var det motsatte av behandlingen de fikk i leiren. Mange kunne ikke forstå hvorfor dette flotte moderne teatret ble bygget i en kupert skog.

Mange falt av toget og løp mot teatret. Ikke rart at de var en slags mennesker som ville gifte seg med vakre djevler. I sin hast og nysgjerrighet ville det som bare skulle ha skjedd inne, også skje utenfor, og vaktene organiserte dem raskt og beordret dem til å bli stille.

Abdul Kadhar, hans kone og hans sønnen ankom med toget. Det var også to menn fra den srilankiske hæren, deres koner og barna. De var de ledende soldatene i Vanni-krigen. Selv da ble også mord begått for å redde menneskeheten. Militante ble avvæpnet, strippet naken, voldtatt og drept i hjel. På den tiden virket det som riktig å gjøre for det srilankiske militæret. Dette virker riktig for greske politikere i dag.

Abdul Kadhar kunne ikke forstå teatret og formålet de ble ført til. Han kunne ikke gjøre noe, han kom ned med kone og barn. Han husket plutselig den srilankiske internasjonale flyplassen. Også det var da nybygg og glitret. Interiøret til flyet ankomst og avreise område ble igjen husket. Det så ut som marmor fra himmelen på den tiden, ikke mindre enn europeiske flyplasser. Da han passerte det, trodde han at hans død var langt borte. Han trodde at selv om det kom slik at det ikke ville komme av mennesker. Det virket for ham at dette teatret var tusen ganger lysere enn flyplassen. Spørsmålet oppstod igjen om det var sant?

Øyeblikkene han likte ikke den dagen fra Kattankudy til Colombo til han gikk ombord i flyet var veldig ubehagelige. Han følte fortsatt smerten fra de vanskelige øyeblikkene uten grunn. Abdul Kadhar drømte aldri om at angrepet ville forandre verden så mye den dagen. Det gjorde ham vondt å tenke på hvor stor ødeleggelse den har ført til verden i dag. Han forsto nå at han hadde begått en stor synd. Han visste ikke om Allah ville tilgi sin synd. Han sto der en stund og så på folket som skulle på teatret. Det var først da sønnen hans, som ikke orket det, ble trukket inn for å komme inn, ble han urolig.
De singalesiske barna som kom bak, løp også ivrig mot teatret bak Abdul Kadhar's barn.
Da en annen Tamils stemme sa 'Pappa, vi vil også gå', 'Allah! Har du noen tilgivelse for meg? ' Abdul Kadhar murret for seg selv at han ikke orket å tenke på noe.

Den greske regjeringen har gitt en streng ordre om at all flyktningers eiendom i landet skal klassifiseres og ødelegges umiddelbart. De var godt klar over at det ikke skulle være noe spor etter noen deler av landet, og at det ville være en historisk feil å gjøre det. Følgelig ble alle eiendelene ført til et spesielt oppsatt sted, hvor de ble sortert og deretter resirkulert. De var veldig forsiktige med å ødelegge restene fullstendig.

6.3 Drapshysteri

Ankomsten av flyktninger til Hellas og Europa har opphørt siden det greske skipet begynte å repatriere flyktninger. Mange av flyktningene fra fattige land til Hellas mistet kontakten med hjemlandet. Pårørende som bodde i moderlandet, de tenkte på forholdet deres som bodde i Europa og var urolige over det. De var forbløffet over ikke å forstå hva som hadde skjedd med dem. Hvorfor de ikke kommuniserte og hvorfor det ikke kom noe svar fra dem, ble et skremmende mysterium. Frykten for om de levde eller ikke, og hva skjedde med dem over tid? lever de? så hvorfor ikke kontakte dem? Frykten satte dem i bekymring og panikk som var uutholdelige. Det minnet de som nå bor på Sri Lanka om fortiden. Dette virket som å være tilfelle ettersom det ikke var noen kontakt med slike savnede personer på Sri Lanka tidligere. Skjebnen til de som blir savnet på Sri Lanka vil alltid være tragisk, med uutholdelige smerter, og uten at det er funnet et eneste bein å gjøre ritualer. Uansett hvor du viser ID-kortet ditt og faller i føtter og spør, vil ikke avgjørelsen endres for Tamiler. Spørsmålet om en slik skjebne ville ramme dem, frøs også blodet til disse slektningene.

Mange slektninger kontaktet den greske regjeringen gjennom den srilankiske regjeringen og prøvde å forhøre seg om sine slektninger. Det srilankiske folket fikk et historisk kjent svar at ingen med det navnet var der da. De ble sjokkert over å lære det igjen. Nyheten spredte seg som en ild i tørt gress over asiatiske og afrikanske landene. Nå å reise til Europa er blitt som å reise til et land som styrt av Idi Amin. Det var da en video kom ut i media. Den ble tatt i Hellas ved hjelp av en gammel mobiltelefon. Det viste et stort kinoteater, og beskjeden var at kinoteateret var som holocaust av andre verdenskrig. Det var titusenvis av fargede innvandrere fra Hellas i den videoen. De beskrev også folk som ble myrdet der. Mange kunne først ikke tro det. De som dro til Hellas og nylig kom tilbake til landet, trodde det først. Det faktum at det ikke var informasjon fra mange som dro til Hellas, og som ikke ga tegn til å leve, fikk mange til å mistenke. Dette fikk mange til å forsikre seg om at historien er sann og levende.

Til tross for at de står overfor en alvorlig krise og tråkker fra Høyre-ekstremister i sitt eget land, beholder USA fremdeles sitt styre over dem. Det krevde en umiddelbar etterforskning av Hellas og tillot seg å se bygningen.

EU fordømte på det sterkeste trekket og sa at det ville undersøke saken alene, og at ingen skulle blande seg inn i EUs indre anliggende. Etter det forble USA stille som vanlig.

Problemet begynte å spre seg gjennom Internett også i EU. Etter det ble de kopiert på 'SD' kort og distribuert til mange. Fargede innvandrere og noen innfødte som var vitne til dette var involvert i protesten. EU-land har sterkt oppfordret politiet til å slå ned på det. Følgelig handlet politiet veldig hardt.

I Hellas handlet ikke bare politiet hardt, men de arresterte også fargede innvandrere og låste dem i leirer. Regjeringen har allerede gitt tillatelse til politiet til å internere slike personer ulovlig. Det første trinnet var å samle inn navnene på de som hadde vært på fengslet og fjerne dem fra de greske opptegnelsene. De som er fjernet fra slike poster, har siden mistet nesten alle bevis på at de eksisterer i denne verden. Selv om den ikke klarte å slette alle spor etter dem, lyktes det også å ødelegge sporene deres så mye som mulig.

Etter det ønsket ikke den greske regjeringen å beholde og mate slike mennesker. Iverksatte et filmprogram for dem også. Den brukte også hæren for å hjelpe politiet med å ta dem bort og vise filmen. Slike fanger måtte også se filmen med håndjern av plast.

Det greske folket var livredd for den permanente forsvinningen av de arresterte fargede innvandrerne og de som var farlige for regimet. Etter det var de redde for å åpne munnen mot staten. De la stillhet som sitt nye språk. Det var for å gi mer mot til den greske staten at de begynte å søke og arrestere stadig flere fargede innvandrere og sende dem til å vise filmen.

Hellas regjeringstall viste at arbeidsledigheten i Hellas plutselig har sunket. Det ble forplantet at det var en fordel fra deres statens klokhet. Det dekket opp de midlertidige jobbmulighetene som fulgte med forsvinningen av de millioner av fargede innvandrere som kunne jobbet. Selv om den greske regjeringen sørget for sysselsetting for mange av de innfødte, kunne den ikke forhindre en nedgang i bruttoinntekten. Den Hellas regjering snappet mediefriheten fullstendig bort slik at media ikke ville ta dem til folket. Så strammet det grepet om folket.

Etter hvert som antallet fargede innvandrere i Hellas ble redusert, gjorde også militærtilstedeværelsen på gatene. Det skapte en slags frykt i folket i landet. Den planlagte utryddelsen av Hellas fargede innvandrere var en stille seier. Det fortsatte å kutte av flere internettforbindelser for å forhindre at informasjon lekker. Beslaglagte bærbare enheter. Eksisterende internettforbindelser er også gjenstand for streng sensur og regulering. Forbudet stengte landet som en brannmur som ikke ville lekke. Det overskygget sin dødsfabrikk fra spioneringssatellitter og brukte mye penger på det, og alt arbeidet som ble gjort om natten der i dødsfabrikken.

Mange utenriksministre fra EU-land besøkte i hemmelighet Hellas og undret seg over endringen i byene. Hellas gjennomførte sin plan uten å lytte til verdens syn. Dermed handlet mange europeiske nasjoner mot de fargede innvandrerfolket og deres barn. De fant også suksess i det. Hellas er ikke redd for å bruke planen mot hvem som helst nå. Det var det ledende landet i den. Hellas dukker sakte opp som en hvit nasjon.

I noen land på Nordpolen, har det alltid vært et problem ulmet mellom samer og flertallet av innfødte. Mange Høyre-ekstremister følte seg at samene nord i landet hadde fått flere rettigheter enn de fortjener. Det er også sant at noen få samer hater fargede mennesker. Noen har til og med latterliggjort fargede mennesker uanstendig når de var i deres område. På høyden av hatet var det ingen grense for hvilken side kniven rant fra til hvilken side, og til slutt følger den blindt. Meningen til fargede mennesker, som ble hatet av noen 'samer', var annerledes. De betraktet de innfødte som mange ganger bedre for dem. Mangel på kunnskap om den andre personen er den viktigste årsaken til hat mot andre. Samtidig ble det forstått at det ikke var den eneste grunnen.

Flyktningene som så langt har kommet inn i EU, ble sendt tilbake dit de først landet de ankommet. EU-landene er for tiden opptatt med å gjøre nettopp det. Hellas løste det til en viss grad gjennom sin plan. Baktalende nyheter om Hellas spredte seg over hele verden. Ideen om at andre europeiske land sendte flyktninger til Hellas spredte seg også over hele verden. Scener av flyktninger som ble lastet på skip og deretter etterlatt i hjemlandet ble fortsatt sendt på TV. Det skapte ubarmhjertig hat mot Hellas og andre europeiske nasjoner rundt om i verden.

6.4 Sverige

Hellas ble rykket opp med rot og ble et land med bare homogen innfødte. Sveriges Høyre-ekstremist statsminister, som besøkte Athens for å undersøke situasjonen, ble overrasket. Selv Sverige er et fjernt hjørne av verden, men det har ikke renhet som i Hellas. Han lengtet etter at landet deres skulle bli som Hellas. Han er klar over at situasjonen til en viss grad forbedres ettersom flyktningestrømmen til landet deres for øyeblikket er hemmet. Likevel var hans langvarige ønske om å få slutt på den fortsatte trakasseringen av innvandrere.

'Barn av flyktninger vender tilbake til foreldrenes hjemland og returnerer deretter som islamske ekstremister til Sverige. Eller de drar til steder der islamske ekstremister kjemper og vender tilbake til Sverige som farlige ekstremister. De som kom slik deretter, eksploderer i Sverige som menneskelige bomber. Eller dra til et annet land og eksplodere der. Hvis det er et problem, går de til gaten og setter fyr på kjøretøy og knuser eiendom, roper og brenner det de fant veien. Mange byer har vært lammet i flere dager av slik vold.' Tenkte han. Han husket hva som skjedde i Gøteborg en gang. Han kokte inne. Det appellerer ikke til den Høyre-ekstremist statsministeren. 'Muslimer og fargede innvandrere skal ikke få frihet til å gjøre hva de vil bare fordi de er født i vårt land. De som ikke respekterer loven, bør nådeløst bortvises fra landet,' Tenkte han. Hans langvarige ønske var å finne en permanent løsning på dette problemet.

Sveriges Høyre-ekstremist statsminister er overveldet av synet av Hellas.

Hellas ga okkulte, Aristoteles, Hippokrates, Bethocross, Gomer, Sokrates, El Craigo og mer fantastisk kunnskapsrikt geni til verden. Han var også glad for å se at Hellas igjen demonstrere hvordan man kan løse det nåværende flyktningproblemet i Europa. Da han så Athen, hovedstaden i Hellas, hadde han et umettelig ønske om å ha en slik renhet også i Sverige. Sveriges Høyre-ekstremist statsminister har motvillig erkjent at de fortsatt må lære av Hellas.

'Hvis disse endringene skjer i Stockholm og Göteborg, vil folket i Sverige tillate meg å være statsminister i Sverige i uendelig tid,' tenkte han. 'Venstre og høyre har forvrengt landet vårt veldig bra. Alle raser av djevelen i verden kan slippes inn i landet og til og med tilgis for å ødelegge landets renhet.' tenkte han. Men han var mer sint på ideen om å ta muslimer med inn i landet og tilgi forræderiet som hadde gjort deres land islamisert. 'Overalt hvor du ser i dag, dekket den hatebare muslimske moskeen, som et primitivt kultivert menneske, dekket hele ansiktet til kvinner, som ansiktsløse mennesker som endret vår kultur og identitet og vårt lands ansikt.' Han kokte av å tenke på dette.

‘Heldigvis har folk sett disse kulturelle ødeleggelsene i tide og har gitt oss stillingen. De må ha forstått at bare vi kan dempe islamistene. Vi må undertrykke islamsk tidevann og frigjøre landet fra okkupasjonen av fargede innvandrere og rydde opp i det. Hvem andre ville gjort en slik ting ordentlig?' Tenkte han for seg selv.

‘Renheten i dagens Athen må komme til våre store byer om en stund. Ikke vær redd for å gi livene våre for det.' Som han bestemte seg for.

Den greske statsministeren nektet først å fortelle den svenske statsministeren hvordan de hadde renset landet. Men den svenske statsministeren snakket med ham med insistering på at han ikke ville la det gå ubemerket hen. Han ble kjent med den greske statsministeren som en meget nær venn av statsministeren.

Når han snakket videre sa den svenske statsministeren at også han hadde sett bygningen på Youtube og at han virkelig ønsket å få Sverige til å ligne Hellas og spurte hvordan de kunne være motvillige til å hjelpe hverandre selv om de alle var Høyre-ekstremister. Etter det, tenkte og kunngjorde den greske statsministeren sakte sine planer. Så endret han det og førte ham først til det hemmelige stedet og hadde til hensikt å vise ham dets struktur.

Selv om Sverige lenge har vært et stort industriland, var teatret en kilde til stor forundring for den svenske statsministeren. Han innrømmet det åpent. Det gjorde at den greske statsministeren hoppet av lykke. Det var den svenske statsministeren er overhode til en stor industrialisert nasjon som så teknologien hans og overrasket over det, gir den greske statsministeren et spark.

Den svenske statsministeren lyttet først, deretter til den greske statsministeren sa han: 'Hvis landet ditt godtar en farget innvandrer fra vårt land, vi vil gi deg fem tusen euro; Kan du godta den oppgaven?' ordbrettet plutselig.

Den greske statsministeren forventet ikke et slikt spørsmål fra den svenske statsministeren. For ham skapte det en besværlig forlegenhet. Han mente at det ikke ville være praktisk for dem å akseptere og utrydde de fargede innvandrerne fra et annet land før de utryddet de gjenværende jødene og sigøynerne i Hellas. Sveriges statsminister spurte: 'Kan du ikke bruke pengene til å forbedre økonomien deres?' Han ønsket det. Plutselig forberedte den greske statsministeren seg til å forhandle og sa: 'Det er ikke nok.'

Den svenske statsministeren ønsket å benytte anledningen til å spørre: 'Hva vil du så?' Den greske statsministeren sa: "Vi kan bare hjelpe hvis du gir oss ti tusen euro til å ta ansvaret for en av dem og i tillegg pengene til å bygge et nytt teater for å rydde dem opp.'

Det var som Sveriges statsminister måtte undertegne avtalen med en gang. I en uttalelse sa han imidlertid at han ville snakke med regjeringen sin og sende sin utenriksminister for å skrive den hemmelige avtalen hvis de gikk med på det. Så likte han å reise rundt i Athen flere ganger. Fornøyd vendte han tilbake til hjemlandet.

*

Det hemmelige møtet fant sted på kontoret til Sveriges statsminister. Det deltok også av viktig militært personell. Statsministeren hadde invitert militærpersonellet før møtet, ga dem en overdådig bankett, fortalte dem sin plan og fikk godkjenning. I dette møtet viste de ansiktet sitt for ritualet.

Sveriges statsminister beskrev i detaljen det første han så i Athen. Han sa da at byen vår skulle forvandles som Athen, og at han hadde snakket med den greske statsministeren om det, og at han straks skulle sende en utenriksminister dit for å skrive en avtale.

For mange var det en utrolig smerte over hva de kunne høre og se. De som forble nøytrale under andre verdenskrig og fremdeles er stolte over å være landet som ga tilflukt til asylsøkere som flyktet fra nazistene. I dag har situasjonen endret seg som om den snudde den på hodet. Å bestemme hva som skal gjøres og hva som er riktig, blir litt bry. Tanken om at fargede innvandrere, deres religioner og kulturelle verdier ødelegger deres kultur, religion og dens eksistens rådet fremfor de høyreekstremister. Det ga dem inntrykk av at det de gjorde mot det, var verdt det nå.

Etter en stund tenkte statsministeren stille på noe. Plutselig sa mannen som var løst fra den stillheten, 'Vi må gjøre noe viktigere enn det'. Det vil si at jeg har full makt til å gjøre slike viktige ting, og retten til å rapportere til media tilhører bare de som er i regjeringen. Eller de kan legge ut

kommentarene de liker. Vi må forhindre at det skjer. For det har vi til hensikt å midlertidig avskaffe kongeembetet.' sa han.

Ingen forventet dette. Alle bare frøst. Ingen ønsker å si noe imot det. De forble stille, og innså at det ville bringe deres posisjon i fare og sette livene deres i fare på fremtiden.

Statsministeren fortsatte å snakke. 'Vi skal sende den kongelige familien trygt til et annet sted der de vil bli satt i husarrest med alle fasiliteter. Det er uunngåelig at dette arbeidet vil fortsette til landet er rent og ryddig. Selv om jeg er veldig lei meg over det, må jeg gjøre dette uten noe annet alternativ, med tanke på tvangen om at landet skal være i noens hender en stund. Jeg håper alle forstår dette godt. Og jeg håper samarbeidet deres vil fortsette.' sa han. Så applauderte noen. Mange var målløse. Det var urovekkende for mange å se på førstehånds retning av politikkens virvelvind. Spørsmålet om denne avledningsvinden en dag ville blåse oss bort, lurte der med sløret.

Innen få dager var den militære tilstedeværelsen i Sverige over hele landet. Noen lurte på hvor så mange soldater hadde invadert. Den kongelige familien hadde blitt flyttet et sted langt borte fra palasset. Videofilmer ble vist om at de har bra, selv om de ikke visste hvor de var.

Under direkte tilsyn av statsministeren ... ble mange store fraktfly omgjort for å frakte passasjerer. De sørget for at anleggene ikke ble torturert. De endret raskt konfigurasjonen på flyet, lastet det med fargede innvandrere og forberedte seg på å sende det til Hellas. Som et resultat ble 1200 fargede innvandrerfanger først sendt til Hellas. Den innsatsen var vellykket. Etter deportasjonen av de fargede innvandrerfangene satte de seg for å finne den første fargede innvandreren som gjemte seg i landet uten tillatelse. Da noen fikk vite om dette, flyktet noen til nabolandene. Denne gangen viste ingen nabo dem nåde. De landene arresterte dem og deporterte straks til opprinnelseslandet. De prøvde også å inngå en avtale med Hellas. Hellas var først motvillig til å ta imot flere fargede innvandrere. Nektet deretter å overholde det.

Etter det opprettet mange europeiske land med slike intensjoner i hemmelighet store dødsfabrikker i sine egne land eller med sine naboer. De vet at å gjøre det er en fornektelse av menneskeheten. Respekten for den har blitt uthulet av hat mot fargede innvandrere. I hemmelighet sprang slike fabrikker opp mange steder. I de fabrikkene testet mer avansert teknologi enn Hellas.

Litt etter litt forsvant alle fargede mennesker fra byene i Europa. Noen mennesker som var bekymret for de savnede personene holdt taus av frykt for livet. De som uttalte seg mot det ble arrestert og sendt for å se filmen over natten.

6.5 Norge

Da skyene kysset og dekket jorden slik at ingen i nærheten kunne finne dem, fortsatte hun rytmen mens hun steg ned fra himmelen og omfavnet jorden, helte ut fuktigheten og kysset. Noen av gatelysene forsvant ubemerket, og nærliggende gatelysene glød også som ildfluer. Amor og røykskjermene av den naturen gjør det veldig praktisk for det de skal gjøre.

Situasjonen i Norge endres også raskt. Det at noe kunne skje når som helst skremte de fargede innvandrerne. Norge sendte fargede innvandrere tilbake så mange mennesker som mulig de kunne reise hjem. De i overflod var begrenset til leiren. Ryktene sirkulerte blant de fargede innvandrerne om at også de nå i hemmelighet ble ført et sted.

Politiet startet arbeidet som planlagt den kvelden. Ordren som ble gitt dem var ikke å vise godhet. Det var ingen forventning til Vignesh og Thiri om at dette ville finne sted så uhyggelig. Om natten

banket politiet på døren, og de var lamslåtte. De som kom utstedte ordrer uten nåde. De hadde automatiske rifler i hendene for å gi kraft til disse kommandoene.

Politiet skyndte de to seg for å kle på seg. Thiri følte seg at de vil dra henne hvis den ble forsinket. Da Thiri frimodig spurte hvorfor vi skulle komme nå, sa en av dem: 'Vi må spørre om demonstrasjonen som ble gjort mens vi sendte flyktningene.' Og de lo. 'Hvorfor en undersøkelse nå om en demonstrasjon som en gang ble avsluttet?' Hun forstod ikke den gangen. Ti spørsmål ble stilt til de som kom for å arrestere, og bare ett spørsmål ble besvart likegyldig. Etter det ble Thiri stille i avsky. Hun virket ikke overrasket om til og med pistolene snakket i løpet av denne tiden.

Vignesh har ikke snakket siden arrestasjonen. Selv om han ikke var veldig opptatt av seg selv, var det veldig vondt å tenke på datterens liv.

Det var først da politiet lastet de to på en buss at de skjønte at det ikke var en arrestasjon som ble gjort for demonstrasjonen. Det var da tydelig at effekten av arrestasjonen bare var på hudfargen. Mange uskyldige muslimske familier, uavhengig av alder og kjønn, ble lastet på bussen. De forsto heller ikke hva som foregikk og ser lammet ut som sauer blir transportert til et slakteri. Linjer for menneskehet og grusomhet er også utryddet i dette landet, og det fikk Thiri til å bekymre mye. Noen muslimer på bussen ble rasende over at dette var en hendelse ingen kunne ha forestilt seg. Vaktene håndjernet de mest rasende. De satte deretter et håndjern på fot av noen demonstranter. Thiri observerte at de håndjernene var på plastisk. For Vignesh så det ut til å være den europeiske jordens natur. Han tenkte på hva som glemte hadde skjedd, og det må skje igjen. Han forstår bare ikke hvorfor offeret må være den eneste som har syndet på alle måter.

De hentet alle på bussen og kjørte til den nye havnen. Det var flere mil unna Oslo. Ved foten av fjellet rant havet litt. Det så ut som havnen ble bygget der for et nytt formål. Bussen ble parkert ved havnen med stor sikkerhet. Et moderne skip ventet på de som kom til den havnen.

På bussen; Alle som var der ble trygt losset. Væpnet sikkerhet der ble strengere. Det sier seg selv at hvis noen prøver å flykte, må de ofre livene sine. Passasjerene ble bedt om å gå på teateret på det moderne skipet. Guttene og jentene hoppet av glede og løp for å se filmen. Det viste hvor lett mennesket kan lure og føre mennesket til døden. Snacks og brus ble gitt til guttene og jentene som hoppet og løp.

Thiri satt i en stol som holdt pappas hånd. I nærheten av henne var Vignesh urørt og sjokk. Hun så på pappa og sa 'Dette er de siste øyeblikkene våre.' Hun hadde kunnskap om hva som foregikk i Hellas og andre europeiske land. Vignesh gråt. De ustoppelige sølvlinjene fra øynene gikk uhindret mot bakken. 'Tilgi meg for å få deg inn i dette Europa.' Han tok hånden hennes og kysset henne. Så grått han i smerte. Hendene hennes var våte av tårene. Hun orket ikke, men klemte pappa og gråt. De siste øyeblikkene av forestående undergang drepte dem atomisk.

Andre forstod hva arbeidet med dette teatret var. De ba sin siste bønn. Både uforståelige og vantro, så filmen med glede.

6.6 klarering

Lukingen ut av Europa oppmuntret også Høyre-ekstremister i USA. De angrep også fargede mennesker. Forpliktede drap. Den amerikanske regjeringen var sjokkert over nyheten fra Europa. Det er ikke klart å akseptere at dette skjer i sitt eget land. USA har strammet inn lovene mot alle former for raseundertrykkelse. Det ga harde straffer til de som uttalte seg for rasisme og oppmuntret til

vold. Høyre-ekstremister har frosset sin virksomhet i kjølvannet av USAs tiltak. USA har siden gått inn for å prøve å kontrollere hva som skjer i Europa.

Fiender USA og Kina var de første til å forene seg i saken. Det ble med sponsret av flere asiatiske, afrikanske og latinamerikanske land, inkludert India, Russland og Japan. Mange avgjørelser ble tatt på konferansen de holdt. Det avsluttes med å gjenopplive FN og dermed undersøke humanitære forbrytelser i europeiske land. For det andre er beslutningen om å suspendere EU. Det ender også med å innføre strenge sanksjoner mot land som nekter det. Krigen endte med underkastelse av land som fortsatte å drepe fargede mennesker. Mange land, inkludert USA, Kina og Russland, har uttalt at de vil bruke atombomber til dette formålet.

Europa var blind for det faktum at dette bare var en uttalelse. USA og dets nåværende allierte var raskt engasjert i krigsforberedelser. For det detonerte de nok en gang en enorm hydrogenatombombe i Alaska. USA har siden sluppet rapporten og sa at det var et normalt eksperiment, og europeiske land som dreper fargede mennesker må stoppe alt eller vil detonere slike atombomber over land som ikke er traktater.

Etter det forberedte de europeiske landene seg reservenes ødeleggelser, og forberedte seg på å signere en etter en.

Mange av Høyre-ekstremister ble deretter arrestert og ført for den oppstandne internasjonale domstolen. De som var ansvarlige for den indo-pakistanske krigen ble også ført dit. Det ble gjort skikkelige etterforskninger mot dem. Straffer ble utmålt for å fornærme menneskeheten. Mange av partiene deres ble permanent utestengt.

Senere alvorlige økonomiske nedgangstider rammet Europa. Samtidig fortsatte tragedien med å ikke ha noen til å passe de voksende eldre i Europa. De var i stor grad ansvarlige for den økonomiske nedgangen. Da antallet unge ble redusert, redusert også antallet mennesker som kunne jobbe. Det påvirket økonomien og sosiale tjenester ytterligere og ytterligere.

Flere unge mennesker var nødvendig for å møte Europas behov. Til tross for den styrken i Asia og andre steder, forhindret historien dem fra å reise til Europa. De ble tvunget til å bli sendt til Asia for å ta seg av eldre fra Europa. Mange europeiske land manglet økonomiske fasiliteter. Samtidig begynte de asiatiske, afrikanske og latinamerikanske økonomiene å vokse veldig sterkt.

Europa klarte ikke å oppfylle mange av sine behov på egenhånd, og ga mange fordel til innvandrere i et forsøk på å imponere dem. Fargede mennesker vil ikke forlate sine respektive land i den økonomiske utviklingen i sine land. De oppsøkte ikke problemer som en katt brennet foten i ovnen, ikke vil gå der igjen. Det forårsaket den store menneskelige tragedien i Europa.

Kilde:

Holocaust: historien og menneskene
Wood, Angela Gluck

Nazismens fremvekst
Freeman, Charles